

BÜLTEN

"Düşünen saz. Ben değerimi mekânda değil, düşüncelerimin düzeninde aramalıyım. Geniş topraklara sahip olmak da bir yarar sağlamaz. Evren, beni mekân aracılığıyla kavrar ve bir nokta gibi yutar; ben de düşünce aracılığıyla kavrarım onu.

"İnsan bir saz gibidir, doğadaki en güçsüz şey; ama düşünen bir saz. İnsanı ezmek için evrenin tümüyle silahlanması gerekmez; onu öldürmeye hafif bir rüzgâr esintisi ya da bir damla su yeter. Evren insanı ezdiğinde bile, insan kendisini yokeden evrenden daha soylu olurdu; çünkü insan öldüğünü de bilir, evrenin onun üzerindeki üstünlüğünü de. Oysa evren bunların bir tekini bile bilmez. Oyleyse bütün değerimiz düşünceye bağlıdır. Başımızı dik tutabilmemiz için gereken destek noktası düşüncedir, bütünüyle doldurmayı hiçbir zaman başaramayacağımız zaman ve mekân değil. Oyleyse iyi düşünmeye çalışalım: ahlakın ilkesi budur işte."

Blaise Pascal, *Pensées (Düşünceler)*, 1670.

Merhabalar

Sıkıştırılmış, kuşatılmış kentler, mekânlar ve meydanlar... Tarihler 1 Mayıs'ı gösterdiğinde ülkede ve kentlerde yaşananlar hiç unutulmayacak şekilde belleklerimizde yerini alıyor. Daraltılmış, kuşatılmış sokaklar, kentler, demokrasiden ne kadar yoksun olduğumuzu bir kez daha gözler önüne seriyor.

Tarih boyunca özgürlüklerin alanı olarak her tür farklılıkları, karşıtlıkları bir arada barındıran şehir kavramı giderek yok oluyor; bir çatışma alanı, parçalanma mekânı haline dönüşüyor kentler... Fiziksel, ekonomik, sosyal, kültürel, düşünsel ve toplumsal farklılıkların bir aradalığından oluşan, özel ve genel, gündelik ve fevkaladelik, doğa ve teknik, doyum ve doyumsuzluk; düşünsel ve toplumsal gelişmeler farklılıkların, farklı kültürler ve düşüncelerin bir araya geldiği, insanlık tarihinin aynası mekânlara olan özlemimiz ve istemimiz de giderek büyüyor..

Şehirlerin öyküleri vardır.

Sokaklar, meydanlar, yapılar, alanlar gibi birçok mekânın meydana getirdiği şehirlerin bazen ayrı ayrı, bazen de birbirini bütünleyen öyküleri vardır. Birbirinden farklı olan bu öyküler mekânların, şehirlerin yaşamışlıklarının öyküleridir. Şehirleri yaşatan, var eden her medeniyet bir öncesinden etkilenerek ve bir sonrasını etkileyerek, yan yana ya da üst üste birlikte yaşayarak ve birlikte kamusal mekânları üretmişlerdir. Bugün de bu birliktelikler devam ediyor. Bu farklıklar, yaşamışlıklar ve birlikteliklerden değişik öyküler çıkmış ve öyküler mekânlarda bütünleşerek şehrin yaşanan, yaşayan öyküsü ya da öykülerini oluşturmuştur.

Şehirlerin ruhları, duyguları vardır.

Her şehir bizim yaşamımızın, duygularımızın aynasıdır. Ve zaman zaman kulağımıza yaşamlarımızı fısıldarlar, hatırlatır. Ama çoğumuz ya duymayız ya da duymak istemeyiz ne söylediğini. Kışın hemen sonrası Nevruz bahar bayramı ile uyanan ve canlanan şehirlerin farklı mekânlarında dolaşırken; bazen ışıklar arasında sokaklarda, bazen meydanlarda, bazen yüksek yapılar arasına sıkışmış eski bir yapının önünde kentin uyanışının fısıltılarını bulabilirsiniz. Akşamları bulvarların görkemli lambalarının aydınlatığı ışıltılı renkler, bazen karanlığın içinde çapkınca göz kırpan küçük bir sokak lambasının önünde, insan sesleri arasında zamanın nasıl geçtiğini bilmediğimiz bir duyguyla şehrin sonsuzluğunu hissederiz.

Şehirlerin temaları, renkleri, kokuları vardır.

Asırlarca her milletten insanın birlikte yaşadığı, birbirini sosyal, kültürel olarak etkilediği barış ve mutluluğun kardeşliklerin içinde yaşadığı şehir, temasını, rengini, kokusunu ve formunu bu yaşamışlıklarından alır. Şehir, kamusal yaşamın yerleştiği, işbölümü, örgütlenme ve uzmanlaşmanın güçlendiği, siyasal birliğin geliştiği uygarlık tarihinin gelişim alanlarının bütünleştiği temalı mekânlardan oluşan bir büyük kamusal alandır. Çok renklilik derler ya, evet tam böyle bir şeydir şehirler, zamanın ışıkları ve mekânları arasında bugünü, dünü ve kendinizi yaşarsınız.

Eylemsizliğin o inanılmaz hafifliğinde devinirken zaman, kimi zaman şehrin geniş caddeleri, kimi zaman da daracık sokakları içinde kendinizi meydanlarda bulursunuz. Bu meydanlar ki herbirinin kendine özgü hikâyesi, geçmişe ait sahiplilikleri vardır ve hepsi de aynı ihtiyaçların hikâyesidir.

Antik dönemlerde politik, kültürel ve ticari yaşamın geçtiği, kentinin çeşitli eylemler için toplandığı 'forum'ların yapıldığı, pazar yerlerinin kurulduğu meydanlar, aynı zamanda zafer takları, heykeller, anıtsal yapılar ile zaman içinde bezenmişlerdir.

BÜLTEN

Aylık Yerel Süreli Yayın

TMMOB Memarlar Odası Ankara Şubesi Adına
Sahibi ve Yayıncı İşleri Müdürü
Nimet Özgönül

YAYIN BİRİMİ
Deniz Aygün,
Ö. Bulent Çubukçu,
Saadet Sönmez

Grafik Tasarım
Harman Şaner Çakmak

TMMOB Memarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni
ayda bir yayımlanmaktadır.
6500 adet basılmaktadır.
Üyelere ücretsiz dağıtılır.
Burada yer alan yazıların, çizimlerin sorumluluğu
yazarına aittir.
Kaynak gösterilmek koşuluyla
alınabilir ve yayılabilir.
Baskı tarihi: Haziran 2008

Konar Sokak No: 4/3 Katlıy Ankara
Telefon: 0 312 417 86 65
Faks: 0 312 417 18 04
e-posta: info@mmarlarodasiankara.org
http://www.mmarlarodasiankara.org

Baskı
Matbaa Basımevi
İvedik Org. San. Matbaacılık Sitesi
558. Sokak, No: 42 Ankara
Telefon: (0312) 395 20 54 (pbx)

Şehrin sosyal ve kültürel mekânı olan meydanlar ortaçağda suçluların cezalandırıldığı mekânlara dönüşmüşlerdir. Ortaçağın gerisinden bugüne ve kentin meydanlarına, Taksim'e Kızılay'a taşınan bu düşünce yapısı, bugün de şehirlerde, meydanlarda kol geziyor.

Öykülerden, ruhlardan temalardan ve renklerden arındırılmaya çalışılan kentlerin hikâyesidir 1 Mayıs'ta yaşananlar...

Ankara'da Kızılay, İstanbul'da Taksim, ortaçağ zihniyetindeki "meydanlara" direnişin mekânlarıdır. Ve oradan her geçtiğinizde ve her çıkmak istediğinizde meydanlara, 1 Mayıs'ta kulaklarınız 1 Mayıs 1977'de yaşadıklarını, 30 yıllık fısıltılar ile uğuldar. Sonra panzer sesleri, sıkılan suların altında yaşamın kurlsızlığı ortaçağın engizasyonu hissedilir bu meydanlarda...

2008 1 Mayıs'ında meydanlarda özgürce haykırışlar, kıramamıştır kentin ve meydanların kuşatılmış esaretini... Ancak gelecek gün kentlere özgürlük seslerinin yankılarıdır. Kategorize olmuş sınıflar, ayrımlar yoktur özgür kent meydanlarının ruhunda. Öykülerden, ruhlardan temalardan ve renklerden arındırılmamıştır. Rengârenktir hayat; ve zengindir.

1 Mayıs'ın simgesi Taksim Meydan'ının fısıltılarını susturmaya, belleklerden silmeye çalışanlar, ruhsuz, öyküsüz, renksiz, kokusuz ve demokrasiden arındırılmış bir yaşamı seçmişlerdir.

Ama kentler özgürlüğünün, demokrasinin ve renklerinin peşinde koşmaya devam edecektir. 1 Mayıs her yıl, Taksim'de ve her meydanda...

TMMOB Mimarlar Odası
Ankara Şube Yönetim Kurulu

- 4 ► **ODA'DAN**
- İLETİŞİM YOLUYLA MİMARLIK | KUMAMOTO ARTPOLİS SERGİSİ
 - ANKARA GEZİLERİ | CUMHURİYET DÖNEMİ YAPILARI
 - YAPI TANIYORUZ | VALİ KONAĞI
 - MİMARLIK KÜLTÜR VE TEKNİK GEZİSİ | İTALYA
 - UIA 2008 TORİNO | PROGRAM VE KATILIM KOŞULLARI
 - ANKARA GEZİSİ | ROMA DÖNEMİ
 - SANAT'A DAİR MİMARLARIN ÜRETTİKLERİ | RESİM SERGİSİ 3
 - MİMARLIK KÜLTÜR, TEKNİK İNCELEME GEZİLERİ | YURT DIŞI GEZİSİ 2
 - 2008 UIA'DA ÖDÜLLER YILI | 2008 YILININ ALTIN MADALYASI TEODORO GONZALEZ DE LEON'A VERİLDİ
 - YENİ BİR ÖDÜL VASSİLİS SGOUTAS ÖDÜLÜ
 - 7. FOTOĞRAF SEMPOZYUMU BELGESEL FOTOĞRAF BULUŞMASI
 - MİMARLIK VAKFI YARDIMLAŞMA SANDIĞI ÜYELİĞİNE DAVET
 - EYLÜL 2008'DE MALMÖ'DE TOPLANACAK OLAN ASF HAZIRLIKLARI SÜRÜYOR
 - MANOLYA TOKALI RESİM SERGİSİ
 - TASARIM KENTLERİ SERGİSİ
 - MARDİN EVLERİ RÖLÖVE TESPİT 2.ETAP ÇALIŞMALARI ÖĞRENCİLERİ BEKLİYOR

- 10 ► **BASINDAN**
- MELİH GÖKÇEK BU KEZ DE ATAKULE ÖNÜNE 'GÖZ DİKTİ'
 - KÖŞK KARŞISINDAKİ CAMİ İNŞAATINA MÜHÜR
 - KAMAN KALEHÖYÜK ARKEOLOJİ MÜZESİ
 - HAYDARPAŞA DAYANIŞMASI 'OLDU BİTTİLERE GEÇİT YOK'
 - UNESCO'DAN YALANLAMA
 - KARAYOLLARI ARAZİSİNDE ZORLU'YA KÖTÜ HABER
 - MUNZUR VADİSİ SİT ALANI OLSUN
 - TARİHİ KONAKLAR RESTORE EDİLİYOR
 - ALIŞVERİŞ MERKEZİ PROJELERİ HIZLA REZİDANSA ÇEVİRİLİYOR
 - MİMAR SEDAD HAKKI'NIN GENÇLİK DÜŞLERİ
 - 3 . ULUSLARARASI İŞÇİ FİMLERİ FESTİVALİ EMEĞİ GÖREN KAMERA, SOKAĞA ÇIKAN SİNEMA
 - 30 YIL SONRA "BEREKETLİ TOPRAKLAR ÜZERİNDE"
 - SU, YAŞAM VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA ULUSAL FİLM YARIŞMASI 2008
 - TMMOB, 'İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ YASA TASARISI' KOMİSYONU'NDAN ÇEKİLDİ
 - SENDİKALARDAN 1 MAYIS İÇİN SUÇ DUYURUSU
 - TMMOB, ADANA KENT SORUNLARI SEMPOZYUMU YAPILDI

- 14 ► **SONUÇLANAN YARIŞMALAR**
- 2008 UIA MİMARLIK ÖDÜLLERİ
 - AIA ÇEVRE KOMİTESİ (COTE) ÖDÜLLERİ SAHİPLERİNİ BULDU
 - 'MİMED 2008 MİMARLIK ÖĞRENCİLERİ PROJE ÖDÜLLERİ'

- MİMARLAR ODASI MALATYA ŞUBESİ GENEL KURULU ► 16
- MİMARLAR ODASI ELAZIĞ ŞUBESİ GENEL KURULU ► 17
- 1 MAYIS ve TAKSİM ALPER KANGAL ► 18
- HERŞEYE RAĞMEN "YAŞASIN 1 MAYIS" ► 20
- ANKARA OTELİ KÜLTÜR VARLIĞI OLARAK KORUNACAK MAHKEME "ANKARA OTELİ KÜLTÜR VARLIĞIDIR" DEDİ ► 22
- UNESCO ANKARA'YI GÖRSE 'EYVAH' DER ANKARA OTELİ ÖNÜNDE BASIN TOPLANTISI ► 23
- TMMOB MİMARLAR ODASI 41. OLAĞAN GENEL KURULU ► 24
- BİRLEŞMİŞ MİLLETLERE GÖRE 'ÇEVRE GÜNÜ'NÜ KUTLAMININ YOLLARI KARBON ALIŞKANLIĞINDAN KURTULMANIN YOLLARI ► 40
- EVA MORALES'TEN GEZEĞENİMİZİ KURTARMAK İÇİN 10 EMİR ► 41
- DÜNYA ÇEVRE GÜNÜ KLIŞELER, UZMANLAR VE GÜNDELİĞİN TAHAKKÜMÜ FEVZİ ÖZLÜER ► 42
- ÇED | ÇEVRE ETKİ DEĞERLENDİRME RAPORLARI ► 45
- PROJEFİKİR KENT DÜŞLERİ - 3 | ZONGULDAK MERKEZ LAVUAR ALANI ULUSAL PROJE YARIŞMASI 1. YER GÖRME GEZİSİ AYŞE VILDAN EKŞİ ► 49
- TARİHİ ÇEVRE KORUMA'DA KATILIMCILIK VE BİLİNÇ B. NILGÜN ÖZ ► 50
- ÇOCUK VE MİMARLIK ► 52
- TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ ÇOCUK VE MİMARLIK ÇALIŞMALARI MERKEZİ, İTÜ'DE TARİHİ ÇEVRE VE ÇOCUK ÇALIŞMALARI TOPLANTISINA KATILDI FATMA BAŞARAN
- BİLİNMEYEN ANKARA ANKARA VAKKO BİNASI HALUK KARA ► 54
- SMGM | HAZİRAN PROGRAM VE ETKİNLİK TAKVİMİ ► 56
- TEKNİK BİLGİLER ► 58
- YAPI DENETİMİ UYGULAMA YÖNETMELİĞİ UYGULAMASI ŞANTİYE ŞEFLİĞİ HİZMET SÖZLEŞMESİ ÖRNEĞİ
- BASIN AÇIKLAMALARI YARIN SABAH SAAT 5'TE SIRA KİMDE? ► 61
- DÜNYA EMEKÇİLERİNİN BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS BAYRAMININ, BİR ŞÖLEN OLARAK KUTLANMASINA İZİN VERİLMELİDİR!... ► 62
- KİTAP TANITIMI MİMARLIKTA TASARIMIN RUHU-LERZAN ARAS MİMARCA DEĞİNMELER-GÜRHAN TÜMER '68 AFİŞLERİ-YILMAZ AYSAN ► 62
- LA DİVA TURCA LEYLA GENCER 80 YAŞINDA HAYATA GÖZLERİNİ YUMDU ► 63
- GELİR GİDER TABLOSU ► 64

8 tasarım kentleri sergisi ►

24 tmmob mimarlar odası 41. olağan genel kurulu ►

50 tarihi çevre koruma'da katılımcılık ve bilinç ►

oda'dan

İLETİŞİM YOLUYLA MİMARLIK kumamoto artpolis sergisi

Mimarlar Odası Ankara Şube Yönetim Kurulu üyeleri ile Japonya Büyükelçiliği'nden Yoshifumi SASATANI 13.05.2008 tarihinde iki ülke arasında Mimarlık ve Kültür birlikteliği konusunda bir görüşme yapmıştır. Bu toplantıda, Japonya Büyükelçiliği, Türk Japon Vakfı ve Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin ortaklığı ile Japon Mimarlığı ve Kültürü üzerine ortak çalışmalar ve etkinlikler planlanmasına prensipte karar verilmiştir. Bu etkinlikler kapsamında ilk olarak KUMAMOTO ARTPOLIS: İLETİŞİM YOLUYLA MİMARLIK konulu bir fotoğraf sergisi yapılması planlanmıştır. 19 yılda 70 mimari projenin hayat bulduğu çalışmaların içeren serginin, 2008 yılı Ekim, Kasım, Aralık aylarında Ankara'nın farklı mekanlarında açılması planlanmıştır.

ANKARA GEZİLERİ cumhuriyet dönemi yapıları

Yaşadığımız ve paylaştığımız kent farklı dönemler yaşamış ve farklı dönem yapıları ile şekillenmiş bir kenttir. Tarihin ve kültürlerin biçimlendiği Başkent Ankara'nın değişik dönem yapı ve alanların tanınması, sorun ve değerlerinin tartışılmasını önemseyen Kültür MBÇK, Ankara Gezileri kapsamında Haziran ayının bir gününü tanıtım ve tartışmaların üçüncüsü olan Cumhuriyet Dönemi Ankara'sına ayırmıştır.

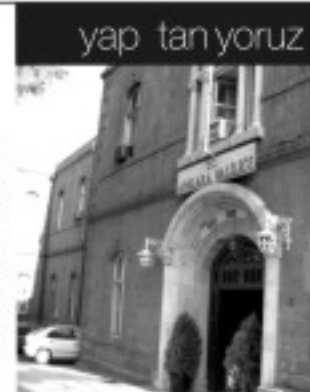
21 Haziran 2008 tarihinde Emre Madran ve Elvan Altan Ergut rehberliği ve anlatılarıyla Cumhuriyet Dönemi Yapıları gezisi gerçekleştirilecektir.*

vali konağı

Dönem yapılarının kent ile kurdukları ilişki kadar yapıların şu anda kullanım biçimleri ve zaman ile kurdukları ilişkinin incelenmesi de önemlidir. Ankara'daki yapıların yaşamışlıklarını kendilerinden okumak ve yaşayanlarından dinlemek üzere Kültür MBÇK Ankara Gezileri kapsamında, "Yapı Tanıyoruz" etkinlikler dizisi tasarlanmıştır.

27 Haziran 2008 tarihinde tanıyacağımız ilk yapı Ankara Vali Konağı'dır.*

* Katılmak isteyen üyeleri Ankara Şube'ye bekliyoruz.

MİMARLIK KÜLTÜR VE TEKNİK GEZİSİ

italya

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, bölgesel, yerel, evrensel mimarlık kültürünü yerinde incelenmeyi ve edinilen bilgilerin ve farklı algıların meslektaşlar arasında paylaşımını, bu süreçte edinilen birikimlerin mimarlık ortamına aktarılmasını önemsemektedir. 2007 yılında başlayan, ulusal ve uluslararası mimarlık kültür birikiminin yerinde edinimi konusunu ayrıca Sürekli Mesleki Gelişim programının önemli bir aksı olarak değerlendirmektedir.

Tarihi, kültürel katmanlılığın korunduğu, kültür varlıkları ve modern mimarlık ürünlerinin birlikte, birbirine saygılı ve birbiriyle barışık yaşadığı önemli eserleri bir arada görebileceğimiz, her yerinden tarih ve kültür koklayarak haz alacağımız İtalya'nın önemli kentlerine yapacağımız teknik mimari gezinin aynı zamanda aramızda sosyal ve kültürel dayanışmayı da pekiştirecek süreçleri yaşatacağına inanıyoruz.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Kültür MBÇK'nın 2008 yılı programının ilk yurtdışı etkinliği, 30 Haziran - 7 Temmuz 2008 tarihleri arasında Kuzey İtalya'nın Milano - Torino - Venedik - Floransa - Roma kentlerini içermektedir. Kültürel - Teknik etkinliğe katılmak isteyen üyelerimizin Şubemizle iletişime geçmeleri gerekmektedir.

Katılım: Maksimum 40 kişiyle sınırlıdır
Konaklama: 7 gece 8 gün **Ücret:** 825 EURO

Ücrete Dahil Olan Hizmetler: Ankara - İstanbul - Milano / Roma - İstanbul - Ankara uçak biletleri (THY Tarifeli Uçuş)/ Gezi boyunca otobüsle ara ulaşım/ Havaalanı transferleri/ Havaalanı vergileri/ Seyahat sağlık sigortası/ 3* ve/veya 4* otellerde konaklamalar (7 gece)/ Kahvaltılar (7 Gün)/ Rehberlik hizmetleri

Ücrete Dahil Olmayan Hizmetler: Vize 85 Euro (yeşil pasaporta vize yoktur)/ Yurt dışı çıkış harcı (15 YTL)/ Öğlen ve akşam yemekleri

UIA2008TORİNO

İtalya'nın kuzey batısında yer alan Torino şehri, gelişmiş sanayisi ile İtalya'da ön plana çıkar. Kongrenin yapılacağı yapı - Fiat Fabrikası- İtalya'da Amerikan sistemi ile inşa edilen ilk endüstri yapısı ve ölçeği ile İtalya'nın 1920'lerdeki çağdaşlık tutkusunu gösteren endüstri mirası bir yapıdır. 1983'de üretimin durdurulduğu yapıda tesisin çok amaçlı bir merkeze dönüştürülmesi kararlaştırılıyor ve 1983 yılında düzenlenen uluslararası yarışmayı Renzo Piano kazanıyor. Koruma ve dönüşüm projesinden, yapının 21. yüzyılda Torino'nun simgesi haline gelmesi amaçlanmıştır. Fabrika yapısında kongre, resim galerisi, kongre merkezi, oditoryum, otel, alışveriş alanı, ofisler, otomotiv mühendisliği fakültesi vb. çok işlevli kullanımlar tasarlanmıştır. Bu yapıda 5 gün boyunca farklı ülkelerden meslektaşlarımızla birlikte olma, mimarlığı tartışma ve birikimlerimizi paylaşma olanağı bulacağız.

PROGRAM VE KATILIM KOŞULLARI

[1. gün] 28 Haziran Cumartesi günü İstanbul Atatürk Havalimanı'ndan Alitalia uçağı ile 18:55'te Milano'ya hareket, 20:55'de Milano'ya varış ve Torino'ya transfer.

[2. gün] 29 Haziran Pazar Gündüz serbest zaman. Akşam kongre etkinlik merkezine transfer. Açılış seremonisi ve UIA'nın 60. yılını kutlama etkinlikleri ve gece etkinlikleri.

[3. gün] 30 Haziran Pazartesi Kongre salonuna transfer. Konu: Kültür; Mimarlık Kültürü, Sunuşlar, Mimarlık Tarihi, Mimari Miras ve Eğitim. Akşam, öğrenci yarışmaları ve ödül töreni ve gece etkinlikleri.

[4. gün] 1 Temmuz Salı Konu: Demokrasi; Kentsel Demokrasi, Demokratik Katılım, Ulaşma Kültürü, Kararlar. Akşam ve gece etkinlikleri.

[5. gün] 2 Temmuz Çarşamba Konu: Temenniler; Çevre Koruması ve Sürdürülebilirlik. Akşam UIA altın madalya ödülleri ve gece etkinlikleri.

[6. gün] 3 Temmuz Perşembe Saat 14.15 Alitalia uçağı ile İstanbul'a hareket etmek üzere Milano'ya geçiyoruz. Saat 18.15 gibi İstanbul Atatürk havalimanına iniyoruz.

Rezervasyon: Şener Macit
(0212) 253 45 35 - (0532) 408 58 81
Tel: 0212-253 45 35 Faks: 0212-253 43 04
mivisiletme@superonline.com. www.mimarlikvakfi.org.tr

Konaklama (5 gece 6 gün)
Ücret: 795 € / SINGLE FARKI: 160 €

Ücrete Dahil Olan Hizmetler: İstanbul-Milano uçak bileti (Alitalia Hava Yolları ile)/ Milano - Torino arasında klimalı araçlarla transfer / Havaalanı vergileri/ Yurtdışı seyahat sigortası/ Oda-Kahvaltı Otel konaklamaları (3* Hotel Alexandra)/ İtalyanca Rehberlik hizmetleri

Ücrete Dahil Olmayan Hizmetler: Vize Masrafları/ Yurt dışı çıkış harcı (15 YTL)/ Yemek ve içecekler ve her türden kişisel harcamalar,

KÜLTÜRMBÇK

ANKARA GEZİSİ roma dönemi

Roma Dönemi Ankara Gezisi, 04.05.2008 tarihinde Ulus Heykeli'nde, ilk olarak Anafartalar Çarşısı'nın yapımına başlanıldığında karşılaşılan Roma Dönemi'ne ait temel kalıntıların 1954'te başlayan kazıları hakkında Doç. Dr. Musa Kadioğlu'nun bu konuda verdiği bilgilerle başlamıştır. 1954'te kazılarına başlanan yapının ilk araştırmalarda hamam olduğu düşünülmüş, mimarisi hakkında yapılan incelemelerden sonra ise saray olabileceği fikri doğmuştur.

Ulus Heykeli'nin günümüzde bulunduğu yerin Ancyra antik kentinin de merkezi olduğu anlatıldıktan sonra, bugün Yurt Sokak No:4'te bulunan eski İstanbul Otelinin altında da, kentin merkezinden geçen bir Roma Caddesi'nin temellerine rastlanılmış olduğu aktarılmıştır. Daha sonra

Valilik Binası'nın güneyinde yer alan ve antik kentin yine merkezinde bulunan ana bir yapının kalıntıları görülmüştür. Stoası ve dükkan sıralarıyla, önünden kuzey-güney aksı boyunca uzanan geniş caddesiyle tam anlamıyla bir merkez ana yapısının kalıntıları olan bu alanın hemen kuzeyinde, şu anda orijinal yerinde olmayan Julien Sütunu yerleştirilmiştir. Yine başka bir yapı yapılırken orijinal yerinden kaldırılan bu anıtsal sütunun imparator Julianus'a atfedilmiş olduğu bilinmekte fakat belirgin bir yazıta rastlanılmadığı için araştırmalara devam edildiği anlatılmıştır.

Daha sonra, yine valiliğe ait bir yapının bahçesinde gerçekleştirilen kazılardan bahsedilmiş, Ancyra'nın kuzey-güney aksı boyunca devam eden cadde ve dükkan sıralarının, kazılar sırasında nasıl tahrip edildiği gözlemlenmiştir. Buradan Augustus Tapınağı'na gidilmiş ve Roma İmparatorluğu'nun ilk imparatoru Augustus'un, görevde kaldığı seneler boyunca yaptığı bütün işler hakkında halkı ve rahipleri bilgilendiren Latince ve Yunanca olmak üzere tapınağın iç ve dış duvarlarında yer alan yazıt nedeniyle ünik kabul edilen bu tapınak ziyaret edilmiştir.

Tapınağın bulunduğu yerden Bentderesi'nde bulunan, yapılışından sonra orkestrasının bulunduğu kısım daha sonradan havuza dönüştürülen ve bu yüzden yine özel kabul edilen tiyatro yapısı ve kale surları hakkında bilgi verildikten sonra son olarak, "kentin nabzının attığı yer" olan Roma Hamamları'na gidilmiştir.

Burada hamamın tahrip edilmemiş bölümleri görülmüş, hamamın o dönemde kent sakinleri tarafından nasıl kullanıldığı anlatılmış ve bahçenin merkezinde bulunan, kentin çeşitli bölgelerinden getirilmiş mimari bloklar ve ayrı dönemlere ait iki mezar yapısı incelenmiştir. Aynı zamanda, kentin merkezine doğru giden ve şu an kazılarına devam edilen caddenin ortaya çıkarılmış kısımları görülmüştür. Gezi sonrası bir araya gelinerek gezilen yapılar hakkında son kez tartışılarak etkinlik sona erdirilmiştir.

SANAT'A DAİR MİMARLARIN ÜRETTİKLERİ resim sergisi 3

Yaratıcılığın ve/veya hayal gücünün somut ürünüdür **sanat**. Kendini her ortamda farklı ifade ederek varolmuş ve her dönem tartışıla gelmiş bir kavramdır sanat. Tarih boyunca neyin sanat olduğuna dair fikirler sürekli değişmiş, bu süreçte tanımsal olarak inış ve çıkışlar da yaşamıştır. Çok basit anlamıyla; sanat insanlığın evrensel bir değeridir ve tüm kültürlerde kendini değişik kişilerle değişik ortamlarda ve her konuda ifade etmiş ve her zaman da yaşamda varolmuştur. Neler sanat eseridir? Sanatçı kimdir? gibi konular süreçte her zaman tartışma konusu olmuştur.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi sanat ve sanatçı gibi konulardaki tartışma ve görüşleri akademik bir ortama bırakarak; mimarlık dışında, yaşamlarında ilgi duydukları alanlarda ürettikleri ile kendi yaşamlarına zenginlik, farklılık getirmeyi amaçlayan ve bunları meslektaşlarıyla paylaşmak isteyen üyelerine de bir sunum ortamı açmaya 40. dönemde de devam etmektedir.

İlgi duyulan ve üretilen çalışmaların, sergi, dinleti, söyleşi vb formatlarda sunum, paylaşım ve tartışma ortamının mimarlığı destekleyen konularda daha da zenginleşmesini amaçlayan Mimarlar Odası Ankara Şubesi Kültür MBÇK kapsamında planlanan sergilerin üçüncüsü Leman Ardoğan ve Mehmet Sayım Karayegen'in resim çalışmalarlarıyla gerçekleşmiştir.

Üyelerimizden Leman Ardoğan'ın kadın temalı figüratif resimleri ile orta oyun ve karakterlerini resmeden Mehmet Sayım Karayegen'in yağlıboya resimleri 2-9 Haziran 2008 tarihleri arasında Mimarlar Odası Toplantı Salonu'nda sergilendi.

MİMARLIK KÜLTÜR, TEKNİK İNCELEME GEZİLERİ yurt dışı gezisi 2

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Kültür Mesleki Bilimsel Çalışma Kurulu (MBÇK)'nın kentsel, bölgesel / yerel, evrensel mimarlık kültürünün yerinde incelenmesini, elde edilen deneyim, birikim ve güzelliklerin meslektaşlarla paylaşılmasını ve mimarlık ortamına aktarılmasını amaçlayan gezilerin yurtdışı aksını oluşturan ikinci gezi 28 Kasım - 2 Aralık 2007 tarihlerinde Antakya - Halep - Şam kentlerine düzenlenmişti.

Bu çalışmanın ürünlerinden biri olan, gezide çekilen fotoğraflar üzerinden değerlendirmelerin yapıldığı "Antakya - Halep - Şam Gezisi Fotoğraf Yarışması" da sonlandı. Yarışmaya katılan tüm fotoğrafların sergilendiği ve dereceye giren fotoğraf sahiplerine ödüllerin verildiği tören ve sergi 2 Mayıs 2008 Cuma günü, Mimarlar Odası'nın 5. katında düzenlenmiştir. Kültürlerin buluştuğu Antakya ve Halep kentlerinde ortak tarihe sahip ve aynı coğrafyada olmanın birlikteliği, sergilenen fotoğraflarla tekrar yaşandı. Etkinlik sohbet, paylaşım ve tören sonrası kokteyl ile sonlanmıştır.

7. FOTOĞRAF SEMPOZYUMU belgesel fotoğraf buluşması

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak, ortak çalışmalar yaptığımız ve bu etkinlikte destek olduğumuz, Ankara Fotoğraf Sanatçıları Derneği'nin (AFSAD) düzenlemiş olduğu, 7.Fotoğraf Sempozyumu, 2-3-4 Mayıs tarihlerinde Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde yapıldı.

Yoğun bir dinleyici katılımı ile üç gün boyunca süren Sempozyum'un bu yılki teması, "Belgesel Fotoğraf Buluşması" idi. Belgesel fotoğraf adına ülkemizde ve dünyada neler yapıldığı ve fotoğraf sanatçılarının toplumsal işlevinin tartışmaya açıldığı etkinliğe; hayatlarını belgesel fotoğrafa adanmış Ara Güler, Fikret Otyam, İbrahim Demirel, Coşkun Aral, Ali Öz ve Ozan Sağdıç gibi eski kuşak ustaların yanı sıra, yeni kuşak kadroların sunumları ve söyleşileri, bizlere fotoğraf adına nasıl da ağır bir yükü omuzlayıp, bugüne taşıdıklarını gösterdi.

Sempozyum Yürütme Kurulu Başkanı Sn. Mehmet Özer'in sözleri ile "Fotoğraf bize dünyayı gösterdi. Baktığımız görüntüler içinde kendi suretimizi seyrettik. Başka yaşamların tanığı ve tarafı yaptı bizi fotoğraf. Gelecekte ödünç aldığımız dünyamızın nasıl kirletildiğini ve bizden nasıl çalındığını anlattı fotoğraf. Bizi yaşamla eşitledi, sözün tükendiği yerde konuştu fotoğraf."

MİMARLIK VAKFI YARDIMLAŞMA SANDIĞI üyeliğine davet

29 Haziran 1996 yılında kurulan Mimarlık Vakfı'nın en önemli sosyal projesi Yardımlaşma Sandığı'dır. 2380 üyenin üye olduğu ve destek verdiği Mimarlık Vakfı Yardımlaşma Sandığı, üye mimarların başvuracakları bir sosyal güvence kurumu haline gelmiştir.

Yardımlaşma Sandığı, vefat eden üyelerin ailelerine yardım elini uzatan, zorunlu durumlarda, üye meslektaşlarına olanaklar ölçüsünde yardımlarda bulunulmuştur.

Bugün vakıf, kuruluş amaçlarına bağlı olarak kendi işlevlerini yerine getirebilen, kurumlaşma yolunda önemli adımlar atılmış, yeni ve büyük projeleri hayata geçirebilecek yapıya sahiptir. Vakfa bağlı kuruluşların işlevlerinin artırılması, mali durumun daha da güçlendirilmesi ve şeffaf hale getirilmesi üyelerin vakfa yaptığı maddi ve manevi desteklerle olanaklıdır.

Bu hizmetlerin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması için Yardımlaşma Sandığı'na üye olmanız önemlidir.

Mimarlık Vakfı Yardımlaşma Sandığı Üyelik ve Bilgi Formu'nu TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nden temin edebilirsiniz.

2008 UIA'DA ÖDÜLLER YILI

UIA için 2008 yılı sadece kongre yılı olarak değil, aynı zaman da ödüller yılı olarak anımsanacak.. 1984'ten bu yana, Mimarlık alanında Nobel Ödülü'ne eşdeğer olarak görülen UIA Altın Madalyası'nın yanı sıra, bu sene ilk kez yoksulluğa karşı mücadele eden mimarlara Vassilis Sgoutas Ödülü de verilecek.

UIA 2008 YILININ ALTIN MADALYASI teodoro gonzalez de leon'a verildi

UIA'nın yaşam boyu süren bir mimarlık pratiğini onurlandırmak adına verdiği Altın Madalya, kendi sosyal gerçekliğini ve geleneklerini yansıtan ürünleriyle kendini mimarlığa adanmış bir hayata dikkat çekmek üzere dağıtılıyor.

UIA, ilk kez 1984 yılında bu madalyayı verirken, ödülün mimarlık alanında Nobel Ödülü ile eşdeğer bir ödül olmasını hedeflemiştir. Bu ödül, bir mimarın kendi alanında alabileceği en büyük ödüldür. Ödül hayatta olan bir mimara, kariyeri boyunca, insanlık ve toplum yararına ve mimarlık sanatına yapmış olduğu katkılar ve eserlerine göre verilmektedir.

Geçmiş yıllarda Hassan Fathy (Mısır, 1984), Reima Pietila (Finlandiya, 1987), Charles Correa (Hindistan, 1990), Fumihiko Maki (Japonya, 1993), Rafael Moneo (İspanya, 1996), Ricardo Legorreta Vilchis (Meksika, 1999), Renzo Piano (İtalya, 2002) ve Tadao Ando (Japonya, 2005) verilmiş olan ödül bu kez Meksikalı mimar **Teodoro Gonzalez de Leon**'a verilmiştir.

1926 yılında Meksika'da doğan Teodoro Gonzalez de Leon, mimarlık eğitimini Meksika'da tamamladıktan sonra Fransa'da burs kazanarak eğitimine devam eder ve 1950'de yeniden ülkesine döner. Teodoro Gonzalez de Leon çalışmaları, devamlı yenilenerek

Teodoro Gonzalez de Leon, Meksika Elçiliği, Berlin

zenginleşen ve yeniden yorumlanan içerikleriyle Modern Akım'ın bir parçasıdır. Kamu binaları, evler, kentsel alanlar, parklar ve bahçeler gibi çok farklı içerikte çalışmaları bulunmaktadır. Bunlar arasında Meksika Koleji, Tomas Garrido Canabal Parkı, Berlin'deki Meksika Elçiliği ve Meksika'da Superior Müzik Okulu öne çıkan eserleridir.

YENİ BİR ÖDÜL vassilis sgoutas ödülü

Amacı, yoksulluk sınırının altında yaşayanlar için yoksullukla mücadele etmede etkin katkıda bulunanları ön plana çıkarmak olan ödül, iki farklı kategoride; yoksul kesimin yaşam koşullarına, refahlarına, yerleşim ve çevrelerine katkıda bulunan bir mimar ve içinde mimarın da olduğu bir gruba verilmektedir. Ödülün, her üç yılda bir UIA Kongresi'nin yapıldığı yıllarda verilmesi planlanmaktadır.

2008 Vassilis Sgoutas Ödülü - "Ortak" Kategori
Health Habitat Pty Ltd, Paul Pholeros yönetiminde (Avustralya)

Son 22 yıldır, "Health Habitat" Avustralya'nın kırsal kesimlerdeki ve şehir varoşlarındaki Aborijin nüfusun sağlıklı yaşam koşullarını geliştirmek için çalışmaktadır. Yerli halkın yaşam koşullarını geliştirmeyi amaçlayan, aralarında doktorlar, antropologlar ve halk sağlığı uzmanlarının da olduğu bir grupla çalışan Paul Pholeros ve ekibi, Avustralya'nın ve dünyanın diğer bölgelerinde de kullanılabilecek bir örnek oluşturmaya çalışmaktadırlar.

2008 Vassilis Sgoutas Ödülü - "Bireysel" Kategori
Hany Hassan Mahmoud El Miniawy (Mısır)

Yaşamı boyunca yoksullukla mücadele için mimari projeler geliştirmek için çaba harcadı. Projeleri, planlı ve plansız gelişen alanlarda yaşayan yoksullar için konut ve servis hizmetleri için gelişim, eğitim ve yerel çevre dostu malzemelerin uygulanması gibi çeşitlilik sunmaktadır. Yoksullarla işbirliği içinde çalışmayı ve topluluğun destek ve katkısını alarak örnek bir çalışma oluşturmaya çalışmıştır.

Ayrıca Richard Dobson (Güney Afrika), Rodney Harber (Güney Afrika) ve Brinda Somaya (Hindistan) da mansiyona layık görülmüşlerdir.

EYLÜL 2008'DE MALMÖ'DE TOPLANACAK OLAN asf hazırlıkları sürüyor

17-21 Eylül 2008'de İsveç-Malmö'de toplanacak olan Avrupa Sosyal Forumu hazırlıkları sürüyor.

Bu kapsamda 26-27 Nisan 2008'de Malmö'de toplanan ASF Program Çalışma Grubu toplantı raporunu yayımladı. Program Çalışma Grubu Toplantısı Malmö'deki NOC'un (Nordik Organizasyon Komitesi) merkezinin bulunduğu Kvamby Halk Okulu'nda gerçekleşti. Toplantıda 12 ülkeden 40'a yakın katılımcı hazır bulundu.

Toplantının ilk günü birleşme sürecinin ilkeleriyle teknik işleyişi üzerine yoğunlaşıldı. Bu ilkelerin hem teknik hem de siyasal olduğuna vurgu yapılarak 31 Mayıs'ta sona erecek seminer-atölye önerme sürecinin beklenilmeden gönüllü birleşime sürecinin başlanılmasında uzlaşıldı.

Toplantıya TMMOB'den Yönetim Kurulu 2. Başkanı Hüseyin Yeşil katıldı.

**Bültenimizin Haziran sayısının teknik
aksaklıklardan kaynaklı gecikmesinden
dolayı üyelerimizden özür dileriz.**

MANOLYA TOKALI resim sergisi

İyi resim yapmak yerine; kendi gerçeğini, ışığını, rengini, dokusunu, kokusunu ifade etmenin gereğine inandığını ifade eden üyelerimizden ressam mimar Manolya Tokali üretimlerini 19-28 Nisan 2008 tarihleri arasında ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi'nde sergiledi.

(...)

Benim resim yapmalarım uzun beklemlerim sonucudur. Odamda, sokakta, kahvede, baharda, yağmurda, güneşde boyunca beklerim... Birşeylerin geleceğine, birşeylerin sessizce, çoğunlukla sevinçle hatta dizi dizi geleceğini bilerek beklerim. Bu nedenle kısa zamanda yüzünü hemen gösteren görüntülere hemen yanaşmam.

(...)

Onlara zaman içinde bakar, uzun uzun izler ve artık işime yaramayanları, bana ait olmayanları ayıklar,değiştiririm. Her iki durumda da sadece benim resimlerim oldukları için onları severim...

MARDİN EVLERİ RÖLÖVE TESPİT 2.ETAP ÇALIŞMALARI öğrencileri bekliyor

Mardin Belediyesi, Mardin'in UNESCO Kültür Mirası Listesinde yer alması amacıyla bir dizi çalışma gerçekleştirmektedir. Bunların arasında yer alan ve geçen sene ilki gerçekleştirilen kentin sit alanı içindeki tescilli yapıların rölevalerinin tespitiye yönelik çalışma için mimarlık ve restorasyon meslek yüksek okulu öğrencileri aranmaktadır. Katılmak isteyen öğrencilerin daha önce rölove çalışması yapmış olması gerekmektedir.

3 ay sürecek çalışmada yaklaşık 16 kişiden oluşan öğrenci grupları (toplamda 6 grup olması düşünülmekte) dönüşümlü olarak alanda tespit çalışmaları yapacak ve bu tespitleri Belediye tarafından belirlenecek formatta dijital hale dönüştürecekler. Staj olarak gösterebilecek çalışma süresince öğrencilere 15 günlük çalışmaları için 250YTL verilecek. Ayrıca çalışma süresince ulaşım ile birlikte lojistik (yeme-içme, konaklama) ihtiyaçları Mardin Belediyesi MAREV tarafından karşılanarak, çalışma sonunda katılanlardan dolayı kendilerine teşekkür sertifikası verilecek.

1. Dönem: 16 - 29 Haziran 2008
2. Dönem: 30 Haziran - 13 Temmuz 2008
3. Dönem: 14 - 27 Temmuz 2008
4. Dönem: 28 Temmuz - 10 Ağustos 2008
5. Dönem: 11 - 24 Ağustos 2008
6. Dönem: 25 Ağustos - 7 Eylül 2008

İletişim Bilgileri:

Fettullah Duyan
E-mail: fetoduyan@gmail.com
Tel: 0482 212 10 49-1065

Mehmet Hadi Baran
E-mail: mhbaran@mardinbelediyesi.com
Tel: 0482 212 10 49-1009

tasarım kentleri sergisi

İstanbul Modern'in Londra Tasarım Müzesi ile işbirliği içinde gerçekleştirdiği, Vitra ve Intercity firmalarının destekleyici olduğu, "Tasarım Kentleri" sergisi, çağdaş tasarımın serüvenini, uluslararası anlamda yedi önemli kente ve bu kentlerin tasarımındaki belirleyici konularına odaklanarak sunuyor. 19. yüzyıl ortalarından günümüze tasarım tarihini yansıtan, dünya tasarım anlayışını değiştiren önemli sanatçıların mimariden endüstriyel ürünlere, mobilyadan grafik tasarıma, modadan otomotive uzanan çok geniş bir yapıt seçkisi İstanbul Modern'de bir araya getirilmiştir.

1851 yılı Londra'sıyla başlayan sergi, 1908 yılının Adolf Loos' lu Viyana' sına, 1928'de Dessau' da kurulan Bauhaus' a, 1936 yılının Le Corbusier' li Paris'ine; 2. Dünya Savaşı sonrası 1949 yılının Charles ve Ray Eames' li Los Angeles' ına, 1957 yılının Milano'suna ve 1987'de teknolojiye gelişmesiyle sayılı ülkelerden biri olan Japonya'nın başkenti olan Tokyo'yu dolayıyor ve sonunda yine başa, bugün dünyanın önde gelen tasarım merkezi olan Londra ile sona eriyor.

Küratörlüğünü Londra Tasarım Müzesi Direktörü Deyan Sudjic'in yaptığı sergide, 64 tasarımcının 109 yapıtı ve 7 markanın 12 ürünü sergileniyor. Sergi ile ilgili söyleşide, Sudjic, "Tasarımın gelişimini anlamak için, bazı kentlerin, tarihlerindeki özel zamanlarda tasarım pratiğiyle nasıl ilerlediğine bakmak gerekliliğine" ve "tasarımın son 150 yıl içinde mekanik ve anonim bir süreç olmaktan çıkıp, zaman zaman markalaşmanın, şöhretle güdülenmiş bir altkütmesi" olmaya başladığına dikkat çekmiştir.

"Tasarım Kentleri" sergisi, bir taraftan tasarım ve kentler arasındaki elle tutulur maddi bağlantıları araştırırken, diğer taraftan bu ilişkinin ortaya çıkardığı önemli kazanımları ülkelerin yaratıcı, kültürel ve sanatsal ortamına katkı sağlayacak ortamı da sunmaktadır.

Sergi 10 Ağustos'a kadar İstanbul Modern'de, 5 Eylül 2008 - 14 Ocak 2009 tarihleri arasında ise Londra Tasarım Müzesi'nde sergilenenecektir.

"Tasarım Kentleri" sergisine paralel olarak Vitra'nın düzenlediği "Dünyayı Tasarlayanlar" adlı söyleşi dizisinde ise, Ron Arad, Zaha Hadid ve Ross Lovegrove gibi, son dönemin önemli isimleri konuşmacı olarak yer alacaklar. Söyleşilerde, değişen dünyada tasarımın ve tasarımcıların yeni rolleri, farklı alanlardaki gelişmelere verdikleri yanıtlar ve bugünün algılama biçimleri, tasarım ve mimari alanındaki yenilikler, tasarımın disiplinlerarası bir endüstri olarak dünyamızı ve yaşam tarzlarımızı biçimlendirme yolları gibi konular ele alınıyor.

Söyleşilerin ilki Zaha Hadid ve Deyan Sudjic 14 Mayıs'ta Mimar Sinan Üniversitesi Oditoryumu'nda gerçekleşti.

basın'dan

MELİH GÖKÇEK BU KEZ DE ATAKULE ÖNÜNE 'göz dikti'

TCDD Ankara Garı'nın önüne köprülÜ kavşak yapılmasına tepkiler sürerken, Koleje yapılmak istenen köprülÜ kavşak yargı kararıyla durdurulabilmişken, Gökçek yönetimi çok tartışılacak yeni bir köprülÜ kavşak için kolları sıvadı. Bu kez Ankara trafiğinin kilit noktalarından bir diğerine, Atakule önündeki alana köprülÜ kavşak yapılması için harekete geçildi. Ancak bu hareketlilik, tepkileri ve eleştirileri de beraberinde getiriyor. Çankaya Belediyesi ise konuyu yakından takip ederken, inşaatı yargıya taşımak için ihaleye çıkılmasını bekliyor.

Atakule KöprülÜ Kavşağı, Anakent Belediyesi Fen İşleri Daire Başkanlığı'nın ihalesiyle yüklenici bir firmaya yaptırılacak. İhaleye, 13 Mayıs Salı günü çıkılması öngörülmüş, duyuru da buna göre yapılmıştı. Ancak ihale ertelendi. Fen İşleri Daire Başkanlığı'ndan alınan bilgiye göre, ihale şartnamesinde teknik bazı değişiklikler yapılacağı için ihale iptal edildi. Gerekli değişiklikler yapıldıktan sonra ise yeniden ihaleye çıkılacak.

Cumhuriyet Ankara - 16.05.2008 - Zeynep Şahin

KÖŞK KARŞISINDAKİ CAMİ İNŞAATINA mühür

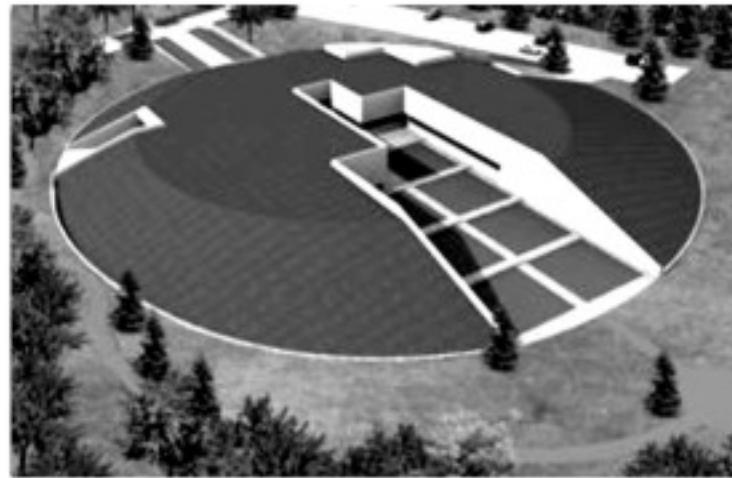
Gülün, Ankara'dayken cuma namazı için kullandığı Muhafız Alayı Camii'ne yaklaşık 150 metre mesafedeki arazide Diyanet İşleri Başkanlığı'na tahsis edilen ve "Yıldız Köşk Camii Yaptırma ve Yaşatma Derneği" tarafından yapımına başlanan 1000 kişilik Yıldız Köşk Camii inşaatı, Belediye Kanunu'na aykırılıklar nedeniyle mühürlendi. Arsanın, Cumhurbaşkanı Gül'ün 28 Ağustos 2007'de TBMM'de yemin etmesinden 14 gün önce, Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından "eski mescit yerine yeni cami inşa edilmesi" amacıyla Diyanet İşleri Başkanlığı'na tahsis edildiği belirlendi.

Çankaya Yıldız Mahallesi Köşk Camii Yaptırma Yaşatma ve Külliye Çalışmaları Derneği tarafından yapımı üstlenilen cami, 800 metrekairelik bir alanda inşa ediliyor. Demeğin yöneticileri cami yapımı için kimlerden bağış toplandığı ya da nasıl maddi kaynak yaratıldığı yönündeki soruları yanıtız bıraktı. Haber dün kamuoyuna yansıyınca, Çankaya Belediyesi ekipleri, Ankara 5. İdare Mahkemesi'nin kararı uyarınca cami inşaatını mühürlledi. Belediyenin tutanağında, inşaatın, Belediye Kanunu'nun ilgili maddeleri yerine getirilene kadar mühürlendiği belirtildi.

Milliyet- 08.05.08

KAMAN KALEHÖYÜK arkeoloji müzesi

Kırşehir, KAMAN, Kalehöyük'de kazı çalışması, 1986 yılında, Prof. Tahsin Özgüç'ün desteğiyle başlamış, 1994 yılında Dr. Sachiro Omura başkanlığında devam etmiştir. Japonya Ortadoğu Kültür Merkezi ve Japon Anadolu Arkeoloji Enstitüsü, 22 yıldan beri sürdürülen kazı çalışmalarında bulunan eserlerin sergileneceği, arkeoloji biliminin anlatılacağı, Kalehöyük kazısında kullanılan yöntemlerin tanıtılacağı bir arkeoloji müzesi yapılması konusundaki girişimleri Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından da benimsenmiştir.

Müzenin Mimari Projesi, Kalehöyük'ün kendi formundan esinlenmiş ve kazısı yapılmakta olan höyük görünümünde tasarlanmıştır. Gelen ziyaretçilerin kazı yöntemlerini ve aynı anda kazıda çıkan eserleri görme olanağı sağlayan bir yaklaşımla müze mimarisi şekillendirilmiştir. 1500 m² kapalı alana sahip müze projesi; 830 m² açık ve 470 m² kapalı sergi salonları, eserlerin inceleme- araştırma- fotoğraflama ve restorasyonuna olanak tanıyan laboratuvarlar, audiovisual sergileme olanağı, konferans köşesi, kütüphane, eser depoları ve idari bölümlerden oluşmaktadır.

HAYDARPAŞA DAYANIŞMASI 'oldu bittilere geçit yok'

UNESCO'DAN yalanlama

UNESCO Dünya Kültür Mirası Başkanı Francesco Bandarin, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş ve İstanbul Valisi Muammer Güler'e açıklama göndererek Sulukule ve Four Seasons Otel ek inşaatının devam ettiği arkeolojik sit alanındaki projeleri, basına yansıttığı gibi onaylamadıklarını, konunun yanlış anlaşıldığını belirtti. Bandarin açıklamasında, Sulukule Projesi'ni bugünkü haliyle onaylandığını söyleminin uygunsuz kaçacağını ifade ederek, koruma ihtiyaçları ile sosyal ihtiyaçlar arasında bir dengeyi bulunması gerektiğini net bir şekilde söylediğini belirtti. bandarin, Four Seasons Otelini ilgili olarak da hem kentsel miras değerlerine tam olarak saygılı, hem de otelin ekonomik ihtiyaçlarını karşılayan bir çözüm bulunmalıydı, bu nedenle projeyi onaylamadıklarını belirtti.

KARAYOLLARI ARAZİSİNDE ZORLU'YA kötü haber

Danıştay, İstanbul'un en değerli yeri olarak nitelenen Zincirlikuyu'daki Karayolları 17'inci Bölge Müdürlüğü arazisinin nazım imar planı değişikliğinin yürütmesini oy birliğiyle durdurdu. Arazi için geçen yıl mart ayında yapılan ihaleyi 800 milyon dolar veren Nazif Zorlu'nun sahibi olduğu Zorlu Gayrimenkul A.Ş. kazanmıştı. TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi ve bazı sivil toplum örgütleri, arazinin Özelleştirme Yüksek Kurulu'nca (ÖYK) onaylanan 1/5000 ölçekli koruma amaçlı nazım imar planı değişikliğinin iptaline ve yürütülmesinin durdurulmasına karar verilmesi istemiyle açtığı davayla ilgili Danıştay 6'ncı Dairesi ilk kararını verdi. 6'ncı Daire, oy birliğiyle söz konusu işlemin yürütmesini durdurdu. Dairenin kararında, "Boğaziçi Kanunu'nda belirtilen nitelikte, yoğunlukta ve yükseklikte bir yapılaşma öngörülmemiş olması nedeniyle dava konusu plan değişikliğinde kanuna uygunluk bulunmamaktadır" denildi. Kararda ayrıca, "dava konusu plan değişikliğinin şehircilik ilkeleri ve planlama esasları açısından olumlu bulunmadığı" da belirtildi.

Hürriyet-02.05.08

Toplum Kent ve Çevre İçin Haydarpaşa Dayanışması adına konuşan TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi Başkanı Eyüp Muhçu, Çalık Grubu tarafından hazırlatılan Haydarpaşa'yı yağma projelerine şimdi de üçüncüsünün eklendiğini bildirdi.

AKP'nin TCDD bürokratları ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile birlikte, her türlü yasa ve yönetmeliği, bilimsel ve etik kuralı hiçe sayarak, Haydarpaşa'yı küresel rant sermayesinin kullanımına sunma çalışmalarına devam ettiğini vurgulayan Muhçu, "Daha nice yıllar hizmet verecek durumda olan yaşayan dünya endüstri mirasının nadide örneklerinden biri Haydarpaşa Garı'nı 'ihtiyaç fazlası taşınmaz mal' ilan etmeye kadar varılan akıl almaz bir süreci yaşamaya devam ediyoruz. Bu nedenle yetkilileri bir kez daha uyarmak ve asli görevlerine geri çağırarak istiyoruz" dedi.

Birgün - 20.05.2008

MUNZUR VADİSİ sit alanı olsun

Tunceli Barosu avukatlarından Barış Yıldırım, Munzur Vadisi'nin doğal sit alanı ilan edilmesi için Ankara İdare Mahkemesi'nde dava açtı. Munzur Vadisi üzerinde yapılması planlanan 3 barajın vadinin doğal yaşamını büyük ölçüde ortadan kaldıracağını belirten Yıldırım, 1518 bitki türünün bulunduğu Munzur'un Sit alanı ilan edilerek korunması gerektiğini söyledi. Yıldırım, Munzur Vadisi'nde 42 bin hektarlık bir alanın 1971'de Milli Park olarak ilan edildiğini ve parkın florasında 43 endemik bitki türü bulunduğuna dikkat çekti. Munzur Vadisi Milli Parkı'nda Konaktepe Barajı, Konaktepe 2 ve Konaktepe 3 Hidroelektrik Santralleri'nin sondaj çalışmalarının yapıldığını anımsatan Yıldırım, milli parkın "mutlak koruma zone" olarak ayrılan kısmının yüzde 63,5'inin sular altında kalacağını anlattı.

Cumhuriyet - 20.05.2008

TARİHİ KONAKLAR restore ediliyor

Yozgat'ta yıkılmaya yüz tutan tarihi konakların aslına uygun olarak restore edilip, turizme kazandırılması amacıyla başlatılan çalışmalar kapsamında, tarihi binaların mirasçılarına "takas" önerisi götürüldü. Yozgat Belediyesi, Aşağı Nohutlu Mahallesi'nde bulunan tarihi konakların sahiplerinin mirasçılarıyla görüşmeler yaparak "takas" önerisinde bulundu. Belediyenin yaptığı incelemelerin ardından yapılan açıklamada, Yozgat'ta 101 tescilli binanın bulunduğunu, bu binalardan çoğunluğunun bakımsızlıktan yıkılmaya yüz tuttuğu belirtildi. Aynı durumda olan Hayri İnal Konağı'nı belediye olarak restore ettirip, hizmete açılmıştır. Belediye, binaların sahiplerinin mirasçılarına, binanın devrini yapmaları halinde uygun görülecek belediye arsalarından verebileceklerini bildirdi.

Yeni Şafak - 16.05.2008

ALİŞVERİŞ MERKEZİ PROJELERİ hızla rezidansa çevriliyor

Aynı bölgede yapılan alışveriş merkezleri nedeniyle kâr kaybına uğrama endişesi taşıyan yatırımcılar, rezidans ve ofis yapımına yöneldi. 20'nin üzerinde alışveriş merkezi planlanan Beylikdüzü'nde firmalar, yeni yatırımlarını rezidansa yapıyor. Birbiri ardına ve aynı bölgede açılan alışveriş merkezlerinin sayısındaki hızlı artış nedeniyle karlarının azalacağından endişelenen yatırımcılar, yeni alışveriş merkezi planlarını değiştirmeye başladı. Yatırımcılar planladıkları alışveriş merkezi projelerini, rezidans ve ofis alanlarına dönüştürüyor.

Vatan - 20.05.2008

MİMAR SEDAD HAKKI'NIN

gençlik düşleri

20. yüzyıl Türk mimarisinin ustalarından Sedad Hakkı Eldem doğumunun 100., ölümünün 20. yılında 'Sedad Hakkı Eldem I: Gençlik Yılları' başlıklı sergiyle anılıyor. Osmanlı Bankası Müzesi'ndeki sergide mimarlık heveslisi bir gencin çizimleri yer alıyor. Sergide, önce bir çocuğun, sonra mimarlık heveslisi bir gencin, ardından mimarlık öğrencisinin ve nihayet Avrupa'da uzun uzun gezileri olan genç mimarın gelişimi çizimler, tasarımlar, günlükler, defterler ve fotoğraflar vasıtasıyla anlatılıyor. Prof. Dr. Uğur Tanyeli, Prof. Dr. Bülent Tanju ve Prof. Dr. Edhem Eldem'in küratörlüğünde hazırlanan sergiye Bülent Erkmen'in tasarımını yaptığı bir kitap eşlik ediyor.

Ekim ayında Sedad Hakkı'nın olgunluk yıllarını anlatan ikinci bir sergi açılacak. Gençlik yılları ise 30 Ağustos'a kadar görülebilir.

Zaman - 06.05.08

" 3 . ULUSLARARASI İŞÇİ FİLMLERİ FESTİVALI "

emeği gören kamera,

Muteber Aslan

Üyelerinin kültürel ve sosyal ihtiyaçlarına yönelik etkinlikler gerçekleştirmeyi amaç edinen TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, müzik, resim, heykel, sinema, fotoğraf, edebiyat, gezi vb. alanlarına ilgi duyan ve bu keyifli çalışmalarda yer almak isteyen üyelerinin katkısıyla, bu etkinlikleri Kültür - Mesleki Bilimsel Çalışma Kurulu (MBÇK) kapsamında sürdürmektedir.

Sinema ve mimarlık, zaman ve mekan boyutları ile son derece iç içe geçen sanat dalları. "En başarılı bulduğumuz filmler genelde bize mekan duygusunu en iyi veren ve zaman faktörünü en iyi kullanan filmlerdir" diyor bir söyleşisinde sinema yazarı ve meslektaşımız Attila Dorsay. Bu konuyu ileride bültenimizde daha detaylı irdelleyeceğiz ve sinemayla ilgili araştırmaları olan değerli isimleri söyleşiler yapmak üzere Oda'mızda konuk edeceğiz.

Mimarlar Odası 5.kat gösterimlerinde ilgiyle izlenen nitelikli belgeseller ve konulu filmlerden sonra aynı mekanda bu defa özel bir film gösterimi yapıldı. Mimarlar Odası Ankara Şubesi, 3. Uluslararası İşçi Filmleri Festivali'nin Ankara'daki programının düzenleyen kuruluşu olarak açılış filmi olan "Şaşkın Köpekler"e ev sahipliği yaptı. "Şaşkın Köpekler" Marziye Meşkin'in, İran'ın yalın, sade, doğal ortamlarda, çoğunlukla amatör oyuncularla kotarılan sinemasının en güzel örneklerinden biridir. 2005 yılında Afganistan'da çekilen film, Kabil'de yaşayan biri kız, diğeri erkek, iki kardeşin başı belada olan bir köpeğin hayatını kurtarmaları ile başlıyor. Çocukların annesi ve babası hapishanede yatmaktadır. Kalacak yerleri olmadığı için gündüz sefalet içindeki sokaklarda gezerek, çöplükleri kaşıtarak yaşayan küçük çocuklar, akşamları yatmaya annelerinin yanına, hapishaneye gitmektedirler. Bir gün, hapishane müdürü çocukların hapishanede kalmalarını yasaklar. Artık sokakta ve ayaz gecelerin koynundadırlar. Anneleriyle kalabilmek için suç işlemekten başka çareleri kalmamıştır.

İşgal altındaki ülkelerde yaşanan acıları ve işlenen insanlık suçunu 7 yaşındaki Gol-Ghotai ve ağabeyi Zahed'in gözünden anlatan duygu yüklü, aynı zamanda sarsıcı ve sert bir film. Şiirsel akışı, çarpıcı görselliği ile katı kültürel kuralların egemenliğindeki merhametsiz, savaş sonrası Afganistan görüntülerini, asla silinmeyecek biçimde belleğinize kazıyor. Belirgin estetik bir atmosfer yaratan, semboller kullanarak Afganistan'ın yaşam biçimini, şeriat düzeninin getirdiklerini yansıtan film, katıldığı festivallerde çok beğenildi ve ödüllendirildi.

30 Yıl Sonra "Bereketli Topraklar Üzerinde"

Akıbeti belli olmayan bir film, ilginç bir yolculuk sonrasında yeniden yurduna dönüş yaptı. Yönetmen Erden Kral'ın 30 yıl önce çektiği ve o dönemki sıkıyönetim tarafından yasaklanan, sonrasında ise kimliği belirsiz kişilerce çalınan filmi "Bereketli Topraklar Üzerinde" yıllar sonra yurt dışında bulunan bir kopyasının elden geçirilmesiyle nihayet ülkesinde izleyicilerle buluştu.

sokağa çıkan sinema

Marziye Meşkin 1969'da Tahran'da dünyaya geldi. Dünyaca ünlü yönetmen Mohsen Makhmalbaf'ın eşi. Makhmalbaf Film Okulunda 8 yıl eğitim gördü. Şaşkın Köpekler ikinci uzun metrajlı filmi. Adını duyurduğu ilk filmi Kadın Olduğum Gün de birçok ödüle sahip.

Film gösteriminin ardından Fatın Kanat ve Dr.Haşim Hüsrevşahi ile doyurucu bir söyleşi yapıldı.

Dr.Haşim Hüsrevşahi İranlı bir tıp doktoru ve edebiyatçı. O gün, ülkemizde Türkiye -İran Edebiyat Günleri düzenleyen yazar, şair ve çevirmen kimliğiyle karşımızdaydı. İran'ın, yüzyılın başından günümüze uzanan tarihini özetleyerek başladığı konuşması izleyicilerin sorularıyla zenginleşti. Yaşanan süreçlerin, Türkiye'deki siyasal, sosyal ve ekonomik gelişmelerle benzerliğini vurguladı.

Fatın Kanat, Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi'ni bitirdi. Tezi için İran'a giderek gözlemler ve birçok kadın yönetmenle özel röportajlar yaptı. Çalışması, kitap olarak yayımlandı. Kendisiyle "Şaşkın Köpekler" üzerinden İran sinemasında kadın ve İran gerçeğini konuştuk. Gözlemlerine dayanarak yakın İran tarihini, bu tarih içinde sinemanın yerini, yaşamda ve sinemada kadının başına gelenleri dinledik.

3. Uluslararası İşçi Filmleri Festivali'nin birbirinden güzel filmleri, "Emeği Gören Kamera Sokağa Çıkan sinema" sloganıyla açık hava sineması gibi sokaklarda ve salonlarda gösterildi. Mimarlar Odası'nın arka bahçesi de açık hava gösterimleri için kullanılan mekânlardan birisi. 4 Mayıs 2008 tarihinde Ümit Kıvanç'ın Kazım Koyuncu'yu anlatan "Şarkılarla Geçtim Aramızdan" filmi, 7 Mayıs 2008 tarihinde senaryosu Yılmaz Güney tarafından yazılan Şerif Gören'in yönettiği "Yol" filminin gösterimleri festival kapsamında Mimarlar Odası arka bahçesinde ve toplantı salonunda yapıldı.

Böylece Kültür MBÇK tarafından film gösterimleri kapsamında, Uluslararası İşçi Filmleri Festivali ile başlayan Mimarlar Odası'nın arka bahçesinin açık hava sineması olarak kullanımı da başlamış oldu.

Su, Yaşam ve Sürdürülebilir Kalkınma Ulusal Film Yarışması 2008

"Su, Yaşam ve Sürdürülebilir Kalkınma", etkinlik adı ile ifade bulan konularda üretilmiş filmler arasında düzenlenen ulusal çapta bir yarışmadır. Yarışma, İstanbul- 2009 5. Dünya Su Yorumu'na paralel etkinlik olarak gerçekleştirilecek "2. Su ve Sinema Buluşması"nın Türkiye ayağıdır. Ulusal yarışmada ödül alan filmler, uluslararası yarışmaya Türkiye finalistleri olarak katılacak.

Ayrıntılı Bilgi için: <http://www.filmfestsu.org/>

TMMOB,"İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ YASA TASARISI" KOMİSYONU'NDAN

çekildi

TMMOB, İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı Komisyonu'ndan çekildi. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, 13 Mayıs 2008 tarihinde konuya ilişkin bir basın açıklaması yaptı

Soğancı, siyasal iktidarı demokratik anlayışla uyuşmayan "ben yaptım oldu bitti" anlayışı bu konudaki her türlü diyalog kapılarını kapatmış olduğunun altını çizdi. Bu nedenle, TMMOB'un siyasal iktidarı demokrasi oyununda figüran olmayacağını açıklayan Soğancı, TMMOB'un İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı Komisyonu'ndan çekildiğini belirterek, TMMOB'un bu konuda da AKP iktidarı uyardığını dile getirdi.

SENDİKALARDAN 1 MAYIS İÇİN

suç duyurusu

DİSK, KESK ve Türk-İş; İçişleri Bakanı, Çalışma Bakanı, İstanbul Valisi ve İstanbul Emniyet Müdürü hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını açıkladı. DİSK, KESK ve Türk-İş'in 1 Mayıs değerlendirilmesine ilişkin 5 Mayıs 2008 Pazartesi günü düzenlediği ortak basın toplantısına, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul ve Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Türkel'in yanı sıra TMMOB Yönetim Kurulu İl. Başkanı Hüseyin Yeşil de katıldı.

Ortak açıklamada; "1 Mayıs 2008 tarihinde yaşadığımız bütün bu kanun dışı uygulamaların, emekçilere ve halkımıza karşı işlenen bu suçların her platformda takipçisi olacağız; bu olayları, Anayasa ve uluslararası sözleşmelerden doğan bütün etkili başvuru yollarını kullanarak, yargıya, ulusal ve uluslararası platformlara, uluslararası emek hareketinin, Uluslararası Çalışma Örgütü ILO'nun ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin gündemine taşıyacağız" denildi.

TMMOB, ADANA KENT SORUNLARI SEMPOZYUMU yapıldı

Adana'nın ulaşımından altyapıya, kentsel dönüşüm projelerinden kent peyzajına, imar planlarından afet yönetimine birçok sorununun ele alındığı sempozyum kapsamında 9 ayrı oturumda, 30 adet bildiri sunulmuştur. Sempozyumun açılışında sırasıyla; Adana İKK Sekreteri Hüseyin Atıcı, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, CHP Adana Milletvekili Tacidar Seyhan ve Adana Valisi İlhan Atış birer konuşma yaptılar.

2008 UIA Mimarlık Ödülleri

Her üç senede bir Dünya Kongresi kapsamında verilen ve dünya çapında etkili çalışmalar yürüten mimarlar cesaretlendirmek için UIA tarafından düzenlenen ödül sahipleri açıklandı. Verilen her dört ödül kendi içinde belirli temalara ayrılırken her bir ödüle de ilk UIA başkanlarının isimleri veriliyor.

2008 Auguste Perret Ödülü/Françoise-Hélène Jourda (Fransa)

Jourda'nın yapılan sergiledikleri üst düzey olgunluk ve şaşırtıcı titizliğin yanı sıra mekânsal ve yapısal elemanların güçlü bir mimari sentezini sunmaktadır. Yapı malzemelerinin yaratıcı biçimde kullanılması ve yüksek tasarım kalitesi Jourda'nın çağdaş mimari alanındaki önemli katkılarını açıkça ortaya koymaktadır.

2008 Jean Tschumi Prize - Ex-aequo / Luca Molinari (İtalya)

Molinari'nin profesyonel kariyeri teorik araştırma, eğitim, eleştiri ve mimarlık tarihi üzerine odaklanmıştır. Yapmış olduğu yayınlarda mimarlık yetenekli ve bilimsel bir perspektiften okuyucuya sunulmuştur.

Escola Sert – COAC (Spain)

Sürekli mesleki gelişim alanında mimarlara yüksek seviyede sanat dersleri veren Katalunya mimarlık koleji, Escola Sert, kendi alanında öncü bir kuruluş olmasının yanı sıra kuruluş amacının da ötesine geçen bir eğitim merkezi olmuştur. Teknolojinin yaratıcı bir şekilde kullanımı ile kapasitesinin çok üstüne çıkarak çok sayıda mimara, pek çok konuyu içeren geniş kapsamlı bir eğitim vermektedir.

2008 Sir Patrick Abercrombie Prize – Ex æquo / Sir Peter Hall (İngiltere)

Profesyonel yaşamını kentleri, ekonomik, demografik, kültürel ve işletimsel gibi pek çok açıdan incelemeye adanmış Sir Peter Hall, yapı çevre kent ilişkisine odaklanan basit bir inceleme alanı tanımlamak yerine kent yaşamını her anlamda etkileyen bütün kentsel elemanlara odaklanarak bunların kent üzerindeki etkilerini incelemektedir.

Mahmoud Yousry Hassan (Mısır)

Uzun akademik kariyeri ve kent planlama alanında Mısır ve Orta Doğu'da ortaya koyduğu sıra dışı uygulamalarla dikkat çeken Yousry Hassan, ayrıca ilk olarak Kahire Üniversitesi'nde kurmuş olduğu Şehir ve Bölge Tasarım Fakültesi ile kentsel tasarım alanının ülkesinde tanınmasında öncü rol oynamıştır.

Jüri 2008 Sir Robert Matthew Ödülü'nü vermemiştir.

Bu ödüllere ek olarak jüri kentsel rehabilitasyon ve dönüşüm projeleri ile belirli bölgelerde uygulanan küçük ölçekli çalışmalar ile kent dokusunu zenginleşmesine katkıda bulunan Katalunya yönetimince mansiyon ödülü vermiştir.

AIA Çevre Komitesi (COTE) Ödülleri Sahiplerini Buldu

Bu yılın AIA Çevre Komitesi'nden 10 kişilik jüri takımı, year's AIA Committee on the Environment (COTE) Ödülleri'nin sahiplerini açıkladı.

Her biri sürdürülebilir mimarlıkta çığır açtığına inanılan örnekleri belirleyen jüri komitesi, yaklaşık 100 projelik bir havuzdan bu seçimi yaptı. AIA tarafından yapılan açıklamaya göre, jürinin kriterleri "toplumsal çevrelere pozitif katkı sağlayan, yapı kullanıcılarının konforunu arttıran ve çevresel etkileri azaltan" tasarımsal kararlardan yana oldu.

Ödüle layık görülen projeler ise şunlar:

Yale University Heykel Binası ve Galerisi, New Haven, Connecticut - **Kieran Timberlake Associates**

Queens Botanik Bahçesi Ziyaretçi ve Yönetim Merkezi New York, New York, **BKSK Architects**

The Nueva School, Hillsborough, California **Leddy Maytum Stacy Architects**

Macallen Binası Codominiumları, Boston, Massachusetts, **Burt Hill**

Lavin-Bernick Center, New Orleans, Louisiana, **VJAA**

Garthwaite Bilim ve Sanat Merkezi, Cambridge School of Weston, Massachusetts, **Architerra**

Çevre Eğitimi ve Ziyaretçi Faaliyetleri Merkezi, Dingmans Ferry, Pennsylvania, **Bohlin Cywinski Jackson**

South Lake Union'da Keşif Merkezi, Seattle, Washington, **The Miller/Hull Partnership**

Cesar Chavez Kütüphanesi, Laveen, Arizona **Line and Space**

Aldo Leopold Merkezi, Baraboo, Wisconsin **Architects**

Haber Kaynağı: yapi.com.tr

The Nueva School

Cesar Chavez Kütüphanesi

'MİMED 2008 Mimarlık Öğrencileri Proje Ödülleri'

Mimarlık Eğitimi Derneği [MİMED] tarafından her sene periyodik olarak açılan ve bu sene altıncısı gerçekleştirilen 'MİMED2008 Mimarlık Öğrencileri Proje Ödülleri', mimarlık lisans programlarındaki mimari proje stüdyolarının 2006-2007 Bahar ve 2007-2008 Güz yarıyıllarını kapsıyor.

Türkiye Cumhuriyeti ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ndeki bütün mimarlık okullarında eğitim gören tüm lisans öğrencilerine açık olan MİMED 2008, 'birinci yıl', 'ikinci yıl', 'üçüncü yıl' ve 'dördüncü yıl' mimarlık öğrencileri proje ödülleri olmak üzere dört kategoriden oluşuyor. Birden fazla projenin gönderilebildiği yarışmanın dördüncü yıl kategorisine, bitirme projeleri dahil değil.

Ödül alan ve ödül almamakla birlikte, jürinin kendi kriterlerine göre belirlediği projeler 2008-2009 güz yarıyılı başlangıcı itibarıyla İTÜ Mimarlık Fakültesi'nde sergilenecektir. Bu sergi sonrasında projelerin çeşitli üniversitelerin mimarlık fakültelerini dolaşması amaçlanmaktadır.

MİMED2008 öğrenci proje yarışması sonuçları

1. sınıf kategorisi

Bihter Çelik, İTÜ, başarı ödülü
Türkan Oya Ekmekçi, İTÜ, teşvik ödülü
Atilla Ali Taşan, İTÜ, jüri özel ödülü
Saime Gümüştaş, Kocaeli Ün., jüri özel ödülü
Ahmed İlyas Bilgin, Uludağ Ün., jüri özel ödülü

2. sınıf kategorisi

Çağrı Helvacıoğlu, İTÜ, başarı ödülü
Nil Tuzcu, İTÜ, teşvik ödülü
Merve Avcı, Uludağ Ün., jüri özel ödülü
Onur Akin, YTÜ, jüri özel ödülü

3. sınıf kategorisi

Nil Tuzcu, İTÜ, başarı ödülü
Çiğdem Köseoğlu, İTÜ, teşvik ödülü
Ayşın Büyükyanbolu, Uludağ Ün., jüri özel ödülü
Şefik Karakoç, MSGSÜ, jüri özel ödülü
Caner Bilgin, İst. Kültür Ün., jüri özel ödülü
Çiğdem Karamürsel, YTÜ, jüri özel ödülü

4. sınıf kategorisi

İbrahim Türkeri, Kocaeli Ün., başarı ödülü
Didem Özkızılcık, YTÜ, teşvik ödülü
Çiğdem Sivri, ODTÜ, jüri özel ödülü
Senem Çağın, İTÜ, jüri özel ödülü

ÖĞRENCİ ULUSAL FİKİR YARIŞMASI
PROJE FİKİR
KENT DÜŞLERİ 3
ZONGULDAK MERKEZ LAVUAR ALANI DEĞERLENDİRME PROJESİ

- **Dünya Habitat Ödülleri 2008**
Teslim Tarihi : 01.06.2008
- **Yozgat Belediye Başkanlığı Ticaret, Kültür ve Sanat Merkezi Ulusal Mimari Proje Yarışması**
Teslim Tarihi : 03.06.2008
- **Danıştay Başkanlığı Hizmet Binası Mimari Proje Yarışması**
Teslim Tarihi : 17.06.2008
- **Kent Düşleri 3: Zonguldak Merkez Lavuar Alanı Değerlendirme Projesi Ulusal Fikir Yarışması**
Teslim Tarihi : 20.06.2008
- **Arquitectum Londra 2008 - Thames Nehri'nde 'Gezici Sergi Mekanı' Tasarım Yarışması**
Teslim Tarihi : 20.06.2008
- **Yılın Genç Tasarım Girişimcisi Yarışması**
Son başvuru tarihi : 20.06.2008
- **Fiziksel Engelliler Anaokulu Tasarım Yarışması**
Teslim Tarihi : 30.06.2008
- **Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Yapı İşleri Genel Müdürlüğünden Dışişleri Bakanlığı Kongre Merkezi Binası Mimari Proje Yarışması**
Teslim Tarihi : 01.07.2008
- **Zagreb Kaptol Kentsel Tasarım Yarışması**
Son Katılım Tarihi : 01.07.2008
- **İBB Şehir Tiyatroları Beyoğlu Sahnesi Mimari Proje Yarışması**
Teslim Tarihi : 07.07.2008
- **İzmir Büyükşehir Belediye Başkanlığından : Kemeraltı Çarşısı Üst Örtü Ve Kent Mobilyaları Ulusal Fikir Yarışması**
Teslim Tarihi : 23.07.2008
- **Türkiye Hazır Beton Birliği (THBB) 2008 Mimarlık Ödülleri**
Teslim Tarihi : 31.07.2008
- **Schindler "Herkes İçin Erişim" 2007/2008 Mimarlık Yarışması**
Teslim Tarihi : 01.08.2008
- **İstanbul Büyükşehir Şubesi : 2009 Yılı Ajandası "Kent ve Çocuk" Fotoğraf Yarışması**
Son Katılma Tarihi : 13.08.2008
- **Dubai Za'abeel Parkı'na Yüksek İmge Strüktür Tasarım Yarışması**
Son Başvuru Tarihi : 31.08.2008

MİMARLAR ODASI **MALATYA ŞUBESİ** GENEL KURULU

ilk genel kurullar

Mimarlar Odası Malatya Şubesi, Mimarlar Odası'nın 41. Olağan Genel Kurulu'nda alınan karar gereği Genel Kurul ve organ seçimleri için 7-8 Haziran 2008 tarihlerinde, bu toplantıda çoğunluk sağlanamaz ise 14-15 Haziran 2008 tarihlerinde çoğunluk aranmaksızın toplanacak.

1959'dan bu yana çalışmalarını Temsilcilik düzeyinde sürdüren Malatya, artık Şube olarak hizmet verecek. 93 kayıtlı mimarı barındıran Oda bünyesinde biri mimar olmak üzere iki eleman çalışmakta ve hizmetlerini kendisine ait mekanda devam ettirmektedir.

1.000.000 nüfuslu Malatya, sürekli olarak dışarıdan göç almakta ve bunun sonucu olarak da gün geçtikçe sahip olduğu kimlikten uzaklaşarak tam aksine kimliksizleşmeye doğru hızla ilerlemektedir. Kentin kimliksiz büyümeye devam etmesi, kente mesleğe ve insana olan sorumluluğunun bilincinde olan Oda ve üyelerini, bu kentin insanlarını eğitmeye ve bilinçlendirmeye yöneltmiştir. Malatya Şube kentin fiziksel değişiminde gelinen noktaya işaret etmek, kent kimliğindeki kayıpları kentlilerle paylaşmak ve kente, yaşama dair bellek tazelemek için düzenlemiş olduğu açık hava fotoğraf sergisi ile kenti büyük bir sergi salonuna dönüştürmüştür. Kentin kültürel değerlerini yok eden yeni yapılaşmanın tahribatlarını kentlilere sunan sergi ve belgeleri, aynı zamanda gelecek kuşak için bir belge değeri taşımaktadır.

Diğer meslek odaları ile birlikte Malatya'da ve çevresinde yapmış olduğu çalışmalar ile kentlinin, kurum ve kuruluşların başvuru mekanı olan Malatya Şubesinin temsilcilik olarak yapmış olduğu birçok çalışma bulunmaktadır. Bunların başlıcaları;

- Malatya'daki Tarihî ve Kültür Yapılarına Müdahaleler,
- Malatya'daki Yapılaşmaya Müdahale ve Katkıları,
- Kentin Tescilli ve Tescilli Olmayan Tarihî ve Kültür Yapılarının Envanteri Çalışması,
- Nemrut Dağı Milli Parkı'ndaki Tahribat Tespiti,
- Malatya Şeker Fabrikası Dönüşüm Projelerine Karşı Muhalefet,
- Kentsel Dönüşüm Çalışmalarına Müdahale,
- Çocuk ve Mimarlık Çalışmaları ve
- Kentliye sanatı benimsetmek ve sevdirmek için fotoğraf ve heykel gibi sergiler ile yetişkin ve çocuğu sanatla buluşturmuştur.

İnsanı önemseyen Şube diğer taraftan sokak satıcılığı yapan çocuklarına, mimarlık ofislerinde çalışma olanağı sunarak, çocukları kent, çevre ve mimarlık konusunda bilinçlendirme çalışmalarını da başlatmışlardır.

Malatya Şubeye Genel Kurullarında başarı dileğimiz.

MİMARLAR ODASI **ELAZIĞ ŞUBESİ** GENEL KURULU

ilk genel kurullar

18-20 Nisan 2008 tarihlerinde yapılan Mimarlar Odası 41. Olağan Genel Kurulu kararı ile kurulan Elazığ Şubesi Kurucu Kurulu hazırlıklarını tamamladı.

Fırat havzasının merkezinde konumlanmış olan Elazığ ili Malatya, Bingöl, Tunceli ve Diyarbakır ile çevrili, yoğun göç alan bir yerleşimdir. Kent göçle birlikte, doğal, kültürel, sosyal, ekonomik ve fiziksel olarak yapısal bir değişim yaşamaktadır. 4 Nisan 2000 tarihinde temsilcilik olarak kurulan, kentteki değişimin getirmiş olduğu sorunlara karşı her konuda örgütsel mücadele eden Elazığ Şubesi o günden bu yana Mimarlığı etkin kılmak için kentte mücadele etmektedir. Elazığ Şubesi Belediye ve inşaat mühendisleri ile birlikte mimarlığı, doğal, kültürel çevreyi ilgilendiren her konuda; kente dair yapılan yanlış uygulamalarda mücadelesini üyelerinin desteği ile birlikte çeşitli ortamlara taşımaktadır.

01 Ocak 2008 itibari ile 61 serbest ve 4 kamu çalışanı olmak üzere toplam 65 üyesi bulunan Şube çalışmalarını kendine ait mekanda sürdürmektedir. Elazığ tarihi ve kültürel geçmişinin Harput'la var olduğunu düşünerek, yöreye özgü bu yapısal değerleri koruma, sağlıklılaştırma ve onarım / restorasyon çalışmalarında kendisini sorumlu görmektedir.

Elazığ temsilcilik olarak, farklı konularda **etkinlikler ve çalışmalar** gerçekleştirmiştir. Bunlardan bazıları;

- Oda bünyesinde bir kütüphane oluşturarak, mimarlık üzerine çeşitli yayınları bir araya getirmiş, üyelerin ve kentlilerin kullanımına açmıştır.
- Sivil inisiyatifler içinde yer almış ve İŞKEM Projesinin öncüsü olmuştur.
- Elazığ ve Çevresinin Depremselliği konusunda kamuoyunu bilinçlendirmek için İnşaat Mühendisleri Odası ile birlikte panel düzenlemiş ve sonuçlarını yayınlamıştır.
- Harput'la ilgili olarak koruma amaçlı bir imar planı hazırlamış ve ilgili yerlere sunmuştur.
- Oda Harput ve Elazığ'da röleve ve restorasyon projelerinin takiplerini sürdürmüş, hala sürdürmektedir.

Elazığ Şubesi'nin ilk Şube Genel Kurul ve organ seçimleri 14-15 Haziran 2008 tarihlerinde yapılacaktır. Bu toplantıda çoğunluk sağlanamaz ise 21-22 Haziran 2008 tarihlerinde çoğunluk aranmaksızın yapılacaktır. Genel Kurul, 2010 yılına kadar görev yapacak Şube Yönetim Kurulu ve Şube Soruşturma ve Uzlaştırma Kurulu üyelerini belirleyecektir.

Elazığ Şubeye Genel Kurullarında başarı dileğimiz.

Alper Kangal, Mimar

1 Mayıs'ın ortaya çıkışı bugünkü anlamıyla 1889'da kurulan II. Enternasyona'fe (Uluslararası İşçi Kongresi) dayanır. 1886 yılında Chicago'da yaklaşık 350 bin işçi, 8 saatlik işgünü hakkı üzerinde cisimleşen kimi temel çalışma koşulları elde edebilmek için greve başladılar. Grev sürecinde yapılan eylemler sırasında yaşanan olaylar gerekçe gösterilerek 8 işçi önderi hakkında idam kararı verilir. 11 Kasım 1886 tarihinde bu işçilerden 4'ü idam edilir ve bu gün tarihe "Kara Cuma" olarak geçer. Daha sonra 1889 yılında toplanan II. Enternasyonal, 1 Mayıs gününü Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma günü olarak kabul eder.

Ülkemizdeki 1 Mayıs kutlamalarının tarihi, dünyayla paralel olarak, Osmanlı dönemine kadar uzanır. Anadolu'da düzenlenen ilk 1 Mayıs 1905 yılında İzmir'de kutlandı. İstanbul'daki ilk 1 Mayıs ise 1910 yılında kutlandı. 1920 yılında kutlanan 1 Mayıs ise işgale karşı düzenlenmişti. Daha sonrasında 1925 yılına kadar kutlanan 1 Mayıslar "sekiz saatlik işgünü, hafta tatili, sendika ve grev hakkı" üzerinde yoğunlaştı. 1925 yılından sonra 1 Mayıs'lara uzunca bir ara verildi. Nedeni ise aynı tarihte çıkarılan Takrir-i Sükun yasasıydı. 1976 yılına kadar kitlesel bir 1 Mayıs düzenlenemedi, ancak 1976 yılında Taksim'de kutlanmaya kaldığı yerden devam 1 Mayıs o güne kadar yapılmış en kitlesel (yaklaşık 400 bin kişi) kutlama olarak tarihe geçti. 1977 yılında yine Taksim'de düzenlenen miting ise sadece Türkiye tarihinde yapılmış en büyük 1 Mayıs mitingi olarak değil "Kanlı 1 Mayıs" olarak da tarihe geçti. 500 bin kişilik kalabalığın üzerine Sular İdaresi ve Intercontinental Otel'i'nin çatılarından ateş açıldı. 36 kişi katledildi. Bu tarihten sonra ülkemizdeki 1 Mayıs'ların gündeminin bir kenarında hep Taksim Meydanı ve Kanlı 1 Mayıs yer aldı. Taksim Meydanı'nı 1 Mayıs Meydanı haline getiren şeylerden birisi de, on yıllar boyunca 1 Mayıs kutlamalarına izin verilmezken 76-77-78 yıllarında tarihte o zamana kadar görülmemiş kitlesellikte 1 Mayıs'ların Taksim Meydanı'nda kutlanması olmuştur. Bu tarihlerden sonra Taksim Meydanı'nın yasaklı dönemi başlamış ve günümüze kadar hemen hemen her yıl 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'na gelmek isteyenler olmuş, kimi yıllar ölü çıkmış, kimi yıllarda insanlar ağır yaralanıp felç edilmiştir.

Yıl 2008. Bir 1 Mayıs daha geçti. Ülke tarihinin belki de en karanlık dönemlerinden birinden geçerken bir İşçi Bayramı daha düzenin zor aygıtları aracılığıyla engellendi. Nedeni malum "Taksim Meydanı miting yapmak için uygun bir alan değildir" savı. Ve sonuçta kentin büyük bir kısmının ablukaya alınmasıyla sonuçlanan bir çıkarma hareketi. Ortaçağ savaşlarını anımsatan kıyafetleriyle kolluk güçleri düşmanı(!) sabahın erken saatlerinden itibaren beklemeye başlıyorlar, ülkenin en büyük kentinin en işlek ve en önemli meydanını zaptederek. Devamında uygulanan şiddet kıyafetlerle çelişmeyecek seviyede. Sanırım bu güç gösterisinin ardından kimi çıkarsamalar yapmak mümkün. En başta şunu kabul etmek gerekiyor ki 1 Mayıs'ta işçilerin

Taksim Meydanı'nda kutlama yapmak istemeleri ne kadar sınıfsal bir tepki ise onun karşılığı da o kadar sınıfsal bir tepki olmuştur. Bu tespiti yaptıktan sonra Taksim Meydanı tartışmasına başka türlü bakmak gerekiyor. Kent merkezinin kullanımı ve bu kullanım üzerindeki sınıfsal diktatörlüğün dolaylı hale gelmesi.

1 Mayıs günü Taksim Meydanı'nı görmüş olanlar ne düşündü merak ediyorum. Yayaların ayak basabileceği her santimetrekare, yüksekliği iki metrelik demir kafeslerle kapatılmış ve birkaç adım gerisinde savaşıma hazır birlikler. Demir kafeslerin kapatmadığı asfaltta gidip gelen türlü çeşitte garip polis araçları ve demir kafeslerin dibinden yürüyerek hem karşılarından gelen insanlara, hem de gidip gelen polis araçlarına dikkat etmeye çalışan insanlar. Gerçekten ne düşündü oradan geçen İstanbullular?

Peki, hayatın rutin akışı içinde nasıl kullanılıyor meydanlar? 1 Mayıs'tan birkaç gün sonra televizyonda bir haberde futbol taraftarları ellerini birbirlerinin omuzlarına koymuş hoplaya hoplaya bağırıyorlar Taksim'de. Önce biraz içerliyorsunuz bu durumu görünce, çünkü daha üç gün önce oradan sürülmüşsünüz, ama sonra bakıyorsunuz ki o insanlar başka bir şeyi anlatıyor anlamayan kafalara. Doğru ya da yanlış insanlar özel bir durum olduğunda bir şeyler paylaşmak için kentin merkezine iniyorlar. İstanbullular, Çağlayan Meydanı'na ya da Kartal Meydanı'na gitmiyorlar, merkeze geliyorlar, yani Taksim'e.

Tuttuğu takımın kazanmasını kutlamak için Taksim'e giden insanlar daha birkaç gün öncesini düşünüp tereddüde düşmüşler midir emin değilim. Çünkü bilirler ki Taksim Meydanı yalnızca emekçilere kapalıdır ve emekçi de olsa bu kimlikle gelmediğin sürece sorun olmayacaktır.

Bu sene de Taksim Meydanı'nda kutlama yapılamadı diye bitirmek üzüyor insanı. En iyisi Tefrik Çavdar'a kulak vererek bitirelim;

"Vali Bey gelemediler desin, Emniyet Müdürü sokmadım desin emekçiler ve de en önemlisi düşünceleri Taksim alanındaydı. Demir ağlarla ördükleri alanda emirler verir, gazetecilerin sorularını yanıtlarken şöyle dönüp Cumhuriyet Anıtı'na baksalardı onları görürlerdi. Belli ki sadece çelenk koymak için anıta gelmişler. İncelememişler. İtalyan bir sanatkarın yapıtı olan bu anıt Türk İnkılabının ana fikrini, "Emperyalizme ve onun anası olan kapitalizme" karşı olmayı, "Tam bağımsızlığı" simgeleyen ülkemizdeki tek anıttır. O anıtta köylüyü, emekçiyi, askeri, kumandanları ve yoldaşları yan yana görürsünüz. O anıt orada durdukça emekçiler ve düşünceleri Taksim Meydanı'nda olacaktır. Bu da böyle bilinsin ve bir kenara not düşülsün. Nice 1 Mayıs'lara, alanlarda ve her köşede." (1)

1) <http://www.sol.org.tr/index.php?yazino=30808>

HERŞEYE RAĞMEN "YAŞASIN 1 MAYIS"

Tüm dünyada coşkuyla kutlanan 1 Mayıs Birlik, Mücadele, Dayanışma Günü Türkiye'de devlet terörüne sahne oldu. Günlerdir başta Başbakan Recep Tayyip Erdoğan olmak üzere, Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin, İçişleri Bakanı Beşir Atalay, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik ve İstanbul Valisi Muammer Güler'in yarattığı korku havasıyla 1 Mayıs'a giren emekçiler, sabahın erken saatlerinde saldırıya uğradılar. Polis, gaz bombalarıyla, tazyikli suyla, coplarda tüm yurttan tam bir terör havası estirenken, İstanbul'a adeta sıkıyönetim günlerini yaşattı. Polis terörü öyle bir boyuta ulaştı ki, savaş zamanlarında bile saldırılmayan hastanelere, gaz bombası atıldı. Tüm Türkiye'de 500'ün üzerinde kişi gözaltına alınırken, çok sayıda kişi de yaralandı.

1 Mayıs Birlik, Mücadele, Dayanışma Günü'nü kutlamak için daha önceden belirlendiği gibi DİSK Genel Merkez binasının önünde toplanan gruba polis saat 06.30 sıralarında gaz bombalarıyla saldırdı. DİSK binasının içine de atılan bombadan birçok işçi etkilendi. Daha sonra tekrar toplanan işçilere polis yine saldırdı. Saat 08.30 sıralarında polis panzerinden kırmızı renkli su sıkarak ve biber gazı kullanan polislerce saldırıda bulunuldu. Bina önünde bulunanlardan bir kısmı içeri girerken bir kısmı da sokakta slogan atarak polise direndi. DİSK binasının içi sularla doldu. İşçilere üçüncü saldırı ise 09.15 sıralarında su sıkılarak oldu. Biber gazından etkilenecek fenalaşan birçok kişi ambulanslarla hastanelere götürüldü.

Olaylara ilişkin bir açıklama yapan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, ablukalı durumun ortadan kaldırılmasını isteyerek, "Konulan yasaklar demokratik Türkiye diyenlerin ikiye bölünmüş demokrasi anlayışının kanıtıdır. Bu insanların burnu kanarsa sorumlusu iktidar ve vali olacaktır" dedi.

İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Hayati Yılmaz'la görüşmelerini sürdüren sendika yöneticileri, görüşmelerden uzlaşma çıkmaması üzerine Taksim'e gitmekten vazgeçerek, DİSK Genel Merkezi önünde toplananlara açıklama yaptı. KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, "Bizim talebimiz meşrudur, demokratiktir. Emekçinin önünde hiçbir güç duramamıştır, bundan sonra da duramayacaktır" dedi. Taksim'e yürümek istediklerini, 31 yıl önce öldürülenleri anacaklarını, ancak bunun engellediğini anlatan Tombul, yaşananları AKP'nin ikiye bölünmüşlüğü olarak nitelendirdi. DİSK Genel Merkezi içine gaz bombası atılmasını kınayan Tombul, Taksim Meydanı'na gitmek isteyenlere düşman muamelesi yapıldığını söyledi.

DİSK Genel Başkanı Çelebi ise, İstanbul'un bir hapishaneye çevrildiğini, Türkiye'de 1 Mayıs kutlamalarını engellemek için aklı gelen her türlü şiddet yönteminin kullanıldığını belirtti. Çelebi, "DİSK'in Genel Merkezi'ne tecavüz edildi. Bizim hanemize sularla, gaz bombalarıyla saldırıldı. AKP'nin kendisine demokrat, türban sevdalısı, yalnızca türbana özgürlük isteyen ikiye bölünmüşlüğü ortaya çıkmıştır. Şimdi bütün alanlar Taksim, bütün Türkiye Taksim olmuştur. Tüm arkadaşlarımızın mücadelesini kutluyorum" dedi. Çelebi, hükümetin provokasyonuna alet olmamak için sağduyuyla eylemi noktaladıklarını açıkladı.

Çelebi ve Tombul'un yaptığı konuşmalar devam ederken, polisin toplanan kalabalığın bazı noktalarına gaz bombalarıyla müdahale ettiği görüldü.

TAKSİM'E ÇELENK BIRAKILMADI

Bu açıklamalardan sonra saat 12.00 civarında DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, TÜRK - İŞ Genel Sekreteri Mustafa Türkel, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanlı ile bir grup milletvekilinin de aralarında bulunduğu yaklaşık 100 kişilik grup ikinci açıklamanın yapılacağı Şişli CHP Binası'nın önüne doğru yürüyüşe geçti. Grup, yürüyüş boyunca polis barikatlarıyla karşılaştı. CHP Şişli Binası önünde emek-meslek örgütü temsilcileri tekrar açıklama yaptılar. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanlı, 1977'de ölenleri anmak için kitleyi saygı duruşuna çağırdı.

Şişli ile Taksim arasında kalan Dolapdere kavşağında ciddi olaylar yaşandı. Elmadağ'da göstericilere copla saldıran polis, Pangaltı'da 8-10 kişiyi bir arada görünce dahi göz yaşartıcı bomba attı.

ANKARA DA GAZ BOMBALARINDAN NASİBİNİ ALDI

Ankara'da 1 Mayıs'ı kutlamak isteyen emekçiler, Opera Binası önünde toplanarak, Sıhhiye Meydanı'na yürüdüler. Miting alanına girişte polisle bir grup arasında arbede yaşanması üzerine polis alana gaz bombaları attı. Sıhhiye'deki kutlamalarda bir anda tansiyonun yükselmesine yol açan gerginlik sonrası polis güvenlik noktalarında aramaya son verdi. Yaklaşık 15 bin kişinin katıldığı Ankara'daki kutlamalar olaysız sona erdi.

TMMOB ÜYELERİ DE GÖZALTINDA

Tüm illerde yapılan 1 Mayıs kutlamalarına geniş katılım sağlayan TMMOB üyeleri de yaşanan saldırılardan payını aldı. Adana'da miting dağıldıktan sonra bayrakları toplamak için alanda kalan Makina Mühendisleri Odası Öğrenci Üye Temsilcinin kolu bilerek ve isteyerek, polisler tarafından kırıldı. Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi yöneticileri, Makina Mühendisleri Odası Kocaeli Şubesi yöneticileri gözaltına alındı.

Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü'nü Cehenneme Çeviren Yetkilileri İstifaya Davet Ediyoruz!

1 Mayıs Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü'nü DİSK Genel Merkezi'ne saldırı ile başlatan, İstanbul'u sıkıyönetim alanına çeviren, tüm yurttan emekçilere polis terörü uygulayan, 500'ün üzerinde emekçiyi gözaltına alan güçleri, yetkilileri kınıyoruz. Tüm dünyada işçi bayramı olarak kutlanan 1 Mayıs'ı Türkiye'de emekçiler için cehenneme çeviren yetkilileri istifaya davet ediyoruz.

TMMOB ve TMMOB'liler de bu terörden nasibini aldı. Adana'da miting dağıldıktan sonra bayrakları toplamak için alanda kalan Makina Mühendisleri Odamızın Öğrenci Üye Temsilcinin kolu bilerek ve isteyerek, polisler tarafından kırıldı. Harita ve Kadastro Mühendisleri Odamızın İstanbul Şubesi yöneticileri, Makina Mühendisleri Odamızın Kocaeli Şubesi yöneticileri gözaltına alındı. Çok sayıda üyemiz, yalnızca tüm dünyada kutlanan "Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü'nü kutladığı için gözaltına alındı

Siyasi iktidar ve kolluk kuvvetleri, IMF, Dünya Bankası politikalarını uygulama ve Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası'nda somutlanan emek düşmanı tutumlarını 1 Mayıs'ta bir kez daha ortaya koydular.

Anti demokratik uygulamalarla İstanbul'u sıkıyönetim alanına çeviren, tüm yurttan işçisine, kamu çalışanına, tüm emekçilere, vatandaşlarına polis terörü uygulatan bütün yetkililer derhal istifa etmeli, bütün gözaltına alınanlar derhal serbest bırakılmalıdır.

Tüm bu baskılar emekten yana olanları yıldırmayacaktır. TMMOB ve Odaları, diğer emek-meslek örgütleri ile birlikte omuz omuza haklı mücadelesine devam edecektir.

İnadına, her şeye rağmen YAŞASIN 1 MAYIS...

Mehmet Soğanlı, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı
2 Mayıs 2008

ANKARA OTELİ KÜLTÜR VARLIĞI OLARAK KORUNACAK

**mahkeme “ankara oteli
kültür varlığıdır” dedi**

İsviçreli Mimar Marc Saugey ile Y. Mimar Yüksel Okan'ın 1966'da tasarladığı Ankara Otel'i'nin tescil edilmesi için Mimarlar Odası Ankara Şubesi 31.08.2006 tarihinde Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'na başvurdu. Kurul, 20.10.2006 tarih ve 1877 sayılı kararı ile Mimarlar Odası'nın tescil talebini reddetti. Mimarlar Odası Ankara Şube'si, bu işlemin iptali ve yürütmesinin durdurulması istemi ile dava açtı. 13. İdare Mahkemesi, 2.11.2007 tarihli kararıyla önce yürütmenin durdurulması kararını verdi. 28.3.2008 tarihinde yapılan duruşmadan sonrada mahkeme, Ankara 13. İdare Mahkemesi, 2008\584 sayılı kararıyla Ankara Otel'i'nin tescil edilmesi istemini reddeden Kültür Bakanlığı kararını iptal etti.

MAHKEME “ANKARA OTELİ KÜLTÜR VARLIĞIDIR” DEDİ

Günümüzde çağdaş koruma anlayışının artık “eski” ve “tarihsel” lik kavramlarının dışına çıkarak her dönemin kentleşme ve mimarlık anlayışını yansıtan özgün örneklerinin de korunması ve geliştirilmesine yöneldiği göz önünde bulundurulacak olursa, Mahkeme de bu noktadan hareketle Ankara Otel'i ile ilgili yaptığı bilirkişi incelemesi sonucunda, yapıldığı dönemdeki 'organik mimari' ve uluslararası modernizmin nitelikli bir örneği olması sebebiyle Otel'in kültür varlığı özelliği taşıdığına karar verdi.

Büyük Ankara Otel'i, 1950'li yıllarda geliştirilmeye çalışılan turizm sektörüne Emekli Sandığı'nın öncü olmasıyla girişilen otel yatırımlarından biridir. Mimarlık literatüründe Büyük Ankara Otel'i, Türkiye'de 1960'lı yılların mimarisini temsil eden yapılar arasında ön sıralarda yer almıştır.

20. yüzyıl modernizminin 'Organik Mimari' ve 'Neoplastisizm' anlayışlarına yakınlıkları bulunan yapı, mekân-kütle-yüzey ve mekân-strüktür-ayrıntı bütünlüğünü gözetken bir tasarıma sahiptir. Literatürde

daha ziyade kütle plastiği ve güneş kırıncı dış cephesiyle anılan Otel, mimari değerinin yanında anı değerine de sahiptir. Otel, birçok bürokrati ağırlamıştır. Bu yönü ile Bina, Ulus'taki 2. Meclis binası ile Ankara Otel'inin kurduğu benzer ilişkiyi Meclis binası ile kurmaktadır.

Büyük Ankara Otel'i'nin Kültürel bir varlık olarak korunmasına yönelik mahkeme kararından da anlaşılacağı üzere, Otel'in tescil edilmesinde kamu yararı olduğu ortadadır. Bu kamu yararı, belli bir dönemin toplumsal hafızasını, mekân algısını, sosyal ilişki düzeyini, insanların kentle ve mekânla ilişkilenme biçimini, mimari değerlerle toplumun nasıl bir karşılıklı değerler kümesini yansıttığını göstermesiyle ilgilidir.

Toplumsal yaşamın farklı dönemsel karakterlerini tanımlamamız, bu karakterlerin mekân, insan ve mimarlık hafızasını canlı tutmamız ve gelecek kuşaklara aktarmamız hukukun en temelde koruması altına aldığı “birlikte yaşama” kültürünün somutlanması ve sürekliliğinin vurgulanması açısından gereklidir. Birlikte yaşam kültürü etrafında örülmüş hukuk sistemi en temelde kendi varlık koşulunu korumak için bile onu inşa eden değerler kümesinin yansımalarına süreklilik kazandırmak veya bu sürekliliği hukuksal olarak korumakla yükümlüdür.

Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın yerine getirmesi gereken bir mahkeme kararı vardır. Mahkeme kararının Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından tebliğ alınmasından itibaren en geç otuz gün içinde Ankara Otel'i tescil edilmelidir. Otel'in tescili yönünde karar verilmez, Mahkeme kararları uygulanmaz ise Başta Koruma kurulu üyeleri olmak üzere, kararı uygulamayanlar hakkında yasal yollara başvurulacaktır.

Ankara'nın mimarlık kültürüne dair mücadelemiz devam edecektir.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ

UNESCO ANKARA'YI GÖRSE 'EYVAH' DER

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı Nimet Özgönül, Radikal gazetesine vermiş olduğu söyleşisinde “İstanbul'da olumlu gelişmeler yaşanmış düşüncesinde olan UNESCO Dünya Mirasını Koruma Merkezi heyetinin, Başkent için aynı şeyi söylemesinin mümkün olmayacağını” ifade etti. Özgönül, “UNESCO Ankara'yı görse 'Eyvah' der. Ankara her şeyiyle sınıfta kalır” dedi.

Özgönül, Dünya kültür mirası listesinde olması nedeniyle İstanbul'da incelemelerde bulunan Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) Dünya Mirasını Koruma Merkezi heyetinin ya da ilgili başka bir kuruluşun Ankara'da incelemelerde bulunduğu iyi şeyler söylemeyeceğini öne sürdü. Özellikle Ulus bölgesindeki kültürel varlıkların tahribatına değinen Özgönül, antik dönemden itibaren Ankara'nın kültürel ve tarihsel katmanlılığına bakıldığı zaman en eski dönemin Roma dönemi olduğunu, ancak Roma Tiyatrosu'nun pislik ve çöplükten çok kötü bir hale geldiğini kaydetti.

Ankara Valiliği'nin bahçesinde bulunan tarihi Roma Yolu'nun fiziksel duruma bakıldığında da kentle bütünleşmeyen çalışmaların yapıldığını, tarihi yolun terk edilmiş gelip gidenin farkına varmadığı çukurlar halinde durduğunu söyleyen Özgönül, Hacı Bayram Camii ile aynı duvara yaslanan August Mabedi'nde ise gerekli mekanizmalar kurulmadığı ve yeterince ödenek ayrılmadığı için yıllardır hiçbir sonuca gidilemediğini kaydetti.

Ankara Kalesi'nde işlemeyen bir koruma-imar planı olması nedeniyle, tarihi yapıların değişik amaçlarla kullanıldığına dikkat çeken Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı Özgönül, şöyle konuştu:

“Konut olarak yapılmış bir dokunun, siz, birden bire kendi işlevinin dışında bir şeye dönüştürüyorsunuz. O zaman o işlevin getirdiği ekler yapıyor, yapı tahrip edilerek dönüştürülüyor. Tarihi yapılara herkes istediği gibi, izin almaksızın ek yapıyor. Tekel Binası'nda ise doğru dürüst bir restorasyon projesi yapılmadı, doğru süreçler izlenmiyor ve konunun ehli insanlarıyla çalışılmıyor. Doğrudan uygulama projesiyle işe başlandı. Evrakları da göremiyoruz, bize bilgiler verilmiyor. Tekel

binası bir yıldır bütün fiziksel tahribata açık. Kar yiyor, yağmur yiyor, ısınınca genişliyor, yani her türlü doğa koşullarına açık. Koruma adına tarihi binayı tahribata açtılar. Binayı adeta soydular, bir tek dört duvarını bıraktılar, bütün her şeyi ile tahrip ettiler. UNESCO Ankara'yı bu haliyle görse 'Eyvah' der. Ankara'daki kültür varlıkları tek tek gezildiğinde, onarım adına yapılan müdahalelerle, yapılmayanlarla, kullanım biçimiyle, Ankara her şeyiyle sınıfta kalır. Dünyanın hiçbir yerinde kültür varlıklarını bu kadar değersiz gören bir kenti göremezsiniz.”

Türkiye'nin kültür varlıklarını, kültürel mirasını ister UNESCO olsun, ister başka bir kurum olsun ona bakmaksızın, kendisinin koruyor olması gerektiğinin altını çizen Özgönül, “Dışardan dayatma olmamalı, bu sorumluluğu kendiliğinden Bakanlık ve yerel yönetimler duymalı. UNESCO İstanbul'u dünya miras listesinde olduğu için inceledi, ama bu fark etmiyor. Dünya miras listesinde alınınca bir yer böyle davranılır, değilse şöyle davranılır diye bir şey olamaz. Antik dönemden, modern döneme kadar bir kültür varlığı, korunması ve yaşatılması gereken bir şeydir ve koruma sorumluluğu da Kültür ve Turizm Bakanlığı'na aittir. Kültür varlıkları tescil etmek, gerekli mekanizmaları oluşturmak bakanlığın sorumluluğundadır. Burada yaklaşım ve anlayış önemli” diye konuştu.

Özgönül, özellikle Ankara'da koruma adına yapılan çalışmaların bütüncül bir şekilde ele alınmayan, bölük pörçük yapılan işler olduğunu belirterek, göçebe bir proje anlayışının hakim olduğunu ifade etti.

ANKARA OTELİ ÖNÜNDE BASIN TOPLANTISI

Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Ankara 13. İdare Mahkemesi'ne Ankara Otel'i'nin tescil edilmesi istemini reddeden Kültür Bakanlığı kararının iptali yönünde açmış olduğu davanın sonuçlanması üzerine 9 Mayıs 2008 günü Ankara Otel'i önünde Oda'nın Yönetim Kurulu Başkanı ve üyeleri ile Oda üye ve çalışanlarının katılımı ile bir basın toplantısı düzenledi. Basın toplantısında bir konuşma yapan Oda Başkanı Nimet Özgönül, “Büyük Ankara Otel'i, 1950'li yıllarda geliştirilmeye çalışılan turizm sektörüne Emekli Sandığı'nın öncü olmasıyla girişilen otel yatırımlarından biridir. Mimarlık literatüründe, Türkiye'de 1960'lı yılların mimarisini temsil eden yapılar arasında ön sıralarda yer almıştır. Bu nedenle yasal koruma altına alınması memnuniyet vericidir” diye konuştu.

Özgönül, “Otel'in tescil edilmesinde kamu yararı olduğu ortadadır. Bu kamu yararı, belli bir dönemin toplumsal hafızasını, mekân algısını, sosyal ilişki düzeyini, insanların kentle ve mekânla ilişkilerine biçimini, mimari değerlerle toplumun nasıl bir karşılıklı değerler kümesini yansıttığını göstermesiyle ilgilidir. Otel, mimari değerinin yanında anı değerine de sahiptir” dedi. Mahkeme kararının Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından tebliğ alınmasından itibaren en geç otuz gün içinde Ankara Otel'i'nin tescil edilmesi gerektiğini belirten Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Nimet Özgönül, karara uyulmaması durumunda yasal yollara başvurulacağını kaydetti.

TMMOB MİMARLAR ODASI

41. OLAĞAN GENEL KURULU

TMMOB Mimarlar Odası 41. Olağan Genel Kurulu 18-19 Nisan 2008 tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirildi. Yoğun gündem içeren Genel Kurul'da 40. Dönem Yönetim Kurulu Çalışma Raporu, Mali Rapor ve Denetleme Kurulu Raporunun okunmasının ardından, dönem çalışmalarını tartışmaya açılmıştır. 40. Dönem değerlendirmeleri içerisinde öne çıkan konular 2007 yılı itibariyle uygulamaya geçirilen Sürekli Mesleki Gelişim çalışmaları ile Mimarlık Politikası olmuştur.

Sürekli Mesleki Gelişim Merkezinin çalışmalarında meslek içi eğitimin sisteme bağlanması bakımından önemli çalışmalar yürütüldüğü, ancak uygulamada yaşanan aksaklıklardan dolayı üyelerin sıkıntıları bulunduğu, 41. dönemde ise bu sıkıntıların giderilmesi yönünde somut adımlar beklendiği pek çok konuşmacı tarafından ilan edilmiştir. Mimarlık Politikası ve Mimarlık Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı konusunda bir yol alındığı, bu çalışmaların ilan edildiği, ancak yeterince etkili çalışmaların yürütülmediği belirtilmiştir. Dönem çalışmalarında en çok değinilen konu ise politik ve siyasi konularda Mimarlar Odasının yeterince etkin olamadığı konusudur.

40. Dönem çalışmalarının değerlendirilmesinin ardından Şubemizi yakından ilgilendiren önemli kararlar alındı. Yeni Şube açılımları gündem maddesinde Şubemize bağlı bulunan Malatya ve Elazığ Temsilciliklerimiz oyçokluğuyla Şube ilan edildi. TMMOB Mimarlar Odası örgütlenmesi açısından oldukça önemli olan bu karar Şube delegelerimizin karşı oyuyla karara bağlanmıştır. Bunun dışında gündeme gelen Edirne Temsilciliğinin ve Maraş Temsilciliğinin Şube olma talepleri bir sonraki Genel Kurula bırakıldı.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 40. Olağan Genel Kurulunda kabul edilmiş olan 7 önerenin görüşülmesi de 41. dönemde gerçekleştirilecek Olağanüstü Genel Kurul'da bırakılmıştır. 20 Nisan 2008 tarihinde gerçekleştirilen seçimlerle 40. Dönem Yönetim Kurulu, Denetleme Kurulu, Onur Kurulu, TMMOB Yönetim Kurulu, TMMOB Yüksek Onur Kurulu ve TMMOB Denetleme Kurulu Adayları ile TMMOB Delegasyonu seçilmiştir.

Şubemizi ilgilendiren önemli konuşmaları ilgiyle okuyacağınızı umuyor, buradan seçilen 40. Dönem Kurul üyelerini de tebrik ediyoruz.

❖ BÜLENT BATUMAN, Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Yönetim Kurulu Yedek Üye

TMMOB Mimarlar Odası 41. Olağan Genel Kurulunda Yapılan Konuşmanın Tam Metni

Sayın Genel Kurul üyeleri; hepinizi selamlıyorum.

Ben, Yücel Bey'in konuşmasının kaldığı yerden devam edeceğim aslında. Öncelikle iki noktada kendisine teşekkür etme ihtiyacı duyuyorum.

Birincisi, gerçekten de politik bir açılım için gerçekten gerilime ihtiyaç olduğunu vurgulaması bence çok anlamlıydı, o anlamda görüşlerini paylaşıyorum biraz sonra o noktaya geleceğim. Ama ikincisi, yine teşekkür etme ihtiyacı duyduğum şey: Hisselerime tercüman olmuş olması, yani kendisi de çıktığı zaman Genel Kurul'da böyle bir politik tartışma ortamı, birtakım eleştiriler, karşı eleştiriler, savunmalar gibi bir atmosfer beklediğini söyledi. Aslında ben de öyle bir şey bekliyordum, öyle bir beklenti içerisindeydim. Ama tabii kişisel tecrübem çerçevesinde belki de bu beklenti yersiz olabilir gibi bir düşüncem de vardı. Ama o, böyle bir beklentimin yersiz olmadığını aslında göstermiş oldu, kendi tecrübesi çerçevesinde de böyle hissediyor olması bu nedenle anlamlıydı. O açıdan da teşekkür ediyorum ve söyleyeceklerimi daha huzurlu bir şekilde ifade etme haleti ruhiyesi içerisine girmiş oldum.

Beklenti içerisinde dedim, gerçekten burada tartışılması gereken bir sürü şey olduğunu düşünüyorum. Bizim mimarlık politikaları dediğimiz şeyin somut anlamda realize edilmesi anlamında, geçtiğimiz iki yıl boyunca bir sürü şey oldu aslında. Bunların herhalde tartışılacağı yer burası, yani bir yandan işte ülke gündemi, kentsel gündem vesaire. Ama bunların bir kısmına doğrudan etki eden bizim kendi örgütümüzün, meslek camiamızın içinden birtakım olaylar cereyan etti. Bunların, burada gerçekten tartışılması gerektiğini, verimli sonuçlar üretecek, politik açılımlar geliştirecek şekilde tartışılması gerektiğini düşünüyorum. Bunlardan bir tanesi, İstanbul Şubesi'nin seçimlerinde ortaya çıkan muhalif hareket: Mimarlık İçin Mimarlar diye kendilerini isimlendiren hareket. Tabii burada belki ilk anda bir şubenin seçimlerinin, Mimarlar Odası Genel Kurulu'nun tartışma konusu olup olmaması gerektiği sorgulanabilir. Ama bana doğrusu öyle geliyor ki, eğer bugün neoliberal kentleşmenin ilgi

odağı İstanbul'sa bizim de ilgi odağımız İstanbul olabilir, olmalıdır, bunu bu anlamda tartışmalıyız diye düşünüyorum.

Mimarlar İçin Mimarlık meselesi, yani bu başlık altında örgütlenen muhalefet, aslında dediğim gibi sadece İstanbul'da değil, Türkiye'nin dört bir yanında Mimarlar Odası örgütü içinde ya da camianın bütününde diyelim tepki yarattı. Ankara'dan Mersin'e kadar bir sürü yerde insanlar, bu bir şubenin seçim sorunudur gibi bakmadılar. Bunu, ciddi bir örgüt perspektifleriyle çelişilebilecek, çatışabilecek bir oluşum olarak algıladılar; buna tepki gösterdiler, muhalefet ettiler vesaire. Şimdi bana öyle geliyor ki bu çerçevedeki muhalefetin bir kısmı daha yüzeysel bir şekilde işte AKPliler geliyor vesaire şeklinde tanımlandı, örgütlendi. Bu, bir yere kadar doğru olabilir, ama tabii bu muhalefetin büyüklüğünü tanımlamaya, anlamaya, kavramaya ve ona karşı bir perspektif geliştirmeye yeterli olmaz gibi görünüyor bana. Mimarlar Odası'nın 50 yıllık tarihi varsa, hiç değilse son 30-40 yılında birtakım daha gerici, muhafazakâr oluşumların şube ölçeklerinde iktidara aday olma durumları olmuştur, seçimlere girme durumları olmuştur. Bu hiçbir zaman bu kadar ciddi bir şey olmamıştır.

Bu açıdan baktığımız zaman, bana öyle geliyor ki burada asıl sorun, Sayın Başkanın Açılış Konuşmasında da belirttiği gibi, aslında bir neoliberal kentleşme süreci yaşanıyor, neoliberal

saldırı diyebileceğimiz bir süreç yaşanıyor ve bizim gerçekten bununla politik olarak hesaplaşmamız, alternatif politikalarımızı üretmemiz gerekiyor. Bu anlamda Yücel Bey'in söylediği şey çok önemli, yani bizim mimarlık politikaları dediğimiz şey, sadece yapılı çevrenin daha kaliteli olması, toplumun, mimarlığın bir meslek ve bir kültür alanı olarak daha yakından kavrandığı, daha yakından hissettiği bir şey olmasından öteye taşımamız gerekiyor. Meslek alanımızın kentleşmeyle ve mesleğin dönüşümüne ilişkin yaşadığı sorunlar ve süreçler var, bunları politik olarak kavramamız gerekiyor. Bu anlamda da işte bu MİM meselesine geri dönecek olursak, neoliberal kentleşme dediğimiz şeyin bizi ve mesleğimizi nasıl dönüştürdüğünü, sadece kentlerimizi değil, bana öyle geliyor ki kentlerimizi nasıl dönüştürüyor olduğuyla ilgili örgütümüzün bakış açısı sağlam, bu anlamda ciddi bir muhalefeti var, ama bu yeterli değil. Mesleğimizin ve meslek alanımızın, meslekçi ilişkilerimizin nasıl dönüştüğü, nasıl sürükleniyor olduğuna da dikkat etmemiz gerekiyor. Bu anlamda örgütümüz de bu sürüklenmenin içerisinde diye algılıyorum ben.

Bu neoliberal, MİM hareketinin ve ona karşı yürütülen nasıl diyelim programın ya da politikanın, kendisini bu neoliberal kentleşme ve neoliberal yapılanmadan ziyade AKP'li argüman üzerinden var etmesinin bu anlamda semptomatik olduğunu düşünüyorum. Zira örgütümüze ve örgütün bu küreselleşme, neoliberalleşmeden nasıl etkilendiğine baktığımız zaman, bana öyle geliyor ki yine geçtiğimiz sene içerisinde gündeme gelmiş olan bir başka konu, bu şirketleşme meselesi, aslında bu MİM muhalefetiyle ya da MİM çıkışıyla diyelim bu neoliberal kentleşmeyle aynı madalyonun iki yüzünü oluşturuyorlar. Yani bizim örgütümüz içerisinde, bir yandan tabii ki ulusal ölçekli iktidarın belli bir grup içerisinde, AKP'nin yönetimi, denetimi, egemenliği hegemonyası altında şekillendiriyor olması bir etki yaratıyor, bir baskı yaratıyor. Ama bunun yanında ciddi bir liberal eğilim var ve bu iki eğilim aslında uzlaşıyorlar ve neoliberalleşme dediğimiz şeyi zorluyorlar. Rüzgâr bir anlamda onlardan yana. Buna karşı direniş mekânizması olarak bizim şirketleşme gibi küçük ölçekli, lokal ölçeklerde meslektaşların dayanışması ve onların çıkarları üzeri bir şeyler inşa etmeye çalışmamız, açıkça söyleyelim, lonca modelini uç noktasına, mantıksal uç noktasına taşıyıp, böyle bir şirket modeli gibi bir şeye götürmemiz, Mimarlar Odası'nın 50 yıllık birikimi açısından düşünüldüğünde, bana çok nitelikli bir politik açılım gibi görünmüyor doğrusunu isterseniz.

Bunların gerçekten burada, bu ortamda tartışılması gerektiğine inanıyorum.

Şimdi yine Yücel Bey'in kullandığı kavramlarla devam etmek istiyorum. Aslında burada tartıştığımız şey, gerçekten de mimarlık politikasının ne olması gerektiği ve Yücel Bey'in de söylediğine katılıyorum, bu anlamda dönüştürücü bir politika perspektifimiz yok. Perspektifimiz, az önce söylediğim gibi daha nitelikli bir çevreyi benimsemek ve üretmek yönünde birtakım çabalarla sınırlı. Bu, aslında bizim örgütümüzün politik açılımı nasıl baktığıyla da ilişkili. Bana öyle görünüyor ki, son birkaç dönemdir Mimarlar Odası örgütünün kendisi, kendi içerisinde bir muhafazakârlaşma yaşıyor. Böyle bir açımdan mümkün olduğunca uzak durmaya çalışıyor, politik anlamda üretken olabilecek gerilimleri dışlamaya çalışıyor, bunun örgüt gündemindeki başlığı mutabakat. İşte bir takım toplantılar düzenleniyor, mutabakat sağlanırsa ne güzel olur. Ama mutabakatın bizi götürdüğü yer, yani başka bir kavramla ifade edecek olursak muhafazakârlık zaten bu, varolan bir durumu sürdürmeye çalışıyoruz. Ama varolan durum, gerçekten bizi daha ileri götürecek, karşılaştığımız sorunları aşmamızı sağlayacak bir dinamizm üretiyor mu? Benim kişisel cevabım, kocaman bir "hayır."

Bu anlamda gerçekten de böyle bir politik açılım ihtiyacımız var ve örgütün şu anda kendisini mutabakat denilen şeyin huzurlu kollarında yeniden var etmeye devam etmesinin, böyle bir açılımı sağlamayacağına inanıyorum. Ne yapılması gerektiğiyle ilgili olarak da, yine Yücel Bey'e referans vereceğim, kendisi mimarlık politikasının öznesini nasıl tanımlamamız gerektiğiyle ilgili konuştu. Mimarlık politikasının öznesi, örneğin mimarlar mı, yöneticiler mi olmalıdır, bunun bile aslında netleşmiş olmadığını söyledi. Bu perspektifle yaklaşırsak aslında mimarlığın da öznesinin kim olduğu, odağında kimin olduğu tartışmasını da yapmamız gerektiğini düşünüyorum. Mimarlar Odası örgütünün kendisi, odağında tutacağı öznenin, yani burada eyleyici öznenin bahsetmiyorum, konusunun odağında neyin olduğundan bahsediyorum, yoksa örgütün kendisi mimarların örgütü ve mimarlar eyerler. Ama burada mimarlar, gerçekten de kendi ilgi odaklarına kendilerini ve kendi çıkarlarını koyup, bu çerçevede mi davranmalıdırlar yoksa gerçekten de toplumla ilişkiyi samimi bir şekilde aşmak, yenilemek, açmak istiyorsak mimarlığın odağına toplumu mu koyacağız; bence bunu tartışmamız gerekiyor.

Teşekkür ederim.

TEZCAN KARAKUŞ CANDAN,

Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Yönetim Kurulu Sayman Üye

TMMOB Mimarlar Odası 41. Olağan Genel Kurulunda Yapılan Konuşmanın Tam Metni

Öncelikle herkese merhaba.

Bu sanırım benim gördüğüm 10. Genel Kurul. Öğrenciliğimde bu yana epeyce genel kurula katıldım ve yanı yaşımdan fazla genel kurul deneyimi kazandım ve her genel kuruldan da çok şey öğrendim. Aslında öncelikle şunu söylemek istiyorum: Mimarlar Odasının herhangi bir organında çalışmak, herhangi bir komitesinde çalışmak ya da delegesi olmak çok zorlu bir iştir. Bu açıdan, bu süreçte görev alan herkes, Merkez Yönetim Kurulu da dahil olmak üzere, zorlu süreçlerden geçtiğini biliyorum, yani bunun bir kere hakkını vermek gerekiyor. Hepimiz yöneticiyiz ya da komitelerde, komisyonlarda, delegasyonda çalışıyoruz. Hepimizin bazen ailelerimizi ihmal ettiğimiz ve sürekli Ankara dışına çıktığımız ya da bütün akşamlarımızı Odamızda geçirdiğimiz süreçleri hepimiz yaşıyoruz. Yani bu konuda aslında birimizin diğerinden çok fazla artısı ya da eksisi yok. Bu sürece emek veren herkesin emeği çok değerlidir diye düşünüyorum. Aynı şeyleri düşünsem de, fıkren aynı şeyleri düşünmesem de, bunun çok değerli olduğunu düşünüyorum.

Çalışma Raporu 10 gün önce benim elime geldi. Önce bir gözüm korktu, yani ben bunu nasıl okuyacağım diye, süreci de yakından takip etmiş olmama rağmen. Sonra açıp okumaya başladığınızda, aslında çok da zor okunacak bir Çalışma Raporu olmadığını görüyorsunuz. Çünkü Çalışma Raporu denilen şey, benim algıladığım, çalışma programı kapsamında bir dönem yapılanların değerlendirildiği ve neyin ne kadar yol aldığı ve bunun sonuçları üzerinden de bir değerlendirmedir diye düşünüyordum. Bunu bir kurgu içerisinde okumanın da zor olduğunu düşünerek böyle bir kaniya varmışım. Fakat Çalışma Raporunun kapağını kaldırdığımda, bu işin o kadar kolay olduğunu gördüm; çünkü komitelerin raporları yayınlanmış eklektik olarak alt alta, çok değerli çalışmalar yapmışlar. Sonra diğer çalışmalara ilişkin bilgiler var. Mesela hiç anlamadığım şekilde yazışma örnekleri var, yani Mimarlar Odası 40. Dönem Çalışma Raporunda yazışma örnekleri var. Bunu algılayamadım, niye bir yazışma örneği koyulur, gerçekten bunu anlamakta zorluk çekiyorum çalışma programında. Bir de tabii yapılan basın bildirimleri vardı. Ama bunların hepsini derleyen, toparlayan ve 40. Dönem Çalışma Programına yönelik neler yapıldığını, bu 2 yıllık süreç içerisindeki değerlendirmeleri derli toplu görebileceğim bir Çalışma Raporu değildi, onun içi de çok kolayca okuyabildim.

Yine bugün Sayın Başkan, açılış konuşmasında Türkiye mimarlık politikası ve mimarlık ve toplum ilişkilerine dair önemli açıklamalarda bulundu ve "bütün televizyon

kanallarına çıkmamıza rağmen gündem yarata-madık" dedi. Bence bu çok önemli bir itiraf, ötesinde de aslında çok büyük bir özeleştir. Mimarlar Odasının bence son yıllarda ortaya koyduğu en önemli konulardan birisiydi bence, Türkiye mimarlık politikası. Yani sloganı da hoştu, "Türkiye mimarlık politikası hayata geçiyor." Afişleriyle, basın organlarında çıkan birtakım görselleriyle epey de keyifli bir sürecin başlangıcı olacağını düşün-dürtüyordu. Ama bence bu süreç heba edilmiştir. 51 trilyon bütçesi olan bir örgüt, kendisinin gündem yarattığı bir konuda eylem planı koyup, 2 yıllık süreç içerisinde ne yapacağını programlamamıştır. Ürettiği bir gündemi heba etmiştir, tüketmiştir. Bu açıdan bence çok büyük sorumluluk taşımaktadır Merkez Yönetim Kurulu. Bunu organize edecek 2 yıllık, şubeleri bu konuda harekete geçirecek bir eylem planını çıkartmak durumundaydı. Eğer siz bu konuda bile bir gündem belirleyemiyorsanız, bu konuyu bile toplumla buluşturamıyorsanız, zaten toplumla bir arada bir şeyleri paylaşmak ve onu geleceğe taşımak oldukça zordur. Yani ondan sonra da çıkıp mimarlık ve toplum ilişkisinin şu şu şu alanlarda kurulmasını gerektiğini söylemek ya da bunu hedeflediğini söylemek de bence yalan olur diye düşünüyorum.

Onun ötesinde, biz aslında Ankara Şubesinde çok uzun yıllardır mimarlığın toplumsallaştırılması üzerine çalışmalar yürütüyoruz, çalışma programları oluş-turuyoruz. Sayın Bülend Tuna'nın da konuşmasında söylediği gibi, çok da takdir ettiği bizim "Çocuk ve Mimarlık" çalışmamız da bu aksarımızdan birisiydi. Biz gerçekten gelecek nesillerin mimarlık kültürünü alması ve mimarlığın toplumun bir ögesi haline gelmesi anlamında ilköğretim okullarında verilen bu çalışmayı çok önemsiyoruz. 5 yıldır yürütüyoruz ve belli bir aşamaya geldi, bir kitapçığı yayınlandı ve biz

bunu istedik ki bütün örgütle paylaşalım ve bütün örgüte yayalım ve bu süreci de diğer şubelerle birlikte koordine edelim. Bu görüşlerimizi Merkez Yönetim Kuruluna ilettik. Merkez Yönetim Kurulu da sağ olsun, dedi ki, "bir program tarzı bir şey hazırlayın; bir yapılanma, bir öneri bütününü hazırlayın, bize iletin." Biz de bunu ciddiye aldık ve bu çalışmayı yürüten arkadaşlarla oturduk, günlerce bir merkezi yapılanma nasıl olabilir, nasıl eşgüdüm içerisinde çalışabilir, eylem programı ne olabilir, bu iki yıl içerisinde neler yapılabilir diye oturduk, düşündük, yazdık ve Genel Merkeze ilettik. İlettiğimiz gün o gün, bir de bugün, ses yok.

Mimarlar ve toplum diyorsanız, bir çalışma alanını önemsiyorsanız ve oluşmasını teşvik ediyorsanız, bir şey talep ediyorsanız, o talep de size geliyorsa, karşılığını vermek durumundasınız.

İkincisi, yine bu 2 yıllık süreç içerisinde Mimarlar Odasının ülke gündemi açısından toplumsal muhalefet içerisinde aldığı konumlanış ne durumdadır, bir bakalım, Çalışma Raporuna da yansımış zaten. Bugüne kadar tüm önemli olaylarda Mimarlar Odası Genel Merkezi, sadece basın açıklamasını yapmayı tercih etmiştir; usulen yapmıştır ve süreci usulen geçiştirmiştir. 54 yıllık geleneğinde Mimarlar Odası, hem TMMOB örgütünü dinamize etmiş, hem de ülke gündeminde, toplumsal muhalefet içerisinde etkin bir rol almıştır. Siz bu rolü sadece masa başında oturarak, bir basın açıklaması yaparak geçiştiremezsiniz. Geçtiirseniz, önümüzdeki 2 dönemin zorlu sürecini göğüsleyemezsiniz. Öyle önümüzdeki süreç basın açıklamalarıyla ya da İKK'nın aldığı eylemlere usulen katılma kararlarıyla -ki fiilen katılmama, fiziksel olarak orada bulunmama durumları da yaşanıyor- bunları aşamazsınız. Ama bunu dönüp tek başına Merkez Genel Kurulunda görev alan Merkez yöneticilerine yüklemek de zor diye düşünüyorum.

Şöyle bir bakıyorsunuz, 54 yıllık örgüt içerisinde son 80 sonrası, hatta onu 90'lı yılların sonlarına doğru götürün, örgütte bir dinamizm eksikliği var. Bu dinamizm eksikliği her yere yansıyor. Yıllardır şube

yönetimleri değişmeyen şubeler var, yani aşağıdan bir hareket, bir dinamizm gelmiyor ki yukarıya yansısın ve giderek bu yapılanma kemikleşiyor, kendi içerisinde homojenleşiyor ve farklı düşünen tüm yapılanmaları da "aykırı" deyip, "öteki" deyip, "bunlar böyle" deyip dışlıyorlar ve sürekli kırmızı çizgiler oluşturmaya başlıyorlar. Dolayısıyla örgüt gelişmiyor. Örgütün gelişemediği, kendi dinamizmini yaratamadığı bir süreçte de ne mesleki sorunlarına, ne ülke sorunlarına aktif katkı koyacak bir dinamizmi de yaratamıyor.

Yine bu 2 yıllık süreçte çalışma tarzına dair diğer arkadaşlar da belirttiler, ben de belirtmeden edemeyeceğim; bilişim çalışmaları. Diğer arkadaşlarımız delege olarak aslında bunu ifade ettiler, ama ben, Mimarlar Odası Genel Merkezi Bilişim Komitesi üyesiyim ve Bilişim Komitesi bir kere toplandı ve sonrasında bilişimle ilgili çok önemli kararlar alındı. Bilişim Komitesinin niye toplanıp toplanmadığını, komite olarak ben açıklayabilirim sübjektif görüşlerimi, ama ben en azından Merkez Yönetim Kurulunun bunu açıklamasını da istiyorum. Bir komite seçiyorsunuz, görevi belirliyorsunuz ve Bilişim Komitesini ısrarla toplamaktan kaçınıyorsunuz ve ona rağmen de bilişimle ilgili ciddi bir altyapıyı değiştiriyorsunuz. Bu altyapı değişikliğine ilişkin hani ben de hasbeler Bilişim Komitesi üyesi oldum, beni takdir ettiler, yani ya ben mi görevimi yapamıyorum da bizi bu süreçte toplamıyorsunuz ya da Bilişim Komitesini dağıttınız da benim mi haberim olmadı ya da çok değerli, bizim dışımızda bilişim üzerine raporlar üretildi de biz mi yetemedik mealinde bir yazı yazıp cevap istedim ve buna da hakkım olduğunu düşünüyorum. Henüz bir cevap gelmiş durumda değil, 3,5 ay oldu.

Yine aslında benim kabul edemeyeceğim başka bir durum şu: Mimarlar Odası geleneğinde sekreteryal yapıda gerçekten genel sekreterlik mekanizması ki, hani genel sekreterlik de değildir aslında, o yönetmeliklerimizde, Oda Yönetim Kurulu sekreteryası önemlidir, bu sekreteryanın güçlü olması da önemlidir. Baktığınızda da, geleneğimizin büyük bir bölümünde Yönetim Kurulu içerisinde sadece genel sekreterler profesyonel olarak görev almışlardır ve bu süreci böyle götürmüşlerdir. Çünkü bu anlamlıdır, hakikaten Yönetim Kurulunun aldığı

kararları yürütme olarak hayata geçirmek öyle gönüllü yürütülecek işler değildir. Böylesi bir süreçte sekreteryanın tabii ki profesyonel çalışanlara ihtiyacı olacak, desteklere ihtiyacı olacak. Benim düşüncem, bu profesyonel desteğin Yönetim Kurulunun dışında karşılanmasıdır. Geçmiş dönemde bu çok daha fazlaydı, ama bu dönem Yönetim Kurulu Başkanının da profesyonel olduğunu biliyoruz. Yani eğer bu giderek böyle bir profesyonelleşmeye doğru gidecekse, biliyorsunuz işçi sendikalarında bütün yöneticiler profesyonel olarak çalışırlar ve onların varlığını ya da fikren ve fiilen varlıklarını devirmek artık oldukça zor bir süreçtir. Yani bu ne demokrasiye, ne bizim çalışma tarzımıza, ne de çalışma anlayışımıza uyar. Umarım ve umut ediyorum ki, önümüzdeki dönem görev alacak Oda Yönetim Kurulu üyelerinden sadece Genel Sekreterin profesyonel olması ve profesyonel desteklerin diğer uzman kadrolarla yürütülmesini umuyorum.

Diğer taraftan yine önemli bir konu; bizim Ankara'da çok üstüne düştüğümüz ve bunu çoğu kez hem Oda gündemine, hem kamuoyunun gündemine taşıdığımız bir çalışmamız var: Cumhuriyetin Başkentinin içinin boşaltılması; hem kültürel olarak, hem ekonomik olarak, hem sosyal, hem de siyasal olarak Cumhuriyet Başkenti olan Ankara'nın içinin boşaltılması, İstanbul'a taşınması. Merkez Bankası, İş Bankası ve akabinde bir sürü yapılanmanın İstanbul'a taşınmak istendiğini, AKP Hükümetinin saltanatın başkenti olan İstanbul'u kendisine yakın gördüğünü birçok konuşmalarda ya da birçok toplantılarda karşılıklı ifade ediyoruz ya da konuşuyoruz. Biz buna yönelik bir kampanya başlattık Ankara'da, "Ankara'nın içi boşaltılmasın" diye. AKP, Merkez Bankasını ve İş Bankasını İstanbul'a taşıyor, taşıdı bir kısmını. Ama bizim son 4 yıldır da Genel Merkezimiz İstanbul'a taşındı. Mimarlar Odası Genel Merkezinin adresini bilmiyorum İstanbul'da hakikaten nerede, ama ben hep Konur Sokak 4 numara diye biliyorum. 2 nci kat, haftada 2 ya da 3 gün Oda Yönetim Kurulu sekreter üyesinin geldiği, uçak saatlerine göre ancak görüşmeler yapabildiğimiz ve gidebildiği ve üyelerin ya da problem olduğunda gelenlerin 3 üncü kata, yani Ankara Şubesine uğradığı bir uğrak yerine dönüşmüş durumda. Bunun kabul edilemez bir durum olduğunu düşünüyorum.

1954 yılında bu Oda kurulurken, bu Odanın Genel Merkezi Ankara'dır diye belirlenmiştir. Siz kendinizde eğer bu iradeyi görüyorsanız, o zaman bütün ülke genelindeki politikaları eleştirme hakkına sahip değilsiniz. Mimarlar Odası Genel Merkezi ve Genel Sekreterliği Ankara'da faaliyet yürütmediği için, Ankara Şubesinin çalışmaları 10 kat daha artmıştır. Çünkü bütün idari merkezler Ankara'dadır. Eğer bir yasal düzenleme olacaksa, eğer bir kanun değişikliği olacaksa, onunla ilgili ilk tepkiyi verecek Ankara Şubesi midir, Mimarlar Odası Genel Merkezi midir? Eğer siz Ankara'da değilseniz, elbette ki Mimarlar Odası Ankara Şubesidir. Koruma Kanunu çıkarken, Mimarlar Odası Ankara Şubesi gece saat 02.00'ye kadar

açık kaldı. Milletvekilleriyle kulis yaparak, telefonla görüşerek, bir tarafta üyeleriyle oturmuş, uzmanlarla birlikte, ama Mimarlar Odası Genel Merkezi nerede; İstanbul'da. Yapı Kanunu çıkıyor Bayındırlık Bakanlığı'nda, bir atölye çalışması yürüyor. Atölye çalışmasına, yani Mimarlar Odası Ankara Şubesinin üyeleri mi katılacak? Mimarlar Odası Ankara Şubesine bu görev verilirse, amenna, sonuna kadar yaparız, böyle bir durum da yok. Biz kendinden menkul üstümüze görev alıyoruz. Niye; boşluk var.

Dolayısıyla yasal düzenlemeler konusunda da sadece dava açma sürecini benimsemiş bir Merkez Yönetim Kurulu ve bir çalışma anlayışıyla çalışıyoruz. Ankara'da da olmadığı için, Ankara'nın içini de boşalttığı için, aktif, hızlı, hareket eden, üretken bir süreci de koordine edemiyor, fiziksel ve coğrafi koşullardan kaynaklı.

Diğer yandan ciddi bir bilgi tekeli var. "Nasıl bir bilgi tekeli?" diyeceksiniz; bütün şubelerde olan biten tartışmaları ancak onların bültenlerini takip ederek bir kısmını öğrenebiliyorsunuz, web sayfalarını takip ederek bir kısmını öğreniyorsunuz. Ama bazı şeyler var ki, hakikaten bunları bilemiyorsunuz, çok önemli tartışmalar. Biz bu dönem aslında şöyle bir karar aldık: Çok zorlu bir sürece giriyoruz, hem yaşam alanlarımız daraltılıyor, hem yaşadığımız demokratik ortamlar yok edilmeye çalışılıyor, hem de ciddi bir rejim tehdidi var, bu süreçte zorlu bir sürece giriyoruz. Yani bu Mimarlar Odası üyeleriyle aslında bu süreci nasıl paylaşıyorlar, nasıl görüyorlar diye bütün şube genel kurullarını olabildiğince izleme kararı aldık. Bunu bütün şubelere yazıyla ilettik, "geleceğiz, genel kuruluza katılacağız ve aslında bütün şubeleri de genel kurulumuza davet ediyoruz" dedik. Bu doğrultuda katılabildiğimiz, işte Antalya, İstanbul, Kocaeli, Konya ve Antep gibi şubelerin genel kurullarına katıldık. Bizim Genel Kurulumuzun olduğu tarihte 8 tane şubenin genel kurulu vardı. Onlara katılamadığımız için de çok üzgünüz.

Antalya Şube Genel Kuruluna 2 kişi katıldık, onlardan birisi de benimdi. Çok ilginç bir şey öğrendim mesela Antalya Şube Genel Kurulunda. Antalya'da havza planları yapmak üzere Mimarlar Odası Antalya Şubesinin koordinasyonunda 200 kişilik bir şirket kurulduğunu, kurulmasına önayak olduğunu Antalya Şubesinin, bunun için teknik kongre yaptığını, Mimarlar Odasının antetli kâğıtlarıyla yazışmalar yaptığını, Mimarlar Odası Antalya Şubesi bünyesinde komisyonlar kurulduğunu öğrendim ve dehşete düştüm. Hemen arkasından da zaten İstanbul Şube Genel Kuruluna gittik. Buna yönelik çok ciddi eleştiriler aldı Antalya Şubesi, en azından bir muhalefet organizasyonu vardı, muhalefetinden geldi eleştiriler. Antalya Şube Başkanının verdiği cevap da çok ilginçti: "Bu bizim Antalya Şubenin bir

organizasyonu değil, Antalya Şube bünyesinde çalışan bir komisyonun görüşleridir" dedi. Bu nasıl bir yaklaşımdır; Mimarlar Odasının bir şubesi, ticari bir örgütlenmenin oluşumuna önayak oluyor. Niye? "Kalkınma ajansları gelecek, proje alacak" diye, "onlar almasın, biz alalım" diye 200 kişilik şirket kuruyor. Antalya Şubesinin üye sayısı sanırım 1 100 civarında. Serbest çalışan mimarı da sanırım bir 250-300 civarındadır. Bu serbest çalışanların hepsi de bu şirkete üye olursa, Antalya'da ciddi bir tekel oluşacaktır. Mimarlar Odası, mimarlık hizmetleri sürecinde tekel oluşmasını mı savunuyor? Mimarlar Odası Genel Merkezinin o gün orada, o Genel Kurulda gözlemcisi yok muydu? Bu Mimarlar Odasının yönetmeliklerine aykırı değil midir; aykırıdır. Mimarlar Odası Genel Merkezi ne yapıyor; çıt yok. Niye; çünkü kendisine yakın şubelerin yönetmeliklere aykırı davranışlarını tolere ediyor bu Yönetim. Birinci örnek, Antalya Şubesinin şirketleşmesidir. Hatta 2. maddesi de vardır, bu da çok ilginç. Genel Kurulun gündemlerinden birisi şudur: "Şube meclisi üyelerinin seçilmesi." Hangi yönetmeliğimizde vardır şubelerin meclis kurması, hangi yönetmelikte? Sadece bunun bir tartışması vardır, 1990'lı yıllarda il odası sürecinde vardır şube meclislerinin kurulması. Bir genel kurulun gündemine gelip seçilmesine ve gündem maddesi olmasına müsaade etmiştir bu Merkez Yönetim Kurulu, yönetmeliklere aykırıdır. Ancak komisyona havale edilmesi nedeniyle Antalya Şubenin bu gündem maddesinde seçim yapılmadı.

Ancak ilginç olan ikinci örnek şu: İzmir Şubesi, seçimlerden hemen sonra şube bültenini gönderdi, Genel Kurulundan sonra. Genel Kurulda seçilen organları yazmışlar, bir de güzel şube meclisine seçilen kişileri de yazmışlar Genel Kurulda. Yani İzmir Şubesinin de bir şube meclisi var, belirli bir kontenjanı var ve o kontenjanla şube meclisi seçiyorlar ve bunu da Genel Kurulda yapıyorlar. Nerede Mimarlar Odası Genel Merkezi? Her yönetmeliği uygulatmaya çalışan ve aykırı uygulamalara karşı çıkan Mimarlar Odası Genel Merkezi ne diyor, İzmir Şubesinde seçilen şube meclisiyle ilgili, hangi ana yönetmeliğimizde var? Niye; çünkü İzmir Şube ve Antalya Şube, yani şubeler toplantısında da dile getirdiler, "Merkez Yönetimi bize maksimum destek sağladı, biz de onlara maksimum destek sağladık. Bugüne kadar bizim düşüncelerimizin dışında farklı görüşler söylemediler, biz de onları destekliyoruz" dediler. 23 Martta Barbaros Hayrettin Paşanın şu an otel olan binasında söylediler bunu.

Öte yandan geliyorsunuz, en ufak şeylerde eğer aykırı düşünüyorsanız, üzerinize yönetmeliklere göre ya da duymalara göre yazılır yazılıyor. Çok ilginç bir örnek vereceğim: Bir yazı geldi Merkezden; "Aldığımız duymalara göre Mimarlar Odası Ankara Şubesi, mesleki denetim sürecinde rölöve ve restorasyon

projelerini vize bedeli almadan geçiriyormuş." Bakar mısınız; "aldığımız duymalara göre." Mimarlar Odası Genel Merkezi ya da Yönetim Kurulu, ne zaman dedikodular üzerinden resmi yazılar yazıyor, ne zamandır duymalar üzerinden bir şubeye yazı yazıp ihtar sunabiliyor? Üstelik aldıkları duymalar, hani nereden aldılar, onu da bilemiyorum, ama yanlış almışlar. Biz de arkadaşlara bu 2 yıl içerisinde Mimarlar Odası Ankara Şubesi mesleki denetiminden kaç tane rölöve-restorasyon projesinin geçtiğini, kaç metrekafe geçtiğini ve bunların ücret bedellerinin ne kadar olduğunu fatura örnekleriyle birlikte kendilerine ilettik. Aldıkları duymalar yanlış. Niye; çünkü Mimarlar Odası Ankara Şubesiyle anlaşıyorlar, aynı şeyleri düşünemiyorlar. En ufak bir duyumda yazıyla bunu sorguluyorlar. Bu örgüt böyle; eğer yönetimdekilerle aynı düşünüyorsanız varsınız ve yaptıklarınız göz ardı ediliyor, bazı şeylerde aynı düşünüyorsanız sonuna kadar üzerinize geliniyor, sonuna kadar.

Yine başka bir örnek aidatlar süreci. Yani Merkez Yönetiminin aslında yapacağı şey, şubelerin olumlu bir çalışması varsa, hakikaten önünü açmak ve teşvik etmek ya da bundan yararlanmak. Aidatlara yönelik biliyorsunuz, bu dönem değil, önceki dönemle bir icra süreci başlatılmıştı. Bu icra sürecinden sonra herhangi bir işlem yapılmadı. Bunun sonuçları ne oldu? Çünkü onun maliyeti çok oluyormuş, üyeye çok fazla şey oluyormuş, avukatlar illere gidecekmiş falan derken, icra işlemlerinin duyurulan yapıldı, ama sonucuna ilişkin hiçbir şey yapılmadı. Gelindi bu son 2 yıla, aidatların toplanması sürecinde yine aynı yaklaşım, icraya verilecek üyeler.

Bir kere bir şeyi yapıyorsanız ve onu sonuçlandırmıyorsanız, onu laçkalaştırmışsınız demektir, yani üyeler nezdinde sürekli icra işlemi yazısı alıyorsunuz, yatırıyorsunuz, icra işlemi yapılmıyor. Ne anlam ifade ediyor; hiçbir anlam ifade etmiyor. Biz de dedik ki, bakın, biz 2 yıldır çok önemli bir süreç başlattık, bir kampanya başlattık üyelerimiz nezdinde. Yani bir üye, odasıyla iletişime geçmiyorsa, aidatını ödemiyeceyse, birinci sorumluluk o odanın yönetim kurulundandır, ikinci sorumluluk da üyenindir. Çünkü Mimarlar Odası, üyeleriyle bütünleşip, üyeleriyle ortaklaşıp üyeleriyle birlikte çalışma yapabilecek araçları bulmak durumundadır. "Gelmiyorlar, yatırıyorlar, yapmıyorlar. Ne yapalım canım; çağırdık, kimse katılmıyor" demek doğru değil. Eğer yönetime gelmişseniz, sizin ayrı bir sorumluluğunuz vardır. O sorumluluk da hiçbir şekilde şikâyet etmeden o çözüm yollarını bulmaktır. Çünkü bu çözüm yollarını bulacağınızı taahhüt ederek gelirsiniz zaten bir yönetime. Siz bulamıyorsanız, karşınızdaki insan buna ne derece katkı verir, ne derece size katılır, o ayrı bir durum olarak ortaya çıkıyor.

Bugün en çok kullanılan yöntem, elektronik posta yöntemidir. Canım üyelere elektronik posta atıyoruz, yetiyor mu? İletişim, ilişki kurma yöntemi bu mudur? Orada, yani klavyelerle yazılmış bir yazı vardır ve bir bilgi

kirliliği vardır. Yani bunu eğer bir yöntem ve iletişim organı olarak benimsiyorsanız tek başına, çözüm getiremezsiniz. Elbette ki faydaları vardır, ama yeterli değildir, teknolojiiktir, soğuktur, göz göze değildir, hissedemezsiniz mesela. Siz bu yöntemleri belirleyemezseniz, üyeye aidat konusunda nasıl ödeyeceğine dair bir kampanya, bütün şubeleri harekete geçirecek bir eylem planı belirleyemezseniz, arkasından icra işlemi yapamazsınız. Biz bunu yaptık dedik, istatistiklerini çıkarıp gönderdik. Kimler ödemiyece dedik, baktık şöyle, 68 kuşağı aidatlarını ödemiyece bizde. Bu insanlar niye ödemez? Yani 68 kuşağı duyarlı bir kuşak ve 40. yılını kutluyor. Oturduk, 68 kuşağına yönelik bir yazı yazdık, onların duyarlılıklarını hatırlattık ve bu konuda da geri dönüşlerde yüzde 50 artış oldu. Bu önemli bir şey. Bütün bu sonuçları ilettik, hani delege bazında ya da sicil numarası bazında yapıp, herkesin kendi konumuna göre ayrı yazı yazarak bunların sonuçlarını ilettik. Dikkate bile almadılar.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin bu kampanyayla birlikte 2006 yılında aidat ödeyen, adresli çalışan üye sayısı 5 bin 500'dür, aidat ödeyen üye sayısı 3 bin 750'dir. 2007 yılında Mimarlar Odası Genel Merkezi'nin icra yazılarını göndermesiyle birlikte bu sayı 2 bin 750'ye düşmüştür. Zaten zor diyalog kurduğumuz bir bin kişiyle bizim iletişimimizi kesmiştir. Mimarlar Odası Genel Merkezi, üzülererek söylüyorum, bu konuda da genel bir eylem planı ve adım adım programı olmadığı için, aklına gelen en son şey ya da ilk şey neyse onu yapmış ve kazanılması gereken en azından bin üyenin iletişimini güven ilişkisi nezdinde sarsmıştır.

Yani Yönetim'in antidemokratikliğine ilişkin aslında söyleyeceğim çok fazla şey yok. Genişletilmiş Merkez Yönetim Kurulu Toplantısı'nda Sayın Başkan bunu sürçülisan ederek mi söyledi, bilmiyorum, ama "antidemokratiğimiz, var mı?" dedi. Hakikaten bunun ötesinde diyecek bir şey bulamıyorum. Ne kadar demokratiz, ne kadar antidemokratiz da ortada.

Diğer yandan, sonuç olarak şunları söyleyeceğim: Bugün sabah Mimarlar Odası'nın açılışı vardı ve konuk konuşmacılar kısmında neredeyse hiç kimse konuşmadı. Yani demokratik kitle örgütlerinden, sivil toplum örgütlerinden bu duyarlılığı destek konuşmalarını buradan duymak isterdik. Bizim Şube Genel Kurulumuza 20 tane demokratik kitle örgütü konuşma yaptı ve biz ancak faaliyet raporumuzu saat 15.00'te okumaya başladık. Bu aslında Mimarlar Odası'nın içe kapanıklığının göstergesidir. Mimarlar Odası, toplumsal muhalefet içerisinde sivil toplum örgütleriyle, meslek odalarıyla, birliklerle, konseylerle, sivil inisiyatiflerle birlikte davranabilecek bir eylem programı geliştirmiş olsaydı, bugün burada onlarca demokratik kitle örgütü bizi destekliyor olurdu diye düşünüyorum. Zaten bunun böyle olmadığını biliyoruz, yani hem TMMOB ile kurulan ilişkilerde, hem sivil toplum ve meslek odalarıyla ilgili kurulan ilişkilerde basın bildirisi ve usulen eylemliliklere

katılmak olarak belirlendiği için, bu durumun farklı bir şey olmayacağını tahmin ediyorduk.

Son olarak Niyazi Beyin söylediği -burada mı, bilmiyorum ama- bir söz var. Dedi ki, "Ankara'daki ve İstanbul'daki ilerici arkadaşlar lütfen bir araya gelsinler, süreç zorlu, bu zorlu süreçte birlikte davranınlar." Hakikaten önümüzdeki 2 yıl çok zorlu, yani bir daha böyle güzel bir salonda, bu kadar kalabalıkla bir daha bir Genel Kurul yapar mıyız, ben aslında kestiremiyorum bu tarihsel süreçte. Kendi Genel Kurulumuzda da söyledim, tarihsel bir dönemden geçiyoruz, ülkede gündem çok çabuk değişiyor, yani bir daha Genel Kurul yapabilir miyiz, onu bile kestiremiyorum. Böylesi bir süreçte, bütün alanlarımızın daraltılmaya çalışıldığı bir süreçte biz, bütün ilerici unsurlarla dayanışmanın önemli olduğunu düşünüyoruz ve bunun için İstanbul Şube Genel Kurulu'nda küresel sermayenin çıkarttığı listeye karşı Mimarlar Odası'nın küresel sermayeye karşı toplumsal muhalefet içerisindeki yükümlülükleri üzerine bir bildiri kaleme aldık ve hem ortama, hem de İstanbul Şube Genel Kurulu'na ileterek taraf olduğumuzu belirttik. Bu bizce önemli bir şeydi, ama kimilerinin dediği gibi, gidip İstanbul Şube Genel Kurulu'na müdahale etmedik, keza Antalya Şube Genel Kurulu'na gittiğimiz için "Ankara Şube müdahale etti Genel Kurulumuza" diyor, bu da ilginç bir durum tabii. İstanbul Şube Genel Kurulu'nda taraf olduğumuzu ifade ettik. Bu sürecin de zorlu olduğunu biliyoruz. Hem çalışma programı açısından, hem Merkez Yönetim Kurulu oluşturma aşamasında da şunu açıkça buradan söylemek istiyorum: İstanbul Şube'ye Mimarlar Odası Ankara Şubesi açık çağrı yapmıştır. Bu süreçte iki şubeye tüm şubeleri bir arada tutup yeni dönemi koordine etme sorumluluğu düşmektedir. Bu sorumluluğu lütfen birlikte yerine getirelim. Ama kapı-duvar, İstanbul Şube kendi sorunlarını çözemiyor. Kulislerde görüyoruz, İstanbul Şube hem MYK'yı eleştiriyor, hem destekliyor; hem desteklemiyor, hem eleştirmiyor, böyle bir süreci yaşıyor. Bu da kötü bir durum, bundan da üzüntü duyduğumuzu belirtmek istiyorum. Niyazi Ağabeyin dediği gibi, biz bütün yolları zorladık, hâlâ yarım akşama kadar da bu yolları zorlayacağız, ama işlerin bitirildiğini de biliyoruz.

Yine son sözü şöyle bitirmek istiyorum: Bu MYK bence toptancıdır. Kulislerde biliyoruz ki, 7 kişilik Merkez Yönetim Kurulu'nun 5 kişisi göreve devam ediyor, 2 kişisi devam etmiyor ya da farklı organlarda, farklı listelerde, farklı şekillerde aday olacaklar. Bu 2 yıllık süreçte olumlu şeyler vardır, ama olumsuzluklar da çoktur. Bu olumsuzlukların sorumlusu da 2 tane Yönetim Kurulu üyesine çıkartılamaz.

Teşekkür ederim.

ALİ ULUSOY (Mimarlar Odası Ankara Şubesi)

TMMOB Mimarlar Odası 41. Olağan Genel Kurul'unda Yapılan Konuşmanın Tam Metni

Sayın Divan, değerli dostlar, hepinize günaydın. Ben konuşmama önce birkaç teşekkürle başlamak istiyorum. Bunlardan bir tanesi Merkez Yönetim Kurulu'nun bu iki yıl içerisinde göstermiş olduğu çaba ve performans, mimarlık mesleği adına yaptığı çalışmalara teşekkür etmek istiyorum. Bütün kurullarıyla tabii, tek başına Merkez Yönetim Kurulu bu çalışmaları yapması mümkün değil. Bu çalışmalara katkı veren, komite ve komisyonda yer alan tüm arkadaşlara, özellikle dün akşam ulusal sergi esnasında yaşadığımız o duygusal anı, o ortamı bize hazırlayan, Ulusal Sergi Komitesi'ne çok teşekkür ediyorum. Çok keyifliydi. Mimarlık adına, mimarlık mesleği adına çok keyif aldığım olaylardı.

İkinci teşekkür, Mimarlar Odası Merkez Yönetim Kurulu'nun 41. Olağan Genel Kurul toplantısını Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde yapıyor olması. Bunu ben çok önemsedim, bilmiyorum sizler neler hissettiniz ama, çünkü ilk defa uzun süreden bu yana Mimarlar Odası'nın Genel Kurulu önemli bir Üniversite'nin Mimarlık Fakültesi'nin bulunduğu bir yerde yapılıyor. Mimarlığın tam ortasında yapılıyor. Bu son derece önemli. Umarım bundan sonraki genel kurullarımızı da böyle ortamlarda yaparız. O nedenle de ben Merkez Yönetim Kurulu'na ve bu salonu bize sağlayan yetkili kişilere çok teşekkür ediyorum.

Aslında tabii Mimarlık Fakültesi'nin olduğu bir alanda toplantı yapılıyor olmamızın başka bir anlamı olması gerekir, diye düşünüyorum. Dün yapılan açılış konuşmalarında çok fazla konuk konuşmacı yoktu maalesef ama Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'ni temsilen de kimse yoktu. Açıkçası ben burada Mimarlık Fakültesi Dekanı Sayın Haluk Hocamızı açılış konuşmasında görmek isterdim.

Nedenini bilmiyorum, bunu sizinle paylaşmak için söylüyorum, çünkü bildiğiniz gibi son yıllarda Orta Doğu Teknik Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi gibi bazı üniversitelerin mimarlık fakültesi dekanları Mimarlar Odası'yla birlikte ortak bir çalışma zemininde birlikte bir mücadeleyi yürütüyorlar. Bunu hepiniz yakından izliyorsunuz. Özellikle mimarlık eğitimi, mimarlık mesleğinin

dönüşümü, Avrupa Birliği ve GATS sürecinin önümüze koyduğu birtakım sorumlulukların aşılması noktasında ulusal ölçekte yapılması gereken konularda oldukça yoğun çabalar var. Bu çabaların bir tanesi de, bana göre, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi'nden gelen önemli katkılar. Aramızda Emre Hocamız ve diğer hocalarım da var. Onlar da bu sürecin içersindeler, yakından takip ediyorlar. O nedenle bu kadar yakın ilişkide olmuş bir Mimarlık Fakültesi Dekanı'nın burada açılış konuşmasını yapmasını isterdim.

Nedenini bilmiyorum, niye yapmadı, davet edilmedi mi, ama ben bunu çok önemsiyorum. Eğer biz ilk defa böyle bir toplantıyı Mimarlık Fakültesi'nin bulunduğu bir mekanda yapıyorsak, daha çok bu işin kuramsal kısmında olan insanların da düşüncelerini aktarması gerekiyor, çünkü onlar da önemli deneyim ve pratikler yaşıyorlar. Bu bir eksiklik, diye düşünüyorum.

İkincisi gene bununla bağlantılı bir konu var; Mimarlık Fakültesi'nin olduğu bir yerde Genel Kurul yapıyoruz ama mimarlık öğrencileri yok maalesef. Katılanlar olabilir. Şu anlamda söylüyorum, mimarlık öğrencilerinin olmamasının bir eksiklik. Ülkenin bu kadar yoğun gündeminde bir Kongre düzenliyoruz ve inanılmaz sorunlarımız var. Genel olarak hem ülke gündemindeki konular ve mimarlık mesleğiyle ilgili birçok önemli konu tartışılıyor. Kentlerimizde olup bitenler ve buna ilişkin mücadeleleri hepimiz yakından izliyoruz ve böyle bir ortamda mimarlık öğrencilerine bizim bu alanları açıyor olmamız lazım. Bu ilişkiyi biz çok sağlıklı kuramadık. Uzun süredir bu konuda ben de düşüncelerimi yönetici arkadaşlarla paylaşmak durumunda kalıyorum, zaman zaman öneri götürüyorum. En azından bu Genel Kurul'da temalı bir program etrafında mimarlık öğrencilerini bu Genel Kurul'a katabilirdik biz. Bu son derece önemli.

Benzer bir eksikliği ben geçtiğimiz aylarda Gazi Üniversitesi'nde yapılan Mimar Kemalettin'i anma toplantısında da hissettim. Orada da önemli bir değerimizi, mimarlık adına bu ülkede önemli ürünler vermiş bir meslektaşımızı anma toplantısı düzenliyoruz, Fakülte'den hocalarımız orada, öğretim üyelerimiz orada ama öğrencilerimiz yok. Bir yerde bir eksiklik var. Aslında bunun üstüne gitmemiz gerekir, diye düşünüyorum. Bunu sizlerle paylaşıyorum. Merkez Yönetim Kurulu bunu niye düşünmedi anlamında söylemiyorum ama bu fırsatları da biz doğrusu yeterince değerlendiremiyoruz, diye düşünüyorum.

Gene açılışla ilgili bir konuyu sizle paylaşmak istiyorum; Dün açılışta maalesef yeterli konuşumuz yoktu. Bu şöyle yorumlanabilir: Basın yeterli ilgi göstermiyor, kamuoyu

çok mimarlıkla ilgilenmiyor, diyebiliriz. Hatta bu tür görüşler de var. Cumhuriyet Gazetesi'nde galiba üç gün önce Sayın Oktay Ekinci yazmış. Örneğin, "İstanbul Genel Kurulu'nda olağanüstü ilgi gösteren basın, maalesef Mimarlar Odası Genel Merkezi'nin 41. Genel Kurulu'na gereken ilgiyi göstermiyor" diye bir serzenişte bulunmuş. Haklı olabilir. Bu işin bir kısmı ama şöyle de düşünülebilir: Biz bu konuda da acaba eksik mi kaldık? Bu ilişkiyi kurma noktasında, hem kamuoyuyla, hem de burada konuşması gereken önemli konuşmacılarla ilişki kurma noktasında galiba biraz eksik kaldık. Bu hepimizin sorumluluğu. Keşke burada dün, bütün kentin sorunlarını, ülke sorunlarını gündeme getirseydik, bunun tarafları, paydaşları burada görüşlerini bizlerle paylaşırdı. Bu bir eksiklikti. Onu umarım önümüzdeki dönem bir daha tekrarlamayız.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde galiba 250 öğrenci var, Gazi Üniversitesi'nde yaklaşık 350. Yanlış söyleyebilirim ama mertebeler bu civarda. Bu öğrencilerin bu genel kurullara katılıyor olmasının şöyle bir önemi var: Onlar buraları besleyen damarlar, bana göre. Eğer biz öğrencilerle doğru bir ilişki kuramazsak, yakın gelecekte Mimarlar Odası'nın nasıl yönetileceği konusunda ciddi kaygı taşımak durumundayız, diye düşünüyorum. Onun için önümüzdeki dönemde, özellikle mimarlık mesleğiyle ilgili konular, mimarlık eğitimi ve yeni düzenlemelerle ilgili öğrencileri işin merkezine koyan bir yaklaşımı bizim hayata geçiriyor olmamız lazım. Bunun yolu da mimarlık öğrencilerini bir kurultay teması etrafında toplayıp bu sorunları onlarla birlikte tartışıyor olmamız son derece önemli. Bu, örgütün geleceğini de yakından ilgilendiriyor.

Önemli gördüğüm diğer bir konu, kentlerimizde yaşananlar. Bunu hepimiz yakından izliyoruz. İnanılmaz bir yağma var. Kamusal alanlarımızın her biri her gün yabancı sermaye ya da yabancı sermayeyle birlikte davranan yerli sermayeye sunuluyor. Öyle söyleyeyim daha yumuşak bir ifadeyle. Daha sert ifadeler de var, bildiğiniz gibi, bununla ilgili. Bu küresel sermaye ve küresel güç odaklarının politikalarının hayata geçirilmesi noktasında da siyasal iktidar uzun süredir politik bir çizgi izliyor ve biz meslek odası olarak, Mimarlar Odası olarak tüm birimlerimizle bu olup bitenlere karşı çıkmaya çalışıyoruz ama maalesef bunlar bizim gözümüzün önünde cereyan ediyor.

Kuralsız bir biçimde, yasa tanımaz bir biçimde halkın kullanımında olması gereken alanlar, kamusal yerler sermayeye sunuluyor ve orada bildiğiniz gibi yeni kârlar, yeni rantlar elde ediliyor. Bu noktada kültür değerlerimiz tehdit altında. Maalesef bütün kıyılarımız, limanlarımız,

su kaynaklarımız tehdit altında, mimarlık mirasımız tehdit altında, özellikle Ankara ve İstanbul gibi büyük kentlerde siyasal iktidarın cumhuriyet dönemi yapılarına yönelik, açık olmasa da gizli bir yok etme planının olduğunu biliyoruz. Bununla ilgili orada bulunan arkadaşlarımız, yöneticilerimiz ellerinden geldiğince bu yağmaya karşı mücadele etmeye çalışıyorlar. En son Muhsin Ertuğrul Tiyatrosu da artık ne yazık ki yok, çünkü bu ülkedeki siyasal iktidarın gündeminde kültür diye bir konu yok. Bu son derece önemli bir konu.

Bu yağma düzeni devam ediyor maalesef. Bunun örneklerini çoğaltmak mümkün. İstanbul'da çok gündeme geldi Galata Port, Karayolları Arazisi, en son Sulukule'de yaşananlar, Sulukule'deki Roman yurttaşlarımız, çingeneler, yani bizim bildiğimiz anlamıyla çingeneler maalesef bulundukları yerden koparılıp başka yerlere tayin ediliyorlar. Bu konu meslek ortamında tartışılıyor, yapılanlar doğru mudur, yanlış mıdır anlamında. Burada galiba bu kentsel dönüşüm projelerinin bizim gündemimizde daha çok tartışılır olması gerekiyor, diye düşünüyorum, çünkü başka bir yaşam biçimi bu ülkenin insanlarına kabul ettirilmeye çalışılıyor. Bu da çağdaşlık adına yapılıyor, maalesef öyle ama İstanbul'daki Sulukuleli yurttaşlar, çingeneler zannediyorum konuyu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne kadar taşıyacaklar ama şu arada yaşadıkları yerlerden koparılmış durumdalar. Bu son derece önemli.

Benzer uygulamalar Ankara'da da var. En son Ankara'da, Mamak'ta bir kentsel dönüşüm projesi gündeme geliyor. Bu kentsel dönüşümü biz çok tartıştık. Bizim meslek platformumuza bu bir şekilde geldi. Dönüşümün ne anlama geldiğini aslında biz meslek insanları olarak iyi biliyoruz. Dönüşüm birçok şeyi kapsayan bir kavram ama maalesef bugün siyasal iktidarın kullandığı kentsel dönüşüm gerçek anlamından koparılıp oradaki insanların bir biçimiyle bulundukları yerlerden sökülüp atılması ve o alanların birtakım sermaye gruplarına sunulması gibi cereyan ediyor.

Bunun arkasına deprem, vesaire gibi birtakım gerekçeler elbette ki söyleniyor ama esas olarak bunun altında yatan, kent toprakları üzerinden sağlanan rantın genişletilmesi, büyütülmesi, diye düşünüyorum.

Ankara'da son günlerde gündeme gelen tek bir konu var, onu da sizlerle paylaşmak istiyorum; biliyorsunuz

bu alt geçitler artık Ankara'nın projesi olmaktan çıktı, Türkiye'nin dört bir yanına ithal edilir hale geldi. İlk defa Ankara'da başladı. Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı da çok övünüyor bu yaptıklarıyla. Ankara'nın trafiğini içinden çıkılmaz hale getirdi. Şimdi bu uygulamalar giderek başka kentlere de yayılmaya başladı. Hatta bir ara da şöyle basında şeyler yer aldı: alt geçit yapmak isteyen belediyelere Ankara Büyükşehir Belediyesi buradan teknik destek sağlıyordu, mühendis gönderiyordu, hatta gerekirse müteahhit de yolluyordu.

Bunun devamı olarak Ankara'da Devlet Demiryolları'nın Gar'ını hepimiz bilirsiniz. Son derece önemli Ankara tarihi açısından. Türkiye tarihi açısından da son derece önemli. Ulus Tarihi Kent Merkezi'nin oluşmasında Cumhuriyet öncesinde özellikle Gar'ın kentin gelişmesi açısından önemli bir işlevi var. Şimdi Gar'ın önündeki kavşakta bir alt geçit yapılmaya çalışılıyor.

Bunları anlamak hakikaten mümkün değil. Biz anlıyoruz tabii bunların niye yapıldığını, çünkü kentlerimiz bu tuzağa düşürüldü. Trafik sorunuyla boğuşma, çözüm adına kentleri bu tuzağa düşürdü ve yapılan her alt geçit bir sonraki kavşakta yeni bir alt geçidi talep edilir hale getirdi. O nedenle Ankara'daki arkadaşlarla Gar'ın önündeki alt geçitle ilgili çalışma yapıyorlar.

Tabii Ulus Tarihi Kent Merkezi'nde de benzer bir proje var. O da mahkemelik. Ankara Şubesi mahkemeye verdi. Şehir Plancıları Odası da mahkemeye verdi. Biliyorsunuz Ulus Tarihi Kent Merkezi'nde yenileme adında bir proje elde edildi ve orada da Roma kentinin olduğu alanda Ulus Meydanı'nda bir alt geçit düşünülüyor, katlı kavşak düşünülüyor. Üzücü olan şu: Tarihe ve kültüre çok önem verdiğini söyleyen siyasal iktidar maalesef gözlerimizin önünde tarihi ve kültürü yok etmek için elinden geleni yapıyor.

Bu örnekleri çoğaltmak mümkün. İhtimal, başka örnekler de vardır. Ankara ve İstanbul'un dışında, Antep'te, Adana'da, Antalya'da da benzer uygulamalar var. Sevindirici olan, bölgede bulunan aydın insanların, meslek odası yöneticilerinin ve bilim insanlarının bu olay karşısında aktif bir rol üstleniyor olması. Bu son derece önemli ama yeterli mi, o noktada benim bazı kuşkuvarım var. Bu eylemleri biraz daha artırmamız gerekir, diye düşünüyorum.

Bir de son derece önemli bir konu var. Onu sizlerle paylaşmak istiyorum. Biliyorsunuz bu AKP iktidarıyla birlikte Cumhuriyet'e ve Cumhuriyet'in değerlerine inanılmaz bir saldırı başlatıldı her alanda. Yaşamın her alanında inanılmaz bir saldırıyla karşı karşıyayız. Bizim meslek alanımız anlamında baktığımızda da

Cumhuriyet'in Başkenti'nin altının boşaltıldığını görüyoruz. Giderek Başkent neredeyse İstanbul'a taşınma noktasına geldi. Bununla ilgili girişimleri hepimiz kaygıyla izliyoruz. Biliyorsunuz ilk İş Bankası Genel Müdürlüğü İstanbul'a taşındı. Bunu Ziraat Bankası izledi, arkasından Vakıflar Bankası Genel Müdürlüğü, şimdi de Merkez Bankası taşınıyor. Biliyorsunuz Başbakan talimat verdi ve "Merkez Bankası İstanbul'a taşınacak" dedi.

Bunlar çok tesadüfi şeyler değil. Bunun arkasında başka gerekçeler söyleniyor ama İstanbullu arkadaşlarım bu konuyu benden daha iyi bilirler. Esas olarak Merkez Bankası'nın İstanbul'a taşınması, bunun için de birtakım alanların ayrılmasının arkasında yatan nedenler son derece açık. Benim burada vurgu yapmak istediğim konu şu: Başkentlik işlevi giderek ortadan kaldırılıyor. Hem Cumhuriyet'in değerlerine, hem de Cumhuriyet dönemi mimari mirasına karşı bilinçli bir saldırı var. Her gün yeni bir Cumhuriyet yapısını kaybetmek durumuyla karşı karşıyayız.

Ulus Tarihi Kent Merkezi dediğiniz zaman Cumhuriyet'in kuruluşu, Cumhuriyet'ten sonraki mekan kurgusunun bütün örnekleriyle yaşandığı bir alanda birçok yapı tehdit altında. Tabii Başkent'in İstanbul'a taşınması çok bilinçli, önceden kurgulanmış bir ideolojik tercih, çünkü biliyoruz bu siyasal iktidarın özlemlerini. Hatta Başbakan, Başbakanlığı Dolmabahçe Sarayı'nın yanına taşıdı. Bu da basına yansıdı. Basından izlemişsinizdir. Bu son derece tehlikeli gelişmeler. Bir taraftan ülkede siyasal olarak ülke bir tarafa doğru evriliyor, savruluyor ama bir taraftan da bizim meslek alanlarımıza, bu ülkenin tarihine, kültürüne, Cumhuriyet'in mimarlık mirasına inanılmaz bir saldırı var. Elbette ki bunun karşısında durması gereken meslek insanları, sivil toplum örgütleri ve aydınlar yapması gerekeni yapıyorlar. Ama sadece dava açabiliyoruz, onun ötesinde bence daha başka şeyler yapılması lazım, diye düşünüyorum. Bu konunun üstüne, açıkçası bunu Merkez Yönetim Kurulu'nun bu dönemki performansı ile bağlamak istiyorum. Bütün bu olup bitenler yaşanırken, Merkez Yönetim Kurulu'ndan ben şöyle bir şey beklerdim: "Bu son derece önemliydi bizim açımızdan" demesi gerekir. Ankara'nın altının boşaltılıyor olması, bir takım önemli Cumhuriyet kurumlarının İstanbul'a taşınması olmasının karşısında topyekun bir karşı duruşu örgütleyecek olmamız lazım.

Bu noktada ben gerekli refleksi göremedim. Arkadaşlardan açıkçası zaman zaman da Ankara Şube'deki toplantılarda bunu paylaştım. Bu noktada merkezi bir müdahaleye ihtiyaç var. Elbette ki tek başına Merkez Yönetim Kurulu bunu yapacak durumda değil ama bunun örgütleyicisi ve bunun planlayıcısı mutlaka olmak durumunda. Tabii o zaman insanın aklına şu geliyor: Peki, Merkez Yönetim Kurulu nerede? Hukuken baktığınız zaman Merkez Yönetim Kurulu'nun merkezi

Ankara'da. Biliyorsunuz, Konur Sokak, No. 4'te. Ama Merkez Yönetim Kurulu Ankara'da değil. İstanbul'da İstiklal Caddesi'nde arkadaşlar, orada konumlanmışlar ve örgütü oradan yönetiyorlar ya da Ankara'da olup bitenlere ya da başka kentte olup bitenlere oradan müdahale etmeye çalışıyorlar. Burası Başkent. Bütün kararlar burada alınıyor. Maalesef öyle, istesek de, istemesek de. Önemli kurumlar var Ankara'da. Buradaki her şey Türkiye'nin her tarafını etkiliyor. Hatırlayın Cumhuriyet sonrasını. Cumhuriyet mimari mekanları Ankara'dan bütün yurt sathına buradan yayılmış, çünkü bir örnek model oluşturulmuş burada. Bunun simgesel de başka bir anlamı var. Bunun için de söylüyorum bunu. Bunun bizim sonuna kadar karşı çıkıyor olmamız lazım. O nedenle ben kendimi Merkez Yönetim Kurulu'nu koyuyorum, İstanbul'dan tabii, şimdi İstanbul'da oturuyorsunuz, İstanbul'dasınız, diyorsunuz ki "Ankara'nın altını boşaltıyorsunuz. Merkez Bankası'nı İstanbul'a taşıyorsunuz." Bu ne kadar inandırıcı olur kamuoyu açısından, açıkçası bunu düşünmemiz lazım. Bu bir eleştiri tabii.

Çalışma Raporunu inceledim, hatta dün elimde taşıyordum o kalın kitabı. Baktım benden başka taşıyan kimse de yok. Bir yanlışlık var herhalde bu işte, dedim. Ya çok ağır olduğu için arkadaşlar taşımamışlar ya da ben fazla ciddiye aldım herhalde. İçindeki yazılanlar anlamında söylemiyorum, elbette ki önemli konular var. Onu da kendimce okumaya çalıştım. Önemli gördüğüm kısımların altını çizdim. Geçen dönem Merkez Yönetim Kurulu'nun birtakım kurum ve kurullarında ben de görev aldım. AB ve GATS süreci benim süreçli içinde olduğum ve çalışma yaptığım bir alan. Kısmen o alanla ilişkilenebilir çalıştım. Bildiklerimi aktarmaya çalıştım. Sonra, bu konu, biliyorsunuz, Mimarlık Eğitim Kurultayı IV'te de çok tartışıldı.

Bu süreçte önemli kazanımlar var. Üniversitelerle birlikte özellikle yaşadığımız bu süreçte çok önemli kazanımlar var. Mimarlık eğitimi meselesiyle ilgili, mimarlık mesleğinin yeni yapıma biçimleriyle ilgili önemli mesafeler aldık ama uygulama noktasında ciddi sıkıntılarımız var. Hâlâ kayıt kabul kurullarını nasıl işleyeceği konusunda çok netlik yok. Bildiğiniz gibi geçtiğimiz aylarda Resmi Gazete'de YÖK bir yönetmelik yayınladı. Aslında eksik bir yönetmelik. Orada mimarlık mesleğinin olması gerektiren kriterlerini, prensiplerini alt alta sıralamış, sonrası yok tabii. Onu niye yayınladı çok da anlamadım.

Biraz önce hocalarımla onu konuşuyordum. Aslında bu geldiği noktadan daha bir ileri aşamaya taşınması gerekiyor. Yalnız bunu yaparken şöyle bir şeye dikkat etmek lazım. Avrupa Birliği daha tartışılıyor biliyorsunuz. Her şeye rağmen kendi içinde de ciddi tartışmalar yaşayan bir proje bu Avrupa Birliği süreci. Uzun süre "Biz bu projeye bir şekilde ilişkilenebiliriz"

çalıştık", tırmak içinde söylüyorum. Hangi anlamda ilişkilenebiliriz çalıştık, kendi meslek alanımız anlamında ilişkilenebiliriz çalıştık. Olup bitenleri en azından ilk başlarda izledik. Dünyada ne oluyor, ne bitiyor diye. Çünkü mimarlık mesleği böyle bir meslek. Olup bitenleri yakından izlemek durumundasınız. Evrensel bir yönü var çünkü.

Sonra bu Avrupa Birliği süreci bizim önümüze geldi, bir sürü yasal düzenlemeler, hatırlayın beş yıl öncesini. AKP iktidarıyla birlikte neredeyse her gün bir yasayla karşı karşıya kaldık. Bu anlamda da bizim alanımızla ilgili birtakım yasal değişiklikler gündeme geldi. Bu konuda Mimarlar Odası zamanında bu işe müdahale etti, diye düşünüyorum üniversitedeki ilgili hocalarımla birlikte, mimarlık bölüm başkanlarıyla birlikte, oldukça da yoğun çaba sarf ettiler. Aslında geldiğimiz noktada ciddi birikimler var. Yalnız bir şeyi göz ardı etmeyelim; artık Avrupa Birliği süreci de kendi içinde ciddi muhalefetin olduğu, başka alternatiflerin tartışıldığı bir şeye doğru dönmeye başladı. Bu anlamıyla biz kendi ulusal alanımızı düzenlerken, özellikle meslek alanımızı düzenlerken batıdaki örneklerin bir kısmı doğru olabilir ama orada kendi içinde ciddi yanlışlıklar da var. Biz, kendi ulusal ölçeğimizdeki olması gerekenleri öne çıkarıp onun üstüne bir şey inşa etmemiz lazım. Bu eğitim meselesiyle ilgili de geçerli, staj meselesi de buna bağlı. Mesleğin yeni yapıma biçimleriyle ilgili, karşılıklı tanınmayla ilgili, her şeyde bu geçerli. O nedenle biz bu ülkedeki mimarlığı mimarlık kültürünü ve onun üstüne inşa edilen eğitimi, mesleğin yapıma biçimlerini dikkate alıp ona göre yeni önermelerde bulunmamızın doğru olacağını düşünüyorum.

Çalışma Raporu'na tekrar dönersek, orada söylediğim gibi, bazı konuların altını çizdim. Gene Merkez Yönetim Kurulu'nun İstanbul'da olmasıyla bağlantılı bir şey söyleyeceğim. Sayfa 885, o kalın kitaptan söz ediyorum, bir takım kurumlarla yapılan ilişkiler sıralanmış alt alta. Üç tane görüşme var 885. sayfada. Bir, Kültür Bakanı'yla görüşülmüş, şimdiki değil, Ertuğrul Günay'dan önceki, ismini unuttuyorum. Benim böyle bir özelliğim var, çok sevmediğim, hoşlanmadığım insanları vücut kabul etmiyor, hafıza siliyor. Hatırlayamadım bir önceki Kültür Bakanı'nın adını, onunla bir görüşme yapılmış. İkinci görüşme Bayındırlık Bakanı'yla yapılmış, üçüncü görüşme de bir önceki Cumhurbaşkanımız Sayın Ahmet Necdet Sezer'le yapılmış. O da ulusal mimarlık politikalarının gündeme geldiği tarihlerde.

Düşünün, 54 yıllık bir Mimarlar Odası ve inanılmaz bir birikimi var. Meslek alanında da oldukça etkili, söz sahibi bir örgüt. Geçmiş dönemde birçok şeyin öncülüğünü yapmış, yani her alanda, hem meslek alanında, mimarlık alanında, hem de toplumsal mücadele anlamında öncülük yapmış bir örgüt. İki yıl

içersinde üç tane görüşme yapıyor. Bence böyle olmamalı. Bunun bir nedeni gene Merkez Yönetim Kurulu'nun İstanbul'da olmasına bağlayacağım. Maalesef böyle arkadaşlar.

Bu arada, devam ediyoruz. 885. sayfanın devamında 2006-2008 yılı arasında çıkan yasa ve yönetmelikler sıralanmış. Saydım ben, şimdi hepsini okumak tabii mümkün değil. Böyle bir haksızlık da yapacak değilim size. 170 tane yasa ve yönetmelik çıkmış. Arkadaşlar izlemişler, ellerine sağlık, mesai harcamışlar, bunları da alt alta yazmışlar. Peki sonra? Bunlar çıkıyor, bunu biliyoruz. Yeni de çıkan bir şey de değil. Son 4-5 yıldır inanılmaz yasa tasarıları gündeme geldi. Birçoğu da bizim meslek alanlarımızı ilgilendiriyor. Hatta feryat figan ettik biz; "Şu alan da bizim elimizden gidiyor, burada bilmem ne odası bize done geçti, yasal düzenlemeyle bu alanı da elimizden aldı" diye şikayet ediyoruz. Ama bu kadar yoğun bir yasal süreç içersinde biz sadece bunları izlemekle yetiniyoruz. Böyle olmamalı, diye düşünüyorum. Bunun pratiğini, bunun çalışma tarzıyla ilgili bir durum olduğunu, bunu aşmamız gerektiği konusunda benim eleştirim var, bu son derece önemli.

Hepsine yetişmek mümkün değil. 170 tanesinin tabii kaç tanesi çok önemlidir, diye baktığınızda belki sayısal olarak 40 tane diyebilirsiniz, 30 tane diyebilirsiniz ama bunun ciddi olarak bizim gündemimize alınıp izleniyor olması gerektiğini düşünüyorum. Bu daha önce de tartışıldı. Bizim genel kurullarımızda çalışma kurullarında tartışıldı. Bunun nasıl olması gerektiği konusunda birçok da öneri getirildi ama bu noktada da eksik kaldık. Sonra da biz şikayet ediyoruz. "Bu alanı da elimizden kaybettik" diye. Arkadaşlar, önce bu işlerin yakından takip edilmesi gerekiyor. Bunu bir şekilde bizim oluşturmamız gerekiyor. Yoksa başka şansımız yok, diye düşünüyorum.

Bu demokrasi meselesine dün yapılan konuşmalarda arkadaşlar değindiler, aslında son derece önemli. Ülkenin içinde bulunduğu durum ve demokrasiye ilişkin yaklaşımlar değerlendirmeler son derece önemli hale geldi. Dün da Salih arkadaşımın konuşması gerçekten benim açımdan çok değerli ve önemliydi. Çok net olarak nasıl olması gerektiği konusunda düşüncelerini bizlerle paylaştılar.

Aslında ben dönüp baktığım zaman bu meselenin ne kadar önemli olduğunu kendi gündelik yaşamımda da hissetmeye başladım, çünkü ülkede şöyle bir hava var: Bu AKP iktidarıyla birlikte ülke giderek sivil diktatörlüğe doğru gidiyor, yani bir oligarşik dikta rejimine gidiyor. Bunun karşısında birtakım güçler var, "bu böyle olmaz" diyorlar ve bir grup da, tırnak içinde söylüyorum, "Bunların hesabını ancak asker dürer" gibi bir yaklaşım var. Bu son zamanlarda çok

dillendirilmeye başlandı. Hatta aile sohbetlerine de yansıdı. Bu son derece tehlikeli bir durum. Bu, ülkeyi giderek demokrasiden, insan haklarından, dostluktan ve kardeşlikten uzaklaştırmaya başladı.

Ülkede esen bu genel hava, bu olumsuz hava, elbette ki bizim gündelik yaşamımızı da etkiliyor. Bizim bulunduğumuz alanları da etkiliyor. Biz şu anda bir sivil diktatörlükle askeri diktatörlük arasında sıkıştırılmış bir konumda hissediyoruz kendimizi. Buradan sıyrılıp çıkmamız lazım. Bunun yolu da demokrasi talep etmekten geçiyor, sonuna kadar. Ama önce nerede talep edeceğiz bu demokrasiyi? Bulunduğumuz alanlarda talep edeceğiz.

Bu hava maalesef, bizim için söylemiyorum ama, genel olarak bu tür örgütlere de sirayet etmeye başladı. Bunun yolu çatışma, ayrılıklar yerine dayanışmayı öne çıkarmaktan geçiyor. Bunu mutlaka becermek durumundayız. Yoksa eğer kendi içimizde biz bu demokrasiyi sonun kadar işletemezsek, birbirimize tahammül edemezsek, birbirimizin ne söylediğini dinleyip anlamaya çalışmazsak gerçekten bizi de büyük bir tehlike bekliyor, çünkü eğer bu ülkede biz demokrasiyi, çağdaşlığı iyi bir geleceğe inşa edeceksek, böyle bir talebimiz, böyle bir umudumuz olaksa önce bunu kendi içimizde sonuna kadar yaşatmamız gerekir, diye düşünüyorum.

Bu, hepimize bir eleştiri. Sonuçta kimse bundan alınmasın, çünkü geçenlerde bir aile ortamında benzer bir tartışma yaşandı. Çok sevdiğim dostlarım, arkadaşlarım "Bu ülke adam olmaz, artık asker gelsin" demeye başladı. Onun için bizim yüksek sesle demokrasiyi talep ediyor olmamız lazım. Özellikle Mimarlar Odası örgütünün bunu yapması son derece önemli, diye düşünüyorum.

Gene bu bağlamda Güneydoğu'da, biliyorsunuz, olağanüstü günler yaşanıyor. Bu sıkışmışlık arasında orada başka acılar var. Maalesef gene çözüm barıştan, demokrasiden, insan haklarından geçmiyor, çözüm çatışmadan, düşmanlıktan geçiyor, böyle bir tercih var gibi gözüküyor. Bunu tabii herkes kendine göre yorumlamaya çalışıyor ama orada da bence Mimarlar Odası'nın bu talebini dile getiriyor olması lazım, çünkü oradaki meslektaşlarımız zaman zaman bu şikayetlerini ve rahatsızlıklarını ifade etmeye çalışıyorlar. O noktada da biraz daha bizim güçlü, sesimizi çıkarıyor olmamız lazım, diye düşünüyorum.

Bir de iş alma düzeniyle ilgili bir sıkıntı var. Bunu ben profesyonel, mesleğini icra eden birisi olarak her gün yaşıyorum, ihtimal, sizler de yaşıyorsunuz bulunduğunuz alanlarda. Artık bu ülkede bu siyasal iktidarlar birlikte iş alma düzeni değişmiş durumda arkadaşlar. Şu anda ben ciddi sıkıntı yaşıyorum. Mimarlık yapma adına inanılmaz zorluklar yaşıyorum. Biliyorum ki birçoğunuz aynı problemlerle karşı karşıya.

Artık bu ülkede iş yapmanın yolu tarikat üyesi olmaktan geçiyor, gerici güç odaklarıyla iş yapmaktan geçiyor maalesef. Artık o ilişkileriniz yoksa, yakın bir gelecekte aç kalmak durumundasınız. Ben bunu bugün burada yaşıyorum, Ankara'da yaşıyorum. Belki bunu Antalya'da, Adana'da, Antep'te, ihtimal, arkadaşlarımız yaşıyor.

Bunun karşısında biz ne yapacağız, nasıl bir şey geliştireceğiz? Bir tarafta küresel sermaye, kent topraklarında inanılmaz bir saldırı var ve yabancı firmalar parasıyla, teknik kadrolarıyla bu ülkeye gelip hem mimarlık yapmaya çalışıyorlar, hem kent topraklarını yağmalyorlar ve bu ülkenin değerli bilim insanları, meslek adamları taşeron durumuna düşmüş durumda ve bir taraftan da bu ülkede tarikatlar iş dağıtıyorlar. Bu inanılmaz bir durum. Bunun karşısında bizim yeni araçlar yaratmamız gerekir, diye düşünüyorum. Bunun üstüne gitmemiz gerekir, diye düşünüyorum.

Üç gün önce Ankara'da ihalelerin ilan edildiği bir dergiyi karıştırdım. Ankara Büyükşehir Belediyesi beş tane ihale yapmış. İhaleye tek firma girmiş arkadaşlar, firmanın adı Elam İnşaat. Galiba bu Elam suresinden esinlenerek kurulmuş zannediyorum. İşveren Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı, ihaleye katılan firma sayısı bir, ihaleyi alan firma Elam İnşaat. İnanılmaz rakamlar. Artık bu kadar hukuk tanımaz bir biçimde bu ülkede iş dağıtılıyor. Bunların ne olduğunu, nasıl tezgahlandığını hepimiz biliyoruz, ama beni ilgilendiren kısmı, ben artık iş yaptığım kurumlarda, gittiğim zaman bana orada görev yapan insanların öteki gibi davranmasından son derece rahatsız oluyorum. Bu ülkenin gerçek aydınları, meslek adamları artık "öteki" durumuna düşmek durumuna gelmiş. Bu son derece önemli bir konu. Bununla nasıl baş ederiz bilmiyorum ama, bunun yolu gene, söylediğim gibi, birlikte mücadele etmekten geçiyor, birlikte örgütlenmekten geçiyor. Bunu da Mimarlar Odası'nın ben başaracağına inanıyorum.

Son söz yerine şunları söylemek istiyorum: Aynlıklar yerine birlikte olmayı, birlikte üretmeyi, çatışma kültürünün yerine dayanışmayı, birbirimizi anlamayı başarmalıyız. Mimarlar Odası'nın demokrasiyi kendi içinde sonuna kadar işlettiği bu Danışma Kurulu mekanizmalarını çok tematik bir konu etrafında daha anlamlı hale getirilmeli ve paylaşılmalıdır. Her konunun hayata geçirildiği bir ortam, paylaşım, ortak akıl, hangi konu olursa olsun, kentlerle ilgili, mesleğimizle ilgili, karşılaştığımız sorunlarla ilgili ortak akıl bizim hayata geçirmemiz lazım. Bunun yolu da paylaşmaktan geçiyor arkadaşlar. Artık bizim bildik, bu çalışma tarzlarını, biçimlerini terk etmemiz lazım. Başka şansımız da yok. Bunu mutlaka başaracağız, çünkü Türkiye Mühendis Mimar Odaları Birliği Mimarlar Odası birikimleri, meslek pratikleri ve demokrasi kültürüyle bütün bunları başarabilecek güçtedir. Hepinize saygılar sunuyorum.

Çok teşekkürler.

NİMET ÖZGÖNÜL

Mimarlar Odası Ankara Şubesi Başkanı

TMMOB Mimarlar Odası 41. Olağan Genel Kurulu'nda Yapılan Konuşmanın Tam Metni

Değerli Divan, sevgili arkadaşlar; bir ODTÜ'lü ve bir Ankaralı olarak hepinizi burada ağırlamaktan, mutluluk duyuyorum, ama en benden önceki konuşmacının, Sayın Topal'ın son cümlesiyle konuşmama başlamakta yarar var, "başka bir Ankara" deyince, gerçekten de onu başkalaştırıyorsunuz. Belki bu sorunu bu konu üzerinden tartışmak gerekiyor.

Ankara Merkez, başka bir Ankara yok. Ankara Türkiye Cumhuriyetinin başkenti, bu yüzden başka bir Ankara başkent yok, başka bir Merkez'de yok. Eğer bu ortam Ankaralıyı ve Ankara'yı başkalaştırırsa başka ortamlar haydi başkalaştırır, ötekileştirir. Bundan lütfen kaçınır. Bu ortamda dile getirilen bir başka konu, Ankara Şubenin diğer şubeler tarafından yeni arkadaşlara agresif olarak tanıtılmasıdır. Ankara Şube agresif değildir. Neden agresif olsun ki. Doğruları söylemek agresiflikse eğer, belki bu doğru. Gerçekleri vurgulamak, "olmadı" demek agresiflikse arkadaşlar, bu da doğru. Agresifliği nasıl ele aldığınıza ve nasıl bir Ankara görmek istediğinize de bağlı olarak bu tanım ve değerlendirme değişir. Bunun üstünden daha fazla bir şey söylemek istemiyorum.

Aslında dün konuşma talebinde bulunmuştum. Sayın Başkana bakıyorum, sürem 7 dakika olduğunu da söylediler. Hazırladığım çalışma çok önemliydi, bu durumda onun bir kısmını sunmak durumunda kalacağım ama bütününü bu ortama sunmak isterdim. Eğer izin verilerse, geleceğe dair, Oda'ya dair farklı tartışma ortamları oluşturacak bir konuyu sizlerle paylaşmak ve tartışmak isterim, ama takdir delegelerin, Divanın diyor. Ona göre başlayacağım.

BAŞKAN- Efendim, dün söz aldınız, onu biz atlادık, biraz tolerans sağlayabiliriz, az da olsa.

NİMET ÖZGÖNÜL- Biraz tolerans tanıyacaksınız, teşekkür ederim.

Bugünün durumu üzerinden mimarlar Odasının, Odaların geleceğine yönelik bir çıkarım yapmaya çalışacağım, daha doğrusu belki de birlikte yapmaya çalışacağız. Böylesi bir açılımın Mimarlar Odası Genel Merkezi tarafından yapılmasını bekliyordum. Yapılmadı. Ancak, bu yapılmadığı durumda da sorumluluk bize düşüyor, diye düşünüyorum.

Sorum;

At izinin it izine karıştığı bir çağın bekçilerine karşı biz ne yapacağız?

Otuz yıldır bu ülkenin demokrasi ve özgürlük mücadelesi neferleri bu soruyu soruyor, kendine. Toplumsal kurtuluş günlerinin yakınlığını tüm sıcaklığı ile içinde yaşayan bir sürecin içinden geliyoruz. Hala bu ülke de 12 Mart darbesi ve 1982 Anayasası ve onların yarattığı tahribatla hesaplaşmanın sorumluluğunu taşıyoruz. 1982 Anayasasının yarattığı kültürel, ekonomik ve siyasal ortamdaki köklü bir kopuş için de maalesef bugün ülkenin içinde bulunduğu politik koşulları da göz önünde bulundurarak yeniden ve yeniden gericiyle, demokrasi düşmanlarıyla, halkların kardeşliğine kilit vurmaya çalışanlarla hesaplaşmak boynumuzun borcudur.

1982 Anayasası sonrasında bilindiği gibi Türkiye de, özelleştirme politikaları hız kazandı. Bu süreç 2000'li yıllara kadar devam etti. Bu şekilde, 1982 Anayasası, kamu varlıklarının özelleştirilmesinin hukuki alt yapısına olanak tanıdı. Ancak kamu varlıklarının özelleştirilmesine dayanan sermaye birikimi tarihsel sınırlarına dayandı. Yeni birikim alanları için mevcut anayasanın yeterli olmaması nedeniyle yeni anayasa bir zorunluluk olarak belirdi.

Ülkeye dair verilen kısa bir girişten sonra ikinci bölümde "Yeni Anayasaya doğru Mimarlar Odası ne olacak?" diye sorgulamaya çalışacağım.

AKP tarafından hazırlattırılan Anayasa taslağının 102. maddesinde, "Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve üst kuruluşları, kanunla kurulan ve organları kendi üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre yargı gözetimi altında, gizli oyla seçilen kamu tüzelkişilikleridir." denilmektedir. Meslek kuruluşlarının yeni anayasa taslağında, 1982 anayasasından daha farklı tanımlandığı hemen dikkati çekmektedir. 1982 anayasasında meslek kuruluşları "belli bir mesleğe mensup olanların" ifadesinin kaldırılmış olması oldukça önemlidir.

Anayasa'da ifadesini bulan tanımlamayla meslek kuruluşları, sadece belli bir mesleğe özgü olarak tanımlanma zorunluluğundan kurtarılacaktır. Dolayısıyla meslek kuruluşları sektörel düzeyde tanımlanabilecektir. Bu çok önemli. Bunun sonucunda kanunla kurulacak meslek kuruluşları ve örgütlenmelerine şirketler de üye olacaktır. Bu arada "bir şirkettir" aldı başını gidiyor.

Bunun ikinci sonucu olarak da meslek tanımı daha esnek bir tarzda düzenlenebilecektir. Burada "esneklik" ne demekse?" Örneğin sağlık, gayrimenkul, proje üretim başlıkları birer sektör örgütlenmesi haline gelecektir. Bu "sektörlerin" birer

meslek kuruluşu olarak örgütlenmesine olanak tanıyacaktır.

1982 Anayasasından yeni anayasa taslağına kadar ki geçen süreci gözetenerek söylemek gerekir ki, meslek odalarını iki türlü bir değişim beklemektedir. Bir yandan meslek örgütlerinin niteliğinde bir dönüşüm, diğer yandan da devlet ve toplum, üretim ve yönetim ilişkilerinde meslek odalarının rolünde bir dönüşüm yaşanacaktır. Bu dönüşüm devlet rejiminin meta-korporasyona yaslanmasına değin derinleşerek de sürecektir.

Bu anayasa taslağı kabul edilsin veya edilmesin, mevcut siyasal ve ekonomik karakterde köklü bir dönüşüm yaşanmadığı sürece öngörülen yola girilmiştir. Meslek odalarının görece olarak piyasayı düzenleme ve denetlemedeki ağırlığının, niteliğinin ve gücünün değiştiği tartışılır. Ancak mevcut anayasal sistem içinde bile AKP hükümeti meslek örgütlerini piyasa dolayımı tanımlayacak ve onun rol ve niteliğini değiştirecek çok önemli girişimin ipuçlarını vermiştir. Son yıllarda Odalar olarak yaşadıklarımızın hepsi bundan kaynaklanıyor.

Sermaye, sınıfsal çelişkileri kendi lehine bükme açısından kısa vadede korporatif temsil mekanizmalarından vazgeçmeyeceğini, bu açıdan da meslek kuruluşlarını yeniden işlevlendireceğini yeni anayasa taslağında belli etmiştir. Kamu yönetiminde reform adı altında geliştirilen yönetim projesi, meslek kuruluşlarını da bu açıdan etkilemektedir. Yeni anayasa taslağındaki düzenleme doğrultusunda meslek kuruluşlarına şirketlerin de üye olmasının önünde anayasal bir engel kalmayacaktır. Diğer yandan da, meslek kuruluşları piyasa dolayımıyla tanımlandıklarından, sektörel düzeyde bir örgütlenme ile tanımlanabileceklerinden; meslek odaları, güçlü şirketlerin karşısında zayıf meslek üyelerini koruyamayacaktır. Çünkü temsil mekanizmalarında görece olarak ağırlığını koyacak olan şirketler bilindiği üzere çıkar örgütleridir.

Şirketlerin temel amaçları, şirketin maddi olarak kar etmesini sağlamak ve karlarını maksimize etmektir. Temel gayeleri kar etmek ve karlarını arttırmak olan şirketlerin kamu kurumu niteliğindeki bu kuruluşların içerisinde yer almasıyla, kamu gücüyle donatılmış bir kurumun tüm olanaklarını kendi kişisel çıkarları için seferber etmeleri sonucunu doğuracaktır. Böylece şirketler kendi çıkarlarının gereklerini bu kuruluşlar aracılığı ile hayata geçireceklerdir. Bu şekilde şirketler kar amaçları doğrultusunda, kuruluşa tanınmış olan kamu gücü kullanımını gerektiren yetkileri kullanmış olacaklardır. Diğer yandan da birçok alanda faaliyet yapmakla donatılan meslek kuruluşları sektörel düzeyde örgütlenmeye başladıklarına, aynı meslek alanında faaliyet yürüten birden çok meslek kuruluşunun doğmasına da neden olacaktır. Bir yandan mimarlar odasını şirketleştirmeye yönelik içerden girişimlerle, AKP tarafından hazırlatılan taslak bu açıdan örtüşmektedir.

Bu gelişmelerin sonucunda, serbest mimarlar ayrı bir meslek odası, şirket sahibi mimarlar ayrı bir meslek odası, küçük bürocular başka bir mimarlar odası kurabilecektir. Bunun önünde anayasal bir engel kalmayacak. Böylece piyasada aynı sektörde faaliyet yürüten, birbirleriyle rekabet eden pek çok meslek odası ortaya çıkacaktır. Bu durumda bir dahaki TMMOB Mimarlar Odası Genel Kurulunu böyle yapamayabiliriz.

Meslek odaları piyasada değişim değerine kavuşacak ve birer metaa örgüt haline gelecektir. Bu tabii ki pek çok hukuki sorunu da beraberinde getirecektir. Buradan hareketle yönetim modelinde meslek kuruluşlarına, liberal korporatist bir pozisyondan öte, bizzat değişim değerine kavuşmuş, yerine bir başka örgüt ikame edilebilir, bu anlamda değiştirilebilir, piyasada kolayca bulunabilir bir meta örgüt rolü biçilmektedir. Meslek kuruluşları artı değer yaratan, bir biri ile rekabet eden, bir şirket mantığında işleyen kuruluşlar olması yanı sıra, aynı zamanda kendileri de başlı başına birer meta haline gelecektir. Meslek kuruluşlarının da düzenledikleri ve denetledikleri alanı piyasalaştırabilmesinin, sürdürülebilir kalkınmayı sağlayabilmesinin yegâne yolu kendini de bir değer olarak örgütlemesiyle mümkün olacaktır.

Yönetişim yaklaşımı çerçevesinde, yeni anayasa taslağında meslek kuruluşları başlı başına bir yatırım projesi olarak tasarlanmıştır. Yönetişim ekseninde meslek kuruluşları, para mal para döngüsünü hizmet üretmek çevirirken; kendi nesnesi haline gelecek olan üyelerini de paraya tahvil edebilen; günümüz ekonomi politığının rasyonalize olmuş ifadesi metakorporatizmle karşı karşıya olduğumuz bilinmelidir. Bu açıdan da mimarlık örgütlülüğü AKP karşısında bir siyasal konumlanışı tercih ederse eğer, onun ekonomik, siyasal ve yönetsel değer yargılarını taşıyan yönetim biçimiyle de hesaplaşmalıdır. Bu genel kurul bu hesaplaşma açısından doğru zemindir. Çalıyı dolanma zahmetinden kurtulmanın yegâne yolu, mimarlığın hakça yapıldığı mesleki dayanışmanın sağlandığı, mimarlık üretenlerin, mimarca yönettikleri bir yönetim oluşturmak gerektiğini bilmek gerekmektedir. Bu süreç aynı zamanda, bilinç, irade ve kararlılık gerektiren de bir süreçtir. Bu süreç, siyasal liberalizme makam sağlayanların göğüsleyemeyeceği kadar zorunlu de bir süreçtir arkadaşlar.

BAŞKAN- Sayın Nimet Özgönül, şu anda 12 dakika oldu.

NİMET ÖZGÖNÜL- Bitiriyorum, son cümlelerim. Teşekkür ederim.

Mimarlığı hakça örgütlemenin temel yolu, hakkaniyete dayalı toplumsal mimarlığı yaratmaktır. Toplumun mimarlık hakkını sağlamaktır. Bu hak, siyasal liberalizmin avlak bekçileri tarafından ilga edilmek istenmektedir. Bugün Mimarlar Odasının temel hareket noktası da işte bu odak olmalıdır: "Mimarlık üretenlerin, mimarca yönettiği bir oda ve bir ülke" kurmak olmalıdır.

Sözlerimi Adnan Yücel'den çok kısa bir dizeyle bitirmeye çalışacağım, belki iyi bir şiir okuyucusu olamayabilirim de, şimdiden özür dileyerek.

...

*Ey, her şeye bitti diyenler
Korkunun sofrasında yılgınlık yiyenler.
Ne dağlarda direnen çiçekler
Ne kentlerde devleşen öfkeler,
Henüz elveda demediler,
Bitmedi daha sürüyor o kavga ve sürece
Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek!*

Teşekkürler.

TMMOB MİMARLAR ODASI 41. DÖNEM

YÖNETİM KURULU / ASIL

- 1- BÜLEND TUNA
- 2- AYSEL ÇETİNSOY
- 3- NECİP MUTLU
- 4- ERKAN KARAKAYA
- 5- CENGİZ BEKTAŞ
- 6- EMRE MADRAN
- 7- KUBILAY ÖNAL

YEDEK

- 1- ALİ EKİNCİ
- 2- SAMET KARYALDIZ
- 3- TALAT KÖKSAL
- 4- SULTAN PINAR
- 5- HAKAN ÖZKAN
- 6- AYNUR ÖZEN
- 7- FATMA SAĞLAM OLCAYTU

ONUR KURULU / ASIL

- 1- RECEP ESENGİL
- 2- İSMAİL ÜNSAL
- 3- BEKİR GERÇEK
- 4- BEKİR RAMAN KALYONCUOĞLU
- 5- A. ZAFER OKUDUCU

YEDEK

- 1- ENVER KÜÇÜKALİÇ
- 2- KEZİBAN ŞİMŞEK
- 3- MEHMET ZEYBEK
- 4- SAİT CAN
- 5- MUSTAFA YALIN

DENETLEME KURULU / ASIL

- 1- ENGİN TİMURCAN
- 2- MAİDE GÜLAY
- 3- ALİ TEMEL AKA
- 4- ÖZCAN GÖRMÜŞ
- 5- ABDURRAHİM BAYRAMOĞLU
- 6- ŞEREF ULUŞ
- 7- CÜNEYT ZEYTİNCİ

YEDEK

- 1- NECATİ SİRLİBAŞ
- 2- UFUK ÖNDER
- 3- HAKAN MENEVİŞ
- 4- MELEK YAHŞI
- 5- HÜSEYİN BAŞNAMLI
- 6- CEVDET BAKIRCI
- 7- FAİKA ÖZLEM SARI

TMMOB YÖNETİM KURULU

- 1- SABRİ ORCAN
- 2- SÜLEYMAN BOZ
- 3- ŞERAFETTİN ENGÜDAR

TMMOB YÜKSEK ONUR KURULU AYTİMUR GÜPGÜPOĞLU

TMMOB DENETLEME KURULU CUMALİ YURTMAN

Dünya Çevre Günü, İnsan Çevresi konulu Stockholm Konferansı'nın açılışına dikkat çekmek için Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından 1972 yılında kabul edildi. Birleşmiş Milletler, 5 Haziran gününü Dünya Çevre Günü olarak kutlarken, bu sene **Alışkanlıklarınızdan Vazgeçin! Düşük Bir Karbon Ekonomisine Doğru**" sloganı ile karbon tüketiminin azaltılması konusunda mücadele etme kararı aldı. Bu doğrultuda Birleşmiş Milletler kişilere ve devletlere "Dünya Çevre Günü"nde birtakım sorumluluklar yükledi.

DEVLETLERE DÜŞEN SORUMLULUKLAR

Birleşmiş Milletler'e göre Devlet Başkanları, Başbakanlar ve Çevre Bakanları birer bildiri yayınlayarak Dünya'nın korunması için sorumluluk aldıklarını bildirmelidir. Çevresel yönetim ve ekonomi planları ile ilgili kalıcı resmi oluşumların kurulmasına neden olacak ciddi taahhütler vermelidir. Bu uyum aynı zamanda uluslararası çevre anlaşmalarının imzalanması ya da kabul edilmesi şansını da sağlayacaktır.

KİŞİLERE DÜŞEN SORUMLULUKLAR

Birleşmiş Milletler, Dünya Çevre Günü'nde kişilere de çeşitli sorumluluklar yüklemektedir. Buna göre **"Tüketici Alışkanlıklarınızdan Vazgeçerek! Düşük Bir Enerji Ekonomisine Doğru"** sloganı ile yaşam alışkanlıklarımızda değişikliğe yol açacak öneriler sunmaktadır. Ampullerinizi enerji tasarruflu olanlarla değiştirme, bir ağaç dikme, bir çevre gurubuna katılma, bir çevre kampanyasını başlatma, kağıt tasarrufu yapma, haklarınızı bilme, harekete geçme, okullarda çevresel eğitim programları oluşturma, Organik tanıma dayalı beslenme, oyunlar, şiirler, şarkılar yazma gibi bir dizi yol önerilmektedir.

Karbon Alışkanlığından Kurtulmanın Yolları

Birleşmiş Milletler iklim değişikliği sorunu karşısında geliştirdiği önerilerle şirketlerin bu konuda adım atmalarının, sürdürülebilir ve karlı bir yatırım aracı olduğunu belirtiyor. Ancak verimli enerji kullanımına yönelik biyodizel ve bioetanolü ön plana çıkartması ise Birleşmiş Milletler'in tarafsızlığı konusunda bir dolu kuşkuyla kamuoyuna taşıyor. Dünyanın ürettiği gıdanın besin ihtiyacının karşılanması yerine araçlarda enerji olarak kullanılmasının teşvik ve tavsiye edilmesi 5 Haziran Dünya Çevre Günü'nde şirketlere düşen sorumlulukların geri plana itilmesine neden oluyor.

Nerede Durduğunuza Karar Vermek

Sera gazlarını azaltmanın ilk adımı bu gazları nerede ve nasıl ürettiğinizi bilmektir.

Ne Yapacağınıza Karar Verin ve Planlayın

Karbon atığını azaltma planı öncelikle enerji türüne ve kullanıldığı yöntemle bağlıdır; örneğin binalar için elektrik ve ulaşım için yakıt gibi. Bu enerjiyi azaltmak geçici tasarruf yaratır. Enerji denetimi etkili bir araçtır.

Hayatınızı Karbondan Arındırın

Binalar, teçhizat ve çeşitli malzemeler, hepsi birer karbon kaynağıdır. Karar verirken iklim dostu kışa uyumlu kararlar vermek giderek yaygınlaşan bir yöntem oldu.

Eğer tüketiciler, üreticiler ve hukuk yapıcılarının hepsi "düşük karbon" ve "iklim dostu" olarak düşünürlerse, karbon atığı miktarında ciddi azalmalar olabilir.

Kendi karbon atık miktarınızı azaltmanın bir diğer yolu ise seyahat sırasında daha az zaman ve enerji harcamaktır. Şehirler toplu taşıma seçeneklerini geliştirebilirler, şirketler düşük karbon tüketimini özendirirler (otopark alanlarını sübvansetmeyi durdurarak ya da hibrid teknolojili şirket araçları kullanarak) ve bireyler işe giderken ortaklaşa araba kullanabilir ya da toplu taşıma aracı kullanabilir. Bazen küçük eylemler bile büyük edinimler sağlayabilir. Bisiklet park yerleri, duş olanağını ve üst değiştirme olanağı sağlamak diğer park seçenekleri ile kıyaslandığında daha ucuz seçenekler fakat buna karşın işe bisikletle gidip gelenler için büyük bir teşviktir.

Verimli Enerji Kullanın

Geleneksel binalar CO₂ atık miktarının %40'dan sorumludurlar. Yüksek performans, çevreye duyarlı, verimli enerji kullanan ve verimli hizmetler artık ekonomik olarak da olasıdır.

2007 yılında Avustralya artık 2012 yılı itibarı ile akkor lambaların satışına sınırlama getiren ilk olma özelliğine sahip olmuştur. Bu sayede atık miktarı 4 milyon ton azalacak ve elektrik faturaları da %66 civarında azalacak.

Düşük Karbon Enerjisine Geçiş

Eğer mümkünse, enerji kaynaklarınızı daha az karbon salan kaynaklarla değiştirin ve böylece hem maliyetleri, hem de atık miktarını düşürün. Genel olarak kömür, gaz göre 2 kat, güneş ışığına göre 6 kat, rüzgara göre 40 kat ve hidroja göre de 200 kat daha fazla atık üretiyor. Dünyanın bazı bölgelerinde tüketiciler kendi tükettikleri elektriklerin bir kısmının rüzgar çiftliği ya da gaz projeleri gibi yenilenebilir enerji kaynaklarından elde etmeyi seçebilmektedir. Bu "yeşil seçenek" programları olgunlaşmakta ve yenilenebilir enerji kaynaklarının gelişimi için güçlü bir uyarıcı olduğunu kanıtlamaktadır.

Oldukça geniş bir kullanıcı da kendi düşük atıklı enerji sistemlerini kurmaktadır, bunlar güneş enerjisi ya da doğal gaz ile çalışan jeneratör gibi düşük karbon teknolojileridir. Birleşik Krallık'ta, Body Shop, kendi Birleşik Krallık operasyonları için yenilenebilir enerji sağlayabilmek için büyük modern

bir rüzgar jeneratörünün %25'ini satın aldı. Aralarında 3M, DuPont, General Motors, IBM, Johnson & Johnson ve Staples gibi firmaların yer aldığı firmalar da kendi yenilenebilir enerji santralini kurmaktadır.

Dengeler için Yatırım ve Daha Temiz Alternatifler

Kendi yaşam tarzınızdan ya da şirketinizin faaliyetlerinden ne kadar kısıntıya giderek verim elde edebileceğiniz ya da ne kadar yenilenebilir enerji kullanabileceğinizin bir limiti vardır.

Verimli Olun

Karbon azaltımı açısından kendi hayatınıza ya da iş hayatınıza bakarak, kaynak kullanımı verimliliğiniz artırarak, çöp üretmekten kaçınarak ya da azaltarak farklı yollarla kendine yardımcı olabilirsiniz ve eninde sonunda kendi performansınızı ve saygınlığınızı artırabilirsiniz. Ekonomistler etrafta herhangi bir banknot yok, çünkü çoktan aldılar demeyi severler. Fakat iklim değişikliğinde hala yerde toplanacak banknotlar var. Bütün bunlardan sonra karbon, enerji üretmenin bir atık ürünüdür ve atığı azaltmak ve daha verimli hale gelmek her zaman çok iyi bir fikirdir. Hayatınıza "azaltma, yeniden kullanma ve geri dönüşüm" düşüncesini yerleştirin.

Düşük Karbon Ürünlerini ve Servislerini Tercih Edin ya da Satın Alın

İş dünyası için, pazarlama ve iletişim ile birleşen yenilikçi tasarım ve sunum, bu tüketici ilgisinin alışverişe dönüşmesini sağlamaya yardımcı olabilmektedir. Böyle ürünleri için öncelikle işin tasarım aşamasından başlamak gerekir. Örneğin tasarım aşamasında verimli enerji kullanım özellikleri eklemek gibi basit hareketler, hem kullanım sırasında enerji tüketimini minimuma indirir, hem de kullanıcıları ürünü satın aldıktan sonra bazı değişiklikler yaparak enerji ve zaman harcamasından kurtarır.

Takım Oluşturun

Birçok özel sektör firmaları atıkları azaltmak için en iyi çözümleri bulabilmek amacı ile resmi olmayan organizasyonlar, şehirler veya yönetimlerle çalışmakta.

Konuşun

İklim değişikliğinin artan önemi şirketler ve organizasyonlar arasındaki iletişimin olması gerektiği anlamına geliyor. Şeffaflık çok önemlidir. İnternet ve diğer yeni medyanın varlığı şirketlerin, organizasyonların ve yönetimlerin gerçekleri artık saklayamayacağını göstermektedir. Hissedarları da bilgilendirmek önemlidir. Atığı azaltmak, özellikle de verimliliği geliştirerek azaltmak, bir şirketin ününü de geliştirici bir kazan-kazan durumudur. Tüketiciler ve yatırımcılar benzerdir, bir firmanın iklim değişikliği ile ilgili olarak risklere ve olanaklara karşı tepkisi hakkında bilgi isterler.

Çeviri: Bülent Çubukçu, Kaynak: Birleşmiş Milletler

EVA MORALES'TEN GEZEĞENİMİZİ KURTARMAK İÇİN 10 EMİR

BM'in VII. Bölgesel Forumunda Morales Ayma gezegenimizi yaşamı ve bütün insanlığı korumak için 10 madde sıraladı .

Morales, insanlığı, hayatı ve gezegenimizi korumak için iki yol olduğunu belirtti ya gezegenle ve üstündeki yaşamla uyum içinde yaşam biçimi benimsenecek ya da kapitalizm ve ölüm dünyaya hakim olacak.

Morales gezegenimizi kurtarmanın tek yolunun bencil bireyciliğe ve kar hirsına götüren düşünce tarzına son vermekle olacağı konusunda ısrarlı. Yerel halklara köylülere ve dünya devletlerine gerektiği kadar tüketmelerini yerel olarak üretilene öncelik verilmesini ve fazlalık ve lüksten uzak durulması gerektiğini söyledi.

GEZEĞENİMİZİ KORUMAK İÇİN ON EMİR

1. Gezegenimizi korumak için kapitalist sistem yokedilmeli dış borç ödeyen güney ülkeleri değil kuzey ülkeleri dünya genelindeki ekolojik borcunu ödemeli.

2. İmparatorluklara ulusötesi şirketlere ve birkaç aileye hizmet eden fakat halklara yararı olmayan savaşa SON VERİLMELİ ve anlaşılmaya gidilmeli. Savaşa ayrılan milyarlarca dolar yanlış kullanım ve talan yüzünden zarar gören gezegenimizin düzeltilmesi için kullanılmalı.

3. Ülkeler arasında emperyalizm ve sömürgecilik olmadığı bir dünyada hakimiyet değil birlikte yaşama ilişkisi geliştirilmeli. İki ve daha çok taraflı ilişkiler önemli çünkü bizler diyalog ve sosyal birliktelik kültürüne inanıyoruz bu ilişkiler bir ülkenin diğerine bağımlılığını getirmemeli.

4. Su insan hakkıdır ve gezegendeki bütün canlıların hakkıdır. Suyun özelleştirilmesi bu nedenle doğru değildir.

5. Doğayla dost temiz enerji kaynakları geliştirin ve enerji israfını durdurun. 100 yıl içinde milyonlarca yılda oluşmuş fosil yakıtlar tükenecek. Biyoyakıtları özendirmeyin. Bazı ülkelerin topraklarını insanlara gıda sağlamak için değil lüks araçların biyoyakıtı için kullanmaları kabul edilemez. Bu konuda hükümetlerle tartışılmalı ve toprakların insanlığın yararına kullanılması gerektiği bilinci yaygınlaştırılmalıdır.

6. Gezegenimize saygı gösterin. Kabilelerden ve yerli halkların tarihsel öğretilerinden gezegene nasıl saygılı olunması gerektiğini öğrenin. Toplumun tüm katmanlarında gezegenimin annemiz olduğu konusunda ortaklaşa toplumsal bilinç geliştirilmeli.

7. Su, elektrik, eğitim, sağlık, haberleşme ve toplu taşımacılık gibi temel hizmetler insan hakkı olarak görülmeli özelleştirilmemeli ve kamusal hizmetler olarak kalmalıdır.

8. Gerektiği kadar tüketin, yerel olarak üretilene öncelik verin, çöp ve lüksten kaçının. Milyarlarca insan asgari standartlarda yaşarken bazı ailelerin lüks düşkünlüğü kabul edilemez.

9. Kültürel ve ekonomik çeşitliliği teşvik edin. Farklılıklarımız bizim doğamızda. Beyaz, kahverengi ve siyahların kaynaştığı bir devlet.

10. Herkesin iyi yaşayabilmesini istiyoruz fakat bu başkalarının kötülüğü pahasına olmamalı. Gezegenimizle barışık sosyalist toplum inşa etmemiz gerekiyor.

Çeviri: Ümit Çifçi, Kaynak: Özgür Üniversite

DÜNYA ÇEVRE GÜNÜ

**klişeler, uzmanlar
ve gündeliğin tahakkümü**

Fevzi Özlür

Haziran ayının ilk haftası yaklaştığında takvim üzerinden siyaset yapma refleksi "çevre" üzerine olan hassasiyetleri de arttırıyormuş izlenimi yaratır. 5 Haziran 1972 Stockholm Konferansı ardından dünya devletlerinin "gelecek kuşakları da gözeterek büyüme" söylemleri bir kez daha alevlendirilmeye çalışılır. Başta Birleşmiş Milletler olmak üzere konuya taraf olduğunu hisseden herkes, görev ve sorumluluk savma yarışına girer. Hele son yıllarda ekolojik krizin derinleşmesinin, tüm dünya ekonomisini bir çöküşe götürmesinden duyulan rahtsızlıkla şirketler de bütçelerinden "sosyal sorumluluk" başlığı altında "çevre reklamlarına" geniş yer verirler. Ancak 1972 yılından bugüne 36 yıl geçmiş olmasına karşın, canlı yaşamının koşulları da her gün daha fazla bozulmaktadır.

Bu yarım asra yaklaşan süreçte, on binlerce sayfalık mevzuat, binlerce saat süren toplantı, görev, sorumluluk, yetki paylaşım süreçleri toplumsal huzursuzlukları, adaletsizliği, eşitsizliği ortadan kaldıracak bir toplumsal düzenin çatısını çıkarmayı başaramamıştır. Devletin temel hukuk metinlerine, toplumun eğitim ve öğretim süreçlerine, kişinin gündelik var olma süreçlerine "çevre bilinci" kavramı sokulmaya çalışılsa da modern algılama düzeyinin yarattığı gerilimler ve çelişkiler ekolojik krizin derinleşmesine neden olmuştur. Bu eşikte bir kez daha durup düşünmek gerekiyor. Gerçeği algılama kapıları arasına gerilen setler arasında oyalanarak, yok olan bir yaşam içinde doğa ile birlikte yaşamayı becerebilir miyiz? Yaşadığımız toplumsal yaşamın artık ve atık üretme kültürüne karşı nasıl bir modernlik hali geliştirebiliriz? Yoksa müphem bir ütopyanın ortasında, bir alacakaranlık kuşağında, gıda, ekmek, su derdine düşmüş bir uygarlığın avlak bekçiliğinden öte bir yaşam örgütleyemez miyiz?

KLİŞELER

Modern yaşam, iyi niyetli bir rasyonaliteyi dayatıyorsa, uygarlığın katıksız bir biçimde ilerlediğini ima ediyorsa başta bu noktada durup düşünmek gerekiyor. Modernlik hali, kişinin kendi bedenine, benliğine ve yaşadığı çevreye hesaplanabilir-ölçülebilir mesafelerle bakabileceğini ima ettiği günlerden beri, insan uygarlığı tüm kötü gidişattan bir polyana yaratmayı becerdi. On dokuzuncu yüzyıl sonrasının polyana halini ise sermaye temsil ediyordu.

Herkesin rekabet ettiği, yarıştığı bir dünya üzerinde, temel amacı kar elde etmek olan bir toplumsal formun "genel iyiyi" inşa edeceği inancı, devletler eliyle hukuk sistemlerinin temeli haline getiriliyordu. Sermayedarlar asla ama asla kendi kuyularını kazmazlardı, genel iyiyi

sağlayabildikleri ölçüde kar elde edebileceklerinden, toplumsal adaleti, barışı, eşitliği ve özgürlüğü tesis etmek zorundaydılar. Ama toplumların tarihsel gelişimi hiç de öyle olmadı, sanayi uygarlığı önce milyonlarca insanı yersiz, yurtsuz ve hukuksuz bıraktı. Birinci ve ikinci dünya savaşlarında milyonlarca insan öldürüldü. Sınırlar değişti. Toplumsal adalet gaz odalarında, nükleer silahların altında tecelli etti. Savaşlar, sermayedarları toplum karşısında daha güçlü kılarken, paylaşım savaşları toplumsal eşitsizliği derinleştirdi.

İki dünya savaşı sonrasında ise modern çağın aklı sermaye, dünya kaynaklarının kıt olduğunu, savurganca bir yaşam biçiminin "kalkınmanın önündeki en büyük engel olduğunu" ilan etmeye hazırlanıyordu. Dünyayı mülk haline getiren, doğayı ve emeği mallaştıran bu sermaye düzeni, doğayı da "kıt kaynaklar ekonomisinin" içine dâhil

ediyordu. Ancak bu kez, bu "kaynakların" kullanılması, yönetimi, sürdürülebilir kılınması için daha ağır koşullar dayatarak. Savurganlık denilen, kitleştirilen doğa varlıklarının, sermaye haline getirilmesinin önündeki engellerdi. Doğa, sermayenin yeniden üretilmesine hizmet etmediği sürece, savurganca kullanılmış oluyordu. Bu nedenle de toplumun genel çıkarı, doğanın bir mal olarak temellük edilmesinden geçmekteydi. Bu on dokuzuncu yüzyıl sermaye aklının zamanı ve mekânı ele geçirmesinde yöneldiği yeni aks, uluslararası pek çok kurumun da doğmasına beşiklik ediyordu. Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu, Birleşmiş Milletler (BM) bunlardan sadece bir kaçıydı. Genel iyinin yaratılması için doğacak uluslararası hukukun ilkelerini belirleme sorumluluğu bu kuruluşların denetim, gözetim ve yönlendirilmesine bırakılıyordu.

Sermaye bir yaşam biçimi olarak toplumsal düzenin tüm dehlizlerine girerken, adaleti, eşitliği, özgürlüğü getirecek yeni polyana olarak bu uluslararası kuruluşlar ön plana çıkıyordu.

Sermayenin uluslararası hukuk yoluyla doğa üzerinde egemenliğini sağlayacak yaklaşımın iz düşümü ise BM'nin 1962 tarihli "Doğal Kaynaklar üzerinde Daimi Egemenlik Kararı"nda biçimlendi. "Bu dâhiyane yaklaşım bütün kritik müzakerelerde sermayenin çıkarını ulusal üstü düzenlemelere, yoksul halkın çıkarını ise "ulusal egemenliğe" havale eden döngüsüyle epeyce iş gördü ve hala görmekte."

Vahşi ve Barbar ilan edilen kapitalist uygarlığın ötekileri, kadir kıymet bilmez bir tarzda doğayı "mal" haline getiremediklerinden olacak ki uluslararası hukuk, vahşi ve barbarları uygarlaştırma sorumluluğunu üstlenmişti. "Ortak kullanım ve yarar paylaşımı" çerçevesinde, otomobil yüzü görmeyen, tarlalarını "köylü tarımı" metotlarıyla ekip biçen, ormanlarını, kıyılarını, biyolojik ve genetik varlıklarını sermayeleştiremeyen, çelik ve pas kokusunu tanımayan milyonlarca insan uygarlaştırılmayı bekliyordu. Yoksullar, zenginlere doğa varlıklarını; zenginler de yoksullara otomobil, çelik, barut ve küf kokusunu verecekti. Suyu, gıdayı, ulaşımı, barınmayı, biyolojik ve kültürel varlıkları mülk haline getiremeyen toplumların bu varlıkları koruyamayacağı söylemi de giderek ulusal hukuk metinlerine giriyordu. Geçim ekonomisine dayanan kültürel ve toplumsal formlar "ilkel" ilan ediliyor, tüketim kültürünün tüm değer yargıları ülkeden ülkeye ihraç ediliyordu.

1980'li yıllarla birlikte de doğanın mallaştırılması süreci Türkiye'de hukuki, siyasal, ekonomik formlarına kavuştu. Turizmi Teşvik, Kıyı, Boğaziçi,

Çevre Kanunları, 1982 Anayasası sermayenin hareket zeminlerini genişletiyordu. Başbakan Özal, Boğaz köprüsünden üstü açık arabasıyla geçerken, eşine "tak bir kaset de keyfimizi bulalım Semra" diye sesleniyor, kapitalist uygarlığın repliği, Türkiye'ye düşüyordu. Hafızalarımızı süsleyen, bu kalkınmışlık ikonu manzarayı Dallas dizisinde Ceyar'ın petrol krallığı süslüyor, Ajda Pekkan yeni bir albüme hazırlanıyordu. Tam bu süreçte T.C.'nin Çevre Bakanı için "Çevre Bir lükstü", kalkınma ise her şey.

UZMANLAR

"Çevre'nin bir mal ve sektör haline getirilmesi sürecini ise salt hukuki bir restorasyon olarak da görmemek gerekir. Hukuk dolayısıyla sermayenin içselleştirdiği algılama biçimi, çevrenin tüketilebilir bu anlamda da korumaya "muhtaç" bir meta olduğu gerçeğidir. Koruma ve kullanma dengesi olarak süslenen bu eksenin kavramsal eksenini ise "sürdürülebilir kalkınma-gelişme-yaşam" hattı inşa etmiştir.

Doğa ve kültür varlıkları bir kez "korumaya muhtaç" varlıklar olarak takdim edilince, bu korumadan sorumlu kurumsal ve kişisel sorumluluklar ve ödevler dünyasının da kapısı açılacaktır. Doğa ve kültür varlıklarını toplumsal yaşamın kurucu unsurları olmaktan çıkartan bu yaklaşım, doğayı toplumsa dışsallaştıran yaklaşımı ile onun avlak bekçilerini de yaratma zorunluluğunu ortaya koymaktadır. Bu korumanın ise doğa ile birlikte yaşamının özgürlük alanına değil, sermayenin zorunluluk alanına mahkûm bir koruma olduğunu da bu noktada belirtmek gerekir.

Sayılabilir, hesaplanabilir, ölçülebilir, yönetilebilir bu anlamda da pazar konusu olabilecek bir doğaya duyulan ihtiyaç bu konuda idari, mali, sosyal örgütlenmeleri de zorunlu hale getirmiştir. Doğayı sivil toplum, şirket, devlet işbirliğinde piyasa içinde düzenleyecek olan bu koruma yaklaşımı aynı zamanda "yönetişim" denilen siyasal bir yapılanmanın da ortaya çıkmasına beşiklik ediyordu.

Yönetişim düzeni, doğa ve kültürel koruma konusunda uzmanlaşmış bir sivil toplumun varlığını varsayan bakış açısı ile toplumun genel çıkarını bu uzmanlar grubuna emanet edecek mekanizmaları da yaratıyordu. Doğa, kültür ve çevre alanında faaliyet yürüten devlet ve sivil toplum kuruluşlarının tabi olduğu "sürdürülebilirlik" ekseri, uzmanlara, teknokratlara yoğun bir ihtiyaç duyuyordu. Doğa varlıklarını ölçecek, değerlendirecek, piyasa konusu haline getirecek, kalkınma için doğayı metalaştıracak bilgi bu uzmanların kaleminden dökülecekti. Artvin'de geleneksel geçim biçimleriyle yaşayan

köylüler, sürdürülebilir kalkınma projesinin konusu olacak, balı kendileri için değil pazar için üretecek, gelişirken, arıları koruyacaklardı. Piyasanın dışında "koruma" reyonlardan inmişti. Kadınlar ipek böceği yetiştirecek, ormandan tohum toplayacak hem "ev ekonomisine katkı sunacak" hem de yok olan "değerleri" değişim değeri olarak yaşatacaklardı. Kadını ekonominin içine hapsederek "ölgürleştiren" onu zorunluluk alanında tutan bu uzmanlar politikası kamusal ve özel alan ayrımını da daha keskin hatlara kavuşturuyordu. Toplumu kapitalistleştiren bu projelerin yürütücüsü uzmanlar, yeniçağın polyanası olarak bir kez daha parlatılacaklardı.

Yaşamın uçuculaştırılması, doğanın sermayeleştirilmesi sürecinin bu yeni taşıyıcıları aynı zamanda liberal ve muhafazakâr toplumsal yaşam biçiminin sürdürülebilir kılınmasına da hizmet ediyorlardı.

Politik değerlerini, kırsal yaşam biçiminin karşısında konumlandırarak batılılaşma yoluna girmiş olan Türk muhafazakârları, doğanın ve kültürün sermayeleştirme süreçlerinde ekonomik liberalizmle yollarını kesiştiriyorlardı. Peyami Safa romanlarının bilinçaltındaki köylülük haliyle hesaplaşma derdine düşen bu muhafazakâr yönetim olgusu, bir tür oidipus kompleksi altında doğa ve kültür varlıklarını mal kılmanın araçlarını yaratıyordu. Kente kırı taşımaktan algıladıkları, idare binalarının önüne yapay palmye dikmek, refüj aralarına ithal ağaç seçmek, binaların dış cephelelerini kilim deseni ile dokumak olarak görüyorlardı. Bu aynı zamanda bir tür doğayı dışsallaştırmanın, ona egemen olmanın, büyücü marifetiyle benliğini arındırmanın yolu haline geliyordu. Planlamanın üst ölçeğinde muazzam bir esneklik, alt ölçeklerde muazzam bir tahakkümü doğuruyordu. "Her şey büyüme için" şiarı muhafazakâr ve liberal uzmanların elinde doğayı bir "yapay şelale" örüntüsüne indirgeyebiliyordu.

GÜNDELİĞİN TAHAKKÜMÜ

Uzmanların elinde büyüyen klişeler dünyası, yoksul ilan edilen ülkelerden ve halklardan doğayı aldı, onlara ise gündeliğin tahakkümünü bıraktı. Ana sıkıştırılmış özgürleşme figürleri toplumsal bir pratiğin totemleri haline geldi. Yok oluşun bir kural haline getirildiği bu toplumsal alıkkılık düzeyinde, bize bahşedilen ise devletlerimizi ve şirketleri acısız bir yok oluş için çaba sarf etmelerine ikna etmek.

Katılımcı devlet yönetimi dedikleri bu sorumluluk dünyasında, malı mülk edinenlerle birlikte güzel bir gelecek kuracağımıza ikna olmak. İşten arta kalan zamanlarımızda, bir sıhhat nefes için şehrin dışında bir ağacın altında "bir orman gibi hür" olduğumuza kendimizi ikna etmek.

Kamusal alanla özel alan arasında sermayenin git geli sıkışmış olsa da canlı varlığımızın devamı bedeni kamusal bir varlık olmaya zorlasa da hala liberalizmin kutsal bireyine biçilen rol anlığın parçaları arasında dolaşmaktan öte bir anlam taşıyor. Jülyen takvimine göre beş haziran İki bin sekiz bitti gitti. Dünya güneşin etrafında tam bir tur atıncaya kadar nasıl bir dünya göreceğiz bilmiyoruz. Ama 2008 ajandasını oluşturmuş Birleşmiş Milletler bize bazı görevler vaz ediyor. Çobansız köyün değneği sayılan bu emirler acaba giderek nefes alamaz olmuş bir dünyaya suni teneffüs yapar mı? Sermayenin kuralsızlığı altında, dünyanın yok oluşunun sorumluluğunu kişilerin üzerine yıkan bu ilkeler moral bir değer taşıyor mı?

Kapitalist uygarlık içinde, seyahat etmeye değil, otomobile; barınmaya değil bir konuta; sofraya değil, gıdaya ihtiyacımız var. Ulaştıkça tükenen, buldukça kaybeden, elde ettikçe mutsuz olan bireyler için gündeliğin tahakkümü altında sahi "çevre" ne? Çevre, bedenimizin ve duygularımızın tüm gerilimini yaşadığı bir anın kendisi mi? Öznesiz emirlerine uymadığımızda yok olup gideceğimiz bir totem mi? Hakkında konuştuğumuz dışımıza iteklediğimiz gerçeğimiz mi? Orman, ağaç, çiçek, bitki, hayvan; kıyı, deniz, göl, okyanuslar, nehirler; su, sofrâ, enerji; kent... "çevre" sözcüğünün içine sıkıştırılmış varlıklar mı?

Dilimize pelesenk olmuş ezberlerin ötesinde, yaşam dünyamızı zamana ve mekâna sıkış-tırmadan, yaşam biçimimiz, üretim ve yönetim algımız üzerine düşünmeden, uzmanların ve klişelerin dayattığı algı kapılarını kırmadan kendi gerçeğimiz üzerine düşünme olanağımız var mı? Yok.

Bugün içinden geçtiğimiz çağda emeğimizi birlikte yaşadığımız doğayla birlikte özgürleştirmekse sorun, gündelik olanın boyunduruğuna girmeden, kendi varlık koşullarımızla birlikte yaşam alanlarımızın varlık koşullarını değiştirmeden, yaşama arzumuzu diri tutamayacağımızı görmek gerekiyor. Kişiyi, polyanalar dünyasından kurtaracak olan refleks, kişiyi eşyalaştıran ve doğayı "kaynak" haline getiren vaazlara ve tahakküme direnmekten geçiyor.

ÇED | ÇEVRE ETKİ DEĞERLENDİRME RAPORLARI

Bu çevresel etki değerlendirme raporu, Mimarlar Odası Mesleki Denetim Uygulaması'nın genel amaç ve beklentileri doğrultusunda, Oda'nın kamu yararına çalışan bir meslek kuruluşu olması ve bu nedenle 6235 sayılı yasa ile yükümlendiği "kamuyu ilgilendiren mesleki konularda ilgili idarelere görüş ve önerilerde bulunma" görevini yerine getirmesi amacı ve sorumluluğu altında düzenlenmiş olup uygulanması halinde çevresel etkileri nedeniyle sorunlar yaratabilecek bir projenin ortaya çıkmasına neden olan imar koşullarına yöneliktir. Bu değerlendirmede, proje müellifinin mimari hizmet ve müelliflik hakları saklıdır.

Mimarlık, toplumun her bireyini yakından ilgilendiren toplumsal bir meslek ve etkileri açısından da kapsamlı uygulama alanıdır. Mimarlık alanında yapılacak kamusal işleri içeren her proje öncelikle konumlandığı alanı, ikinci halka olarak yakın çevresini, üçüncü halka olarak da bulunduğu semt ve kenti yeniden biçimlendirecek kentsel ve toplumsal eylemlilikler bütünüdür. Kent topraklarına mekânsal müdahale, kullanıcısıyla beraber sosyal ve kültürel müdahaleyi de beraberinde getirir. Bu nedenle de kentsel ölçekteki bu tür müdahaleler, semti ve kenti yeniden biçimlendirecek nitelikte olduğundan, kentsel ölçekte biçimlendirme politikası ve kente dair hedefleri olmalıdır. Ayrıca, günümüzde oldukça gündemde olan ve merkezi ve yerel yönetimlerimizin hassasiyetle üzerinde durmaları gereken küresel ısınma ve iklim değişikliğine karşı koyabilmek ve sürdürülebilir yaşama destek olmak için enerji ve kaynakların verimli kullanımlarını ve yenilenebilir enerji üretimine yönelik, çevre dostu mekân ve tasarımları oluşturmaya yönelik uygulamaları benimsemeli ve örnek olmalıdırlar.

Bu açılarından bakıldığında, incelenmekte olan iş merkezi projesinin kentsel, kültürel ve doğal değerler bakımından ele alınması gerektiği ortaya çıkmaktadır.

Projenin Adı: Çankaya 29098/3 nolu Parseldeki İş Merkezi Projesi
Yeri: Çankaya

Kentsel Bakımdan Değerlendirme

Çankaya'da yapılması düşünülen bu projeye ilgili yerel yönetimin bir değerlendirmesi kurumumuza gönderilmemiştir.

Ankara gibi, başkent olan bir şehirde, kentin gelişiminin planlanması sırasında geniş kapsamlı tüketim alanlarının konumlarının ayrıntılı inceleme ve değerlendirmelerden sonra belirlenmesi gerekmektedir. Ancak bugüne kadar takip edilen uygulamalarda, belirli alanlardaki yoğunluklar dikkati çekmektedir. Örneğin Eskişehir Yolu'ndaki alışveriş ve iş merkezlerinin sayısı ve dolayısıyla o alanlara akan taşıt trafiği her geçen gün artmaktadır. Bu yol artık şehirlerarası bir aks olmaktan çıkmıştır. Eskişehir yolunu dikine kesen arterle olmasına karşın paralellerinin olmayışı, bölgede giderek artan yoğunluk da göz önüne alınırsa, Eskişehir yolundaki durumun giderek kötüleşeceğinin bir işaretidir. Bu yol üzerinde ve yakın çevresinde bu sayıda iş merkezinin toplanmasının planlama ile mi yapıldığı yoksa sadece taleple mi ilgili olduğu da irdelenmesi gereken bir konudur. Bilinçsiz noktasal oluşumlar yerine kentlerde bu türdeki alt merkezlerin planlı bir şekilde oluşturulması gerektiği düşünülmektedir.

Projede dikkat çeken konulardan biri, trafik ile ilgili çözümlerdir. Yapı otoparkına giriş-çıkışta özel bir önlem alınmadan, oldukça aktif bir artere direkt bağlantı verilmiştir. Ayrıca arka cepheye ulaşan iki ayrı rampayla da 80 m'lik kısa bir mesafe içinde trafiğin iki kez hem giriş hem de çıkış olarak zedelendiği gözlenmiştir.

Burada önemle vurgulanması gereken bir diğer konu, kentin bu tür gereksinmelerinin karşılığı olacak yapıların konum ve nitelik açısından ciddi bir çözümlemesi yapılmadan inşa edildiği / edilmekte olduğudur. Ayrıca, bu yapı gruplarının arsadan / toprak mülkiyetinden çıkarak konumlandırıldığı izlenimi de bulunmaktadır, çünkü bu büyüklükteki arsalar Ankara kentinde çok az sayıda vardır ve sayıları da hızla azalmaktadır. Böylelikle, planlamanın mantığına uygun yer seçimi yerine arsanın varlığına ve ölçülerine uygun işlevlendirme gerçeği ortaya çıkmaktadır. Bu gerçek, planlanmış alanların merkezleştirilmesi doğrultusunda yapılaşmayı yönlendirme yerine arsa mülkiyetinden çıkarak rastlantısal olarak merkezler yaratma yolu açılmaktadır. Bu durumda, bütüncül ve geleceği tanımlamaya yönelik bir kent planlamasından söz edilememektedir. İnceleme konusu olan projenin de bu türden bir yapı grubunu oluşturacağı düşünülmektedir.

Kentsel Isınmaya Etkileri Bakımından

Önerilen Kentsel Çalışma Alanının kentin iklimsel yapısını değiştireceği göz ardı edilmemelidir. Bu açıdan incelendiğinde, 25.150 m2 yapı alanı olan bu adada projenin kentte bir ısı adası etkisi yaratacağı ve çevresine bu açıdan zarar vereceği anlaşılmaktadır. Ayrıca, ısı adası oluşumunu önlemek amacıyla düşünülen ağaçlandırmanın gerçekçi olmadığı düşünülmektedir. Kaldı ki ağaçlar önceden dikilse bile ancak 10 yıl sonra ısı azalmasına neden olabilecektir.

Kentte ısı adaları kavramından, yanındaki adalara göre ısı 5C – 10C daha fazla ısı olan adalar anlaşılmaktadır. Isı adası oluşumunun nedenleri, iklimsel, coğrafi, morfolojik, yapısal, arazi kullanımı, ulaşım da kullanılan yakıt ve yapıların yönlendirilmesi ile ilgilidir. Ankara'da ısı adalarının oluşumuyla ilgili 10 yıllık Landsat uydularından alınan ve güneşin etkisi başlamadan önce saat 8'de elde edilen verilerde, iki alan (kırmızı nokta) ısı adası olarak ortaya çıkmıştır. Bunlar Real ve Ankarallı alışveriş merkezleridir. Bunun nedenleri arasında alışveriş merkezlerinin çatılarındaki kaplamalar ve otoparkların yoğunluğu gösterilebilir. Bu kentsel çalışma alanının da geleceğinin aynı olacağı, benzer tasarım ve düzenleme anlayışından görülmektedir. Hâlbuki bu tarz bir yapılanmada, kentsel ısınmanın önüne geçilmesi bakımından çeşitli yöntemler bulunmaktadır.¹

Kentte ısı artışının zararları arasında insan ölümlerini göstermek mümkündür. Örneğin 2003 yılında Paris kentinde 10.000 ölümün nedeni ısı artışıdır.² Çok sayıda kişi de hastanelere başvurmuştur.

Dikkate alınması gerekli önemli bir diğer konu ise, kentte 1°C'lik ısı artışını soğutmak için %3–4 daha fazla enerji kullanılmasını gerektirir. Bu nedenle, incelenmekte olan alışveriş merkezi projesinde öncelikle artırdığı ısı derecesi kendi işletmesinde maliyetlerin %15–20 artmasına neden olacaktır.

Bu nedenlerle proje, günümüz koşullarında dikkate alınması gereken çevresel dengeler bakımından yeterli bulunmamıştır.

Sonuç

Yukarıda açıklandığı üzere, inceleme konusu olan alışveriş merkezi ve ofis yapılarının kentsel bakımdan ve kentsel ısı adası oluşturmaları bakımından bulunduğu çevreye ve Ankara kentinin gelişimine olumsuz etki edeceği kanaati oluşmuştur. Bu çerçevede, günümüzde giderek yaygınlaşmakta olan bu tür yapıların hangi bütüncül ve toplumsal kararlar göz önüne alınarak gerçekleştirildiği sorgulanmalıdır. Bu raporun çeşitli yerlerinde yapılmış olan önerilerin dikkate alınması halinde projenin hem toplumsal yarar bakımından hem de çevreye etkisi bakımında olumlu hale getirileceği düşünülmektedir.

¹ Örneğin, doğal olarak gelişmiş büyük ağaçlar 100-400m2 arasındaki alanda 3°C'ye yakın bir ısı düşüşüne neden olmaktadır. Bir diğer örnek ise, İngiliz mimarlar tarafından tasarlanan Umraniye – İstanbul'daki M1 Meydan Alışveriş Merkezi'dir. Bu yapıda, binanın çatılan çimle kaplanmış ve çevreye olan etkilerin azaltılmasına çalışılmıştır.

² Journal Presse, 22.08.2003

Projenin Adı: Konya Yolu Alışveriş Merkezi ve Ofis Binası
Yeri: Çankaya

Kentsel Bakımdan Değerlendirme

İncelenmekte olan alışveriş merkezinin parseli, imar durumunda 'kentsel çalışma alanı' olarak tanımlanmıştır. Ankara Büyükşehir Belediyesi İmar Yönetmeliği'ne göre kentsel çalışma alanı tanımı şöyledir:¹

"...Kentsel Çalışma Alanlarında, kamu kuruluşları, ticari büro servisleri, ticaret merkezleri, sergi, akaryakıt, satış ve servis tesisleri, basın yayın, tesisleri ile ikinci ve üçüncü sınıf gayri sıhhi müesseselerden mamul veya işlenmiş malzemeden eşya imal edenler, montaj tamir ve paketleme yapanlar yer alabilir."

Ankara kentinde var olan ve ileride yapılması planlanan Kentsel Çalışma Alanları için çevresel etki değerlendirilmesi yapılması gerekli görülmektedir. Ehlîbeyt (Balgat) ta yapılması düşünülen bu projeye ilgili yerel yönetimin bir değerlendirmesi kurumumuza gönderilmemiştir.

Bu bağlamda, Ankara gibi, başkent olan bir şehirde, kentin gelişiminin planlanması sırasında geniş kapsamlı tüketim alanlarının konumlarının ayrıntılı inceleme ve değerlendirmelerden sonra belirlenmesi gerekmektedir. Ancak bugüne kadar takip edilen uygulamalarda, belirli alanlardaki yoğunluklar dikkati çekmektedir. Örneğin Eskişehir Yolu'ndaki alışveriş merkezlerinin sayısı ve dolayısıyla o alanlara akan taşıt trafiği her geçen gün artmaktadır. Bu nedenle, böyle kapsamlı bir alışveriş merkezinin Ankara'nın başka bir bölgesinde konumlanması olumlu karşılanmaktadır ancak bu kararların bütüncül bir değerlendirme ve çevresel etkisi de göz önüne alınarak yapılması uygun bulunmaktadır. 3894 aracın park ettiği otoparktan Konya yoluna bağlantı önlem alınmadan planlanmıştır. Önlem alınsa bile, iki izli giriş yolundan saatte 500-600 araç giriş yapabilecektir. Bu nedenle uzun kuyrukların oluşacağı anlaşılmaktadır.

Tasarlanan yapının otopark tahliye çözümleri de yetersiz bulunmuştur. Çok katlı otopark çözümü her katta yaklaşık olarak 1000 aracın sirkülasyonunu gerektirmektedir ancak olası yangın ve acil çıkış durumlarında bu sayıda aracın yapıyı hızlı bir biçimde terk etmesi imkansız gibi görünmektedir.

Burada önemle vurgulanması gereken bir diğer konu, kentin bu tür gereksinimlerinin karşılığı olacak yapıların konum ve nitelik açısından ciddi bir çözümlemesi yapılmadan inşa edildiği / edilmekte olduğudur. Ayrıca, bu yapı gruplarının arsadan / toprak mülkiyetinden çıkarak konumlandırıldığı izlenimi de bulunmaktadır, çünkü bu büyüklükteki arsalar Ankara kentinde çok az sayıda vardır ve sayıları da hızla azalmaktadır. Böylelikle, planlamanın mantığına uygun yer seçimi yerine arsanın varlığına ve ölçülerine uygun işlevlendirme gerçeği ortaya çıkmaktadır. Bu gerçek, planlanmış alanların merkezleştirilmesi doğrultusunda yapılaşmayı yönlendirme yerine arsa mülkiyetinden çıkarak rastlantısal olarak merkezler yaratma yolu açılmaktadır. Bu durumda, bütüncül ve geleceği tanımlamaya yönelik bir kent

planlamasından söz edilememektedir. İnceleme konusu olan projenin de bu türden bir yapı grubunu oluşturacağı düşünülmektedir. Bu proje ile, böyle duyarlı ve hassas bir bölgenin tehlikeye atılıyor olması ,kent bütününe ve ve çevreye vereceği etki göz önüne alınırsa, kamu yararını ihlal etmekte olduğu söylenebilir.

Kültürel Etkileri Bakımından

Ankara kenti de, tüm Türkiye'de olduğu gibi 'tüketim toplumu' olmanın gereklerini yerine getirmektedir. Ankara'da son yıllarda giderek artan bir hızla alışveriş merkezleri açılmakta ve ancak yerel yönetimler bu merkezlerin toplumsal ve kültürel etkileri üzerinde hiç durmamaktadır. Toplum sürekli olarak tüketmeye yönlendirilmekte ve kentlilerin tüm boş zamanlarını bu merkezlerde geçirmeleri sağlanmaktadır. Kentteki kültürel etkinliklerin zenginleştirilmesi, kişilerin üretime katkılarının kolaylaştırılması ve artırılması konusunda aynı çabayı görmek mümkün değildir. Büyük alışveriş merkezlerinin artması bir taraftan da geleneksel alışveriş mekânlarının yok olmalanna ve kentin kimliğini oluşturan alanların birer birer yitmesine neden olmaktadır. bir başka deyişle, kentin hem somut hem de soyut mirası elden gitmektedir. Bir diğer taraftan ise, bu tür merkezlere ulaşım ise giderek bir sorun haline gelmekte, çoğunlukla sadece özel taşıtlarla ulaşılabilen bu mekânlar hem tüketilen benzin miktarını artırmakta hem de, Eskişehir Yolu'nda olduğu gibi, kentteki trafiği bulundukları alana çekerek aşırı derecede yoğunluk oluşturmaktadır.

Böyle bir ortamda, yine bu derece büyük bir kentsel çalışma alanının planlanmış ve hayata geçiriliyor olması Ankara'nın kentsel gelişiminin yanı sıra Ankaralıların sosyal hayatları ve toplumun dönüşümü konusunda ciddi kaygılar yaratmaktadır.

Kentsel Isınmaya Etkileri Bakımından

Önerilen Kentsel Çalışma Alanının kentin iklimsel yapısını değiştireceği göz ardı edilmemelidir. Bu açıdan incelendiğinde, 222.000 m2 yapı alanı olan bu adada projenin kentte bir ısı adası etkisi yaratacağı ve çevresine bu açıdan zarar vereceği anlaşılmaktadır. Ayrıca, ısı adası oluşumunu önlemek amacıyla düşünülen ağaçlandırmanın gerçekçi olmadığı düşünülmektedir. Kaldı ki ağaçlar önceden dikilse bile ancak 10 yıl sonra ısı azalmasına neden olabilecektir.

Kentte ısı adaları kavramından, yanındaki adalara göre ısı 5°C – 10°C daha fazla ısı olan adalar anlaşılmaktadır. Isı adası oluşumunun nedenleri, iklimsel, coğrafi, morfolojik, yapısal, arazi kullanımı, ulaşımında kullanılan yakıt ve yapıların yönlenmesi ile ilgilidir. Ankara'da ısı adalarının oluşumuyla ilgili 10 yıllık Landsat uydularından alınan ve güneşin etkisi başlamadan önce saat 8'de elde edilen verilerde, iki alan (kırmızı nokta) ısı adası olarak ortaya çıkmıştır. Bunlar Real ve Ankamall alışveriş merkezleridir. Bunun nedenleri arasında alışveriş merkezlerinin çatılarındaki kaplamalar ve otoparkların yoğunluğu gösterilebilir. Bu kentsel çalışma alanının da geleceğinin aynı olacağı, benzer tasarım ve düzenleme anlayışından görülmektedir. Hâlbuki bu tarz bir yapılanmada, kentsel ısınmanın önüne geçilmesi bakımından çeşitli yöntemler bulunmaktadır.²

Kentte ısı artışının zararları arasında insan ölümlerini göstermek mümkündür. Örneğin 2003 yılında Paris kentinde 10.000 ölümün nedeni ısı artışıdır.³ Çok sayıda kişi de hastanelere başvurmuştur.

Dikkate alınması gerekli önemli bir diğer konu ise, kentte 1°C'lik ısı artışını soğutmak için %3–4 daha fazla enerji kullanılmasını gerektirir. Bu nedenle, incelenmekte olan alışveriş merkezi projesinde öncelikle artırdığı ısı derecesi kendi işletmesinde maliyetlerin %15–20 artmasına neden olacaktır.

Bu kısımda vurgulanması gereken bir diğer konu projede uygulanan ağaçlandırma yöntemidir. İnşaat sınırının dışında kalan 12560 m2 alanın büyük bir kısmı giriş ve servis yolları ile kaplanmıştır. Ağaçların nereye dikileceği anlaşılmamaktadır. Alanda bulunması gereken ağaçlandırma vaziyet planında gösterilmemiştir. Gerekli hesabın yapılmış olmasına karşın, arta kalan alanların servis amaçlı kullanılması ve sert zemin olarak gösterilmiş olması dikkat çekicidir. Gerekli ağacın alanda bulunmaması halinde yapının bir ısı adası oluşturacağı açıktır.

Bu nedenlerle proje, günümüz koşullarında dikkate alınması gereken çevresel dengeler bakımından yeterli bulunmamıştır.

Kentsel ısı adalarını aşağıdaki 8 göstergeye göre analiz edebilir ve değerlendirebiliriz:

1. İklim göstergeleri
2. Coğrafi göstergeler
3. Morfolojik göstergeler
4. Yapısal göstergeler.
5. Kentteki arazi kullanımıyla ilgili göstergeler.
6. Otoparklar veya ulaşımında kullanılan taşıt sistemiyle ilgili göstergeler.
7. Yapıların yönlenmesiyle ilgili göstergeler
8. Enerjiyle ilgili göstergeler.

Yapılması düşünülen Ehlîbeyt (Balgat) Kentsel Çalışma Alanı projesi yukarıdaki 8 göstergeye göre analiz edilecek yapının çevresel etki değerlendirilmesi yapılacaktır.

1. İklimsel Göstergeler

Çok farklı ölçeklerde ve kapsamda ele alınabilir. Bu projede, yapının hava akımlarına etkisi, güneş radyasyonu ve bölgedeki nemle birlikte adada oluşan iklimsel ortam anlaşılmaktadır.

Bu açıdan alan Ankara'nın çanağında yer almakta, ısıyı dağıtıcı bir hava akımına sahip değildir. Alan üzerinde emisyonlar birikmekte, bir bulut oluşmaktadır. Güneşten gelen radyasyon, çatılar, (bu projede çakılla kaplı bir çatı), komşu yapılarla birlikte yapıların cephelerinden yansıyan çok yönlü radyasyon ile alan ısınmaktadır. Bölgede yapılar doğu-batıya açık geniş cephesi bulunmaktadır. Bu nedenle, güneşten gelen radyasyon aşırı şekilde özellikle batı cephesini ısıtmaktadır. Bölgede nem düşük olduğu için, insan konforu açısından bunalıcı bir durumun oluşacağı anlaşılmaktadır.

2. Coğrafik Göstergeler

Kentin hangi enlem ve boylamda olduğunu, yağış durumunu, iklimsel bölge olarak özelliklerine göre değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu alan kentin çanağı içinde yer almaktadır. Zemin altı su seviyesi çok aşağıdadır.

3. Morfolojik Göstergeler

Kentin yüzey özelliklerine göre güneş enerjisini alma düzeyini göstermektedir. Alan düz bir bölgededir. Alandaki yapının geniş ve uzun cepheleri doğu-batıya yönelik olduğu için, en olumsuz konumdadır.

4. Yapısal Göstergeler

Proje bu gösterge açısından en olumsuz özellikleri yansıtmaktadır. Cepheler, sert radyasyon yayıcı ve ısınan malzemelerle kaplanmıştır. Çatı kaplaması ise kabul edilemeyecek çakıl malzeme ile kaplanmıştır. Mimar grubunun ısı adası oluşumuyla ilgili bir endişesi bulunmamaktadır. Oysa İstanbul'da yapılan bir uygulamada çatı çimle kaplanmıştır.

5. Kentteki Arazi Kullanımıyla İlgili Göstergeler

Kentte yapı adalarında yapılaşma oranı arttıkça yeşil alan azaldıkça ısı adaları oluşmaktadır. Betonlaşma adı altında tanımladığımız bir kentleşme göstergesidir. Yeşil alanların düzenlenmesi yalnızca sosyal açıdan değil, sağlık ve çevre konforu açısından da önem taşımaktadır. Stratejik alanlarda dikilen gelişmiş ağaçlar, soğutma için gereken enerjiyi %10-20 dolayında azaltmaktadır. Projede verilen emsalın tamamının kullanılmadığı iddia edilmektedir. Ancak, alanın eğiminden dolayı kazanılan inşaat alanından bahsedilmemektedir.

6. Otoparklar ve Ulaşımında Kullanılan Taşıtlarla İlgili Göstergeler

Kapalı otoparkların tasarımı birçok açıdan eleştirilebilir. Kapalı otoparklarda önemli olan otoparkın kısa sürede dolması ve boşalmasıdır. Bir simülasyon yapıldığında tasarlanan otoparkların en olumsuz olduğu görülecektir. Otoparklara girişte ve çıkışta 90 derecelik dönüşler son derece sakıncalıdır. Katlar arasında bağlantı bir noktadan dönen rampa ile karşılanmıştır. Böyle bir rampanın saatteki taşıt kapasitesi 400 araç dolayındadır. Herhangi bir kaza anında katlar arasında bağlantı kurulamayacak büyük panik yaşanacak ve ölümler meydana gelecektir. Bir katta 800 aracın depolanması tavsiye edilmemektedir. Yan kat farklı 300-400 araçlık kapalı otoparklarda çabuk dolma ve boşalma sağlanmaktadır.

Diğer bir konu ise kentte ulaşım sisteminin otomobile bağlı olmasının sakıncalıdır.

CO₂ salınımı kirliliği ısıyı artırmaktadır. Özellikle kapalı otoparklardan emilen CO₂ tin çok yüksek bir bacadan dışarı salınması zorunludur. Aksi halde CO₂ emisyonu bölgede artış gösterecektir.

7. Yapını Yönlendirmesi ile İlgili Göstergeler

Daha önce doğu ve batıya yönelen cepheler eleştirilmişti. Büro blokunda maalesef aynı yanlışlık tekrarlanmıştır.

8. Kullanılan Enerjiyle İlgili Göstergeler

Kentsel ısı adası oluşumunu önlemek amacıyla önlem alan projelerde alanda yer alacak etkinliklerin seçiminde de hassas davranılmaktadır.

Değerlendirmesini yaptığımız bu projede birçok olumsuz gösterge iklimaların aşın çalışmasını gerektirecektir. Aşın klima kullanımı çevreyi daha fazla ısıtacak ve kısır bir döngüye girecektir. Sonuç olarak bu projede iklimalarda kullanılacak enerji %20-25 daha fazla olacaktır.

Sonuç

Proje, ısı adalarının oluşumu açısından başarısız bir proje olarak değerlendirilmiştir.

Sonuç

Yukarıda açıklandığı üzere, inceleme konusu olan alışveriş merkezi ve ofis yapılarının kentsel – kültürel bakımlardan ve kentsel ısı adası oluşturmaları bakımından bulunduğu çevreye ve Ankara kentinin gelişimine olumsuz etki edeceği kanaati oluşmuştur. Bu çerçevede, günümüzde giderek yaygınlaşmakta olan bu tür yapıların hangi bütüncül ve toplumsal kararlar göz önüne alınarak gerçekleştirildiği sorgulanmalıdır. Bu raporun çeşitli yerlerinde yapılmış olan önerilerin dikkate alınması halinde projenin hem toplumsal yarar bakımından hem de çevreye etkisi bakımında olumlu hale getirileceği düşünülmektedir.

¹ Ankara Büyükşehir Belediyesi İmar Yönetmeliği ve İlgili Mevzuat, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı İmar ve Şehircilik Daire Başkanlığı, Ankara, 2007

² Örneğin, doğal olarak gelişmiş büyük ağaçlar 100-400m² arasındaki alanda 3C'ye yakın bir ısı düşüşüne neden olmaktadır. Bir diğer örnek ise, İngiliz mimarlar tarafından tasarlanan Ümraniye – İstanbul'daki M1 Meydan Alışveriş Merkezi'dir. Bu yapıda, binanın çatıları çimle kaplanmış ve çevreye olan etkilerin azaltılmasına çalışılmıştır.

³ Journal Presse, 22.08.2003

ZONGULDAK MERKEZ LAVUAR ALANI ULUSAL PROJE YARIŞMASI

1. yer görme gezisi

3-4 MAYIS 2008

Ayşe Vildan Ekşi, Mimar

Projefikir Yarışması üçüncü ayağı çerçevesinde 3-4 Mayıs 2008 tarihlerinde Mimarlar Odası Ankara Şubesi organizasyonu ile gerçekleştirilen Zonguldak gezisine Ankara, İstanbul, Bursa, Eskişehir ve Zonguldak'tan yaklaşık 80 öğrenci katıldı.

Geziye Kozlu tesislerinde düzenlenen bir bilgilendirme toplantısıyla başlandı. Toplantıda Merkez Lavuar Alanı'nın yıkılmadan önceki çalışma sisteminden ve yarattığı istihdamdan başlayarak imar düzenlemeleri ve özelleştirme politikalarıyla yıkım aşamalarına geliş süreci anlatıldı.

Zonguldak yeni kurulan Cumhuriyet'in sanayi yatırımları ve yeni kentleşme politikalarını yansıtan önemli bir endüstriyel mirasa sahip. Ekonomik büyümenin kömür madenleri merkezinde gelişmesi ise Cumhuriyet Dönemi öncesine, 1840'lara uzanıyor. Madenlerin işletimi başlangıçta İngiliz ve Fransızlar'a ait, gelirleri de Hazine-i Hassa idaresi yönetimindeydi. Bu yıllarda Fransız sermayeli Ereğli Şirketi'nin havzada yaptığı birçok sanai, sosyal, idari ve dini binanın bulunduğu alan bugün de Fransız mahallesi olarak anılmaktadır.

1856 yılından sonra yerli ve yabancı işletmelerin artmasıyla kente işçi göçü başlamış, kömür ocakları çevresinde oluşan yapılaşma üretimi engellemeye başlamıştır. 1867 yılında yayınlanan nizamname ile kömür bulunan alanlarda bina yapım kuralları resmi heyet kontrolüne bağlanmıştır. Osmanlı döneminde madenler padişahın malı sayıldığından bazı taşınmazların tapu kütüğünde 'Zemini Abdülmecit vakfındandır' şerhi bulunmaktadır. 1911 yılında devlet topraklarının imar ve ihya yoluyla özel mülkiyete geçmesini ve bina yapımını yasaklayan 1900 yılı esaslı tapular geçerli olmak üzere tüm devlet tasarrufuna alan 289 sayılı teskere-i Samiye çıkarılır. Fransa'nın bölgeyi işgalini açıklaması, işgalin kaldırılması ve Cumhuriyet'in kurulmasıyla geçen sürecin ardından 1926 ve sonrası dönemde İş Bankası desteğiyle Kozlu Kömür İşleri T.A.Ş., Maden Kömürü T.A.Ş. ve Kireçlik T.A.Ş.'nin de içinde bulunduğu şirketler kurulur ve 1940 yılına kadar faaliyet gösterirler. 1926-1940 arasında İş Bankası desteğiyle kurulan şirketler tarafından Üzülmüş, Kozlu, Karadon üretim bölgelerindeki tesislerinin çoğu Seyfi ARKAN'a ait olan memur ve işçi evleri, işçi yatakhaneleri, kahvehaneler/ lokaller ve sinema binaları yaptırılmıştır. Bunların çoğu bugün yıkılmıştır ya da amacı dışında kullanılmaktadır. 1937 yılında Fransız sermayeli Ereğli Şirketi, 1940'lı yıllarda ise havzadaki tüm şirketler devletleştirilir ve Etibank'a bağlı olarak teşkilatlanan Ereğli Kömür İşletmeleri Müessesesi'ne bağlanır. 1957 yılında Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu kurulur ve EKİ de bu kuruma bağlanır. 1983 yılında Ereğli Kömür İşletmeleri, Türkiye Taş Kömürü Kurumu olarak yeniden adlandırılır. Havzanın devletleştirilmesinden sonra da EKİ tarafından benzer programlı binaların yapımına 1990'lara kadar devam edilmiştir. Fener Mahallesi yerleşim alanı da bu dönemde inşa edilen önemli bir kentsel prototiptir.

Koruma anlayışının artık "eski" ve "tarihsel"lik kavramlarının sınırları aşarak dönemlerinin kentleşme ve mimarlık özelliklerini yansıtan özgün örneklerin de korunup geliştirilmesini içermesiyle birlikte Zonguldak'taki endüstri mirası tek yapı ve yerleşke ölçeğinde tescillenmeye başlanmıştır. Bu yapıların önemli örneklerinin bulunduğu Kilimli Tesisleri, yıkılan merkez Lavuar alanı, Kozlu Tesisleri, Fener Mahallesi, Baştarla Eğitim Ocağı da gezide ziyaret edilen alanlar arasındaydı. Bu gezi ile öğrencilerin tasarımlarında kent içindeki alanı oluşturan süreci derinlikli olarak değerlendirmeleri hedeflendi.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin düzenlediği Projefikir Kent Düşleri Ulusal Fikir Yarışması Kentlerimizin ortak belleklerinin hızla silinmekte olduğu ve kimliksiz kentlere doğru emin adımlarla ilerlenen şu günlerde, yaşanmakta olan bu sorunlara karşı farklı seçenekler üretmek kentlerimizin sağlıklı gelişmesi için tüm ilgi gruplarının da çözüme ortak oldukları katılımcı süreçler oluşturmak ve desteklemek için yürüttüğü bir projedir. Bu amaçla, kentlilerin kendi kültür miraslarına ve kent belleğine duyarlılıklarının pekiştirilmesi ve kentte kullanılmayan boş alanların kente kazandırılması için Kent Düşleri Ulusal Fikir Yarışması başlatılmış ve Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi ile Hasanoğlu Yüksek Köy Enstitüsü Yerleşkesi'ne yönelik fikir yarışmaları ile başarılı sonuçlar elde edilmiştir. Kent Düşleri Ulusal Fikir Yarışması üçüncü olarak Zonguldak'ta bulunan Lavuar (Yıkama) Tesisleri'nin değerlendirilmesi için açılmaktadır.

TARİHİ ÇEVRE KORUMA'DA **katılımcılık ve bilinç**

B. Nilgün Öz, Yüksek Mimar

Resim 1- Oxford Kalesi, İngiltere. (B. Nilgün Öz)

Günümüzde, yapıli çevremizin korunması ve tarihi dokuların sürdürülebilirliğinin sağlanması için yapılan çalışmalar sırasında insan faktörü önemli yer tutmaktadır. İlgili tarihi kentsel dokuda yaşayanlar, orada çalışanlar, ziyaret edenler aslında bu mekânların ana unsurlarıdır ve bu alanlarla ilgili kararlarda dikkate alınmaları gerekmektedir. Avrupa ülkelerinde, planlama ve projelendirme çalışmalarında halka danışmak sürecin en önemli parçasını oluşturmaktadır. Örneğin İngiltere'de, sınırları içindeki dünya miras alanları ile ilgili olarak hazırlanmakta olan yönetim planlarında tüm ilgi gruplarının fikirlerinin alındığı ve planların, gelen eleştiriler ve öneriler doğrultusunda yenilendiğini görmek mümkündür (Bu konuda, Hadrian Suru, Stonehenge, Avebury vb alanlar için hazırlanan yönetim planları örnek teşkil etmektedir). Dünya Miras Alanı olan veya olması için çalışmalar yapılan yerler için yönetim planları hazırlanırken, ele alınması düşünülen konular üzerine taslak bir rapor yazıldıktan sonra belirli süre (genellikle 3 ay) halkın görüşleri alınmaktadır. Bu süreçten sonra da aralıklarla toplantılar yapılarak yerel halkın ve diğer ilgi gruplarının önerileri aktarmalarına olanak sağlanmaktadır. Bu süreç sadece dünya miras alanları gibi prestij alanlarında değil, tüm tarihi dokular için sürdürülmektedir.

Tarihi çevrelerin korunması ile ilgili karar verme süreçlerinde katılımcılığın Türkiye'deki yasal çerçevelere dâhil edilmesi ise oldukça yeni bir durumdur. Son yıllarda tarihi çevreleri oldukça yakından ilgilendiren yasa değişiklikleri ile, kent konseylerinin oluşturulması (5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 76. ve 77. maddeleri) ve koruma imar planlarının hazırlanmasına ilgi gruplarının fikirlerinin alınması (Koruma Amaçlı İmar Planları Ve Çevre Düzenleme Projelerinin Hazırlanması, Gösterimi, Uygulaması, Denetimi Ve Müelliflerine İlişkin Usul Ve Esaslara Ait Yönetmelik, Tarih: 26.07.2005, Resmi Gazete Sayısı: 25887) gibi oldukça olumlu gelişmeler olmuştur. Ancak bu yasal maddelerin uygulanmasında esnek davranıldığı, özellikle Ankara tarihi kent merkezinde gerçekleştirilmekte olan uygulamalardan saptamak mümkün olmaktadır. Katılımcılığın ne derece sağlandığı, tarihi kent merkezinde yaşayanların, burada yapılmak istenen yenileme uygulamalarından ne derece haberdar olduğu, sürece hangi aşamalarda ve ne şekilde katkıda bulundukları oldukça şüphelidir.

Ankara'da yaşanmakta olan süreç göstermektedir ki, Ankaralı, kendi şehrine, kendi kültür mirasını korumasına, kendi geçmişine ve geleceğine sahip çıkmalıdır. Sadece tarihi kent merkezinde mülk sahibi olanların değil, Ulus'un

sokaklarında dolaşanların, tarihi evleri ziyaret edenlerin, her gün o sokakları arşınlayıp işe gidenlerin, ama özellikle çocukların ve gençlerin bu konuda bilinçlerinin ve bilgilerinin artırılması gerekmektedir. Çocukların tarihi alanlarla tanıştırılması, onlara bu yerlerin kültürümüzün bir parçası olduğu, bizim mirasımız olduğu gerçeğinin küçük yaşlarda belletilmesi, 'ezberlenecek bir başka şey' olarak değil, tam tersine yaşayarak öğrenilecek ve kimliğimizi oluşturacak bir etken olarak ele alınması gerekmektedir.

Bunun örneklerini İngiltere'de bulmak mümkündür. Yerel halkın, içinde bulunduğu çevreye sahip çıktığı ve küçük yaşlardan itibaren çocuklarını bu kültür mirası ile tanıştırdığı ve bu miras ile iç içe yetiştirmeye çalıştığı görülmektedir. Tarihi alanlarda çocuklar için oluşturulan özel alanlar sayesinde çocukların tarihi mekânlarda geçirecekleri zaman daha keyifli hale gelmekte ve aileleriyle birlikte tüm bir günü değişik etkinliklerde bulunarak geçirirken kendi kültürlerini öğrenmeleri ve deneyimlemeleri sağlanmış olmaktadır (Bkz. Resim 1-3).

Bu açıdan bakıldığında, Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin "1000 Mimar 1000 Okulda Projesi", çocuklara mimarlık ve çevre konusunda sağladığı katkılar tarihi çevreler konusunda da sağlamış bir proje olarak diğer pek çok sivil toplum örgütüne örnek olacak niteliktedir. Proje, çocukları düşünmeye teşvik eden, çevrelerini algılamalarına, sorunlu alanları tespit etmelerine ve çözüm önerileri geliştirmelerine olanak sağlayan bir girişim olarak 2002 yılından beri Ankara Şubesi'nin bünyesinde devam etmektedir.

Katılımcılığın sağlandığı bir diğer örnek ise Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin yürütmekte olduğu Ulucanlar Projesi'dir. Ankara'daki bu denli hassas ve önemli bir alan ile ilgili olarak verilecek kararların mutlaka halkın da dâhil olduğu bir süreç çerçevesinde geliştirilmesi gerektiği ana fikri ile yola çıkılmış ve özellikle genç mimarların da kendi şehirleriyle ilgili fikir üretebilecekleri ortam hazırlanmıştır. Aynı zamanda, Ankara'nın gelecekteki sahipleri olan çocukların bu mekânı görüp tanımları ve burada değişik etkinlikler çerçevesinde vakit geçirmeleri mümkün olmuştur (Bkz. Resim 4-5).

Bu örnekler göstermektedir ki, katılımcılığın desteklenmesi ve tarihi çevre koruma bilincinin oluşturulması, tarihi çevrelerimizin korunması ve kültür mirasımızın parçası olan bu alanların gelecek nesillere aktarılması için oldukça etkin bir yöntemdir. Bir anlamda, tarihi çevre korumanın toplumsallaştırılması sağlanmalıdır: korumanın sadece belirli bir kesime hitap eden bir eylem olmadığını, aksine, kültürümüzü canlı tutabilmemizin yolu olduğunu kavrayabilmemiz ve kavratabilmemiz gereklidir.

Resim 2- Attingham Park, İngiltere. (B. Nilgün Öz)

Resim 3- Much Wenlock, İngiltere. (B. Nilgün Öz)

Resim 4-5- Ulucanlar Cezaevi'nde çocuklarla etkinlikler

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ ÇOCUK VE MİMARLIK ÇALIŞMALARI MERKEZİ İTÜ'de tarihi çevre ve çocuk çalışmaları toplantısına katıldı

Fatma Başaran, Çocuk ve Mimarlık Çalışma Grubu Üyesi

Nitelikli bir tarih algısına sahip, tarih bilgisini kendisi ve yaşadığı çevre ile ilişkilendirebilen bireylere duyulan ihtiyacın artarak hissedildiği günümüzde, tarihi çevre duyarlılığının geliştirilmesi konusunda çocuklara yönelik çalışmalar oldukça önem kazanmaktadır.

Bu konuda çoğu bireysel çabalarla ve birbirinden kopuk olarak yürütülmekte olan çalışmaların somut sonuçlara ulaşabilmesi için 3 Mayıs 2008 günü İTÜ Mimarlık Fakültesi'nde farklı disiplinlerden daha önce konuyla ilgili çalışma yapanların bir araya geldiği Toplantı'ya, Mimarlar Odası Ankara Şubesi Çocuk ve Mimarlık çalışma gurubu adına Ankara Şubesi'nden Fatma Başaran, Gökçe Şimşek Kuran ve Tezcan Karakuş Candan'ın katılımıyla gerçekleşti.

Tarihi çevrenin çocuğun birey olarak gelişimine katkıda bulunmasını sağlayacak düzenlemelerin konuşulduğu, tecrübelerin paylaşıldığı, geleceğe yönelik öneri ve işbirliğinin oluşturulmasına temel olacak toplantı İTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Tarihi Anabilim Dalından Yrd. Doç. Dr. Zeynep Kuban'ın konuşması ile başladı.

Konuşmacıların sunumlarından özetler bize Çocuk ve Tarihi Çevre konusunda yapılanlar hakkında fikir verirken, yeni önerilerin sağlayacağı katkının ne denli yararlı olacağını göstermektedir.

Çekül Vakfı Yeşim Dizdaroğlu

Kentler çocuklarındır. Kültürel eğitim programı içinde çocuklara kentlilik bilinci kazandırmak, yaşadıkları kentin doğal ve kültürel zenginliklerinin farkına varmalarını sağlamak amacı ile yaptıkları çalışmaları aktardı. Çocukların sloganı ise "bana kentimi tanıttı, bana kendimi tanıttı".

Mimarlar Odası Ankara Şubesi Tezcan Karakuş Candan

Çocuk ve Mimarlık çalışmalarının çok yönlü hedefi olan; günü isteyen değil, geleceği isteyen bir toplumu hedefleyen; çocuğun kendi konumunu gözlemleyip tespit ederek dillendirebilmesini geliştiren, bunun sonucu olarak çevreyi algılama, geçmişi sorgulama, bugünü anlama ve geleceğe dair umutlar oluşturmasını sağladığını, Çocuk ve Mimarlık Çalışma Merkezi'nin ilkelerini, çalışma akslarını, atölyeleri, buluşmaları, etkinlikleri ve kurumsal ilişkileri katılımcılara aktardı. Önemli olan çocuklar için ve çocuk dostu projeler olduğunun altını çizdi.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi Gökçe Şimşek Kuran

Çocukların neyi korudukları, neyi korumaya değer bulduklarından yola çıkılarak, çocuklarla sahiplenme, sorumluluk gibi dürtüleri harekete geçirerek, kültür varlıklarını korumaya değer kılan özellikleri, kullanım potansiyelleri, varlıklarını tehdit eden faktörler ve varlıklarının korunması ile ilgili yapılabilecekler ve çocukların yapabilecekleri üzerine kurguladığı Koruma ve Mimarlık çalışmasını sundu.

İTÜ Mim. Fak. Mimarlık Tarihi Anabilim Dalı :Zeynep Kuban ve Gül Cephaneçigil

Çocuk ve tarihi çevre çalışmaları kapsamında; Anadolu Hisarı çevresinin, Göksu Çayırı'nın, Küçüksu Mesiresi'nin yitirilmesi ve çevre katliamının kanıksanmasıyla ilgili çocuklarla yapılan çalışmaları aktardılar. Araştırmacı, hikâye avcısı çocuklar aracılığıyla, Anadoluhisarı ve çevresine farklı kişilerin nasıl baktıklarını görmek, eskiden burada kimlerin yaşadıklarını bulmak, deniz kenarında kötü kullanılan yerlere çözüm üretmek amacıyla başlayan çalışma, çocukların becerileriyle gerçek, tarih ve hayalin karışımı olarak ortaya çıkan maket, kolaj, kukla ve hikayelere dönüşüyor.

Turist Rehberleri Vakfı Gülin Pazaroğlu

Konuşmacı, Çocuk ve Müze çalışmaları kapsamında her sene 5. sınıf öğrencilerine müze gezisi düzenlediklerini, çocukları müze gezmeye hazırlamak gerektiğini bunun için önceden çocuklarla birlikte müze gezerken yapılması ve yapılmaması gereken şeyleri oyun halinde öğrendiklerini aktardı.

Müzelerin Tarih Eğitimi'ndeki rolünü İstanbul Arkeoloji Müzeleri Okul – Müze Günleri Eğitim Programı ve Uygulamaları kapsamında Kadriye Tezcan Akmeahmet; Müzelerin Tarih öğretiminde laboratuvar görevi alarak bir eğitim ortamı olabileceğini, yurt dışında bunun uygulamalarının nasıl yapıldığını, eğitimcilerinde eğitildiğini anlattı.

Mine Kiraz ise müze eğitiminde önemli olanın koruma, koleksiyon yaratma ve bu koleksiyonları anlaşılır kılma olduğunu, bunu çocuklara aktarmak için doğru sorular sorup, aktif katılımı artırarak, yaşayarak öğrenmelerini sağlayıp kentlilik bilincini oluşturmak olduğunu, müzenin kişiyi düşünmeye zorladığı, bireyde gözlem, mantık, yaratıcılık, hayal gücü ve beğeni duygusunun oluşmasına ve gelişmesine katkıda bulunduğu, geçmiş gözler önüne sererek, geçmişle günümüzü karşılaştırıp gelişimin kaçınılmaz olduğunun, geleceğinde bu günden farklı olacağını öğreten, doğru tarih bilincini edindiren yerler olduğunu aktardı.

Çatalhöyük Çocuk Arkeoloji Atölyesi Gülay Sert

İstekli çocuklarla birlikte Çatalhöyük'te bir gün geçiriyorlar, çocuklar bundan 9 bin yıl öncesinin yaşam biçimi ve inanışları hakkında bilgi ediniyor; kendileri için hazırlanmış höyük toprağından özel kazı alanında çalışarak Arkeologların heyecanını paylaşıyor, gerçek buluntulara ulaşıyorlar. Günün sonunda da " kültürel emanetlerin koruyucusu" sertifikalarını alıyorlar.

Güzelcehisar İ.Ö. Okulu'ndan Yasemin Öğretmen bir eğitimci olarak çocuklar için yapılan bu çalışmaları çok değerli bulduğunu, bir sınıfa işin uzmanları tarafından kendi konularının anlatılmasının önemli olduğunu söylüyor. Dışardan gelen birisinin, yeni bir yüz, farklı bir kişi ve sunum olmasından dolayı anlatılanların çocuklar için daha kalıcı olabildiğini anlatıyor.

Bu sunumlarla çalışmaların planlama ve işleyişine ilişkin gözlemler, süreç içinde karşılaşılan sorunlar ve üretilen çözümler, değerlendirmeye yönelik yapılan çalışma öncesi ve sonrası anketler, bilgilendirme formları ile çalışmaların hedef-sonuç ilişkileri açısından değerlendirilmeleri katılımcılarla paylaşıldı.

Toplantı sonucunda aşağıda sunulan fikirlerde uyum sağlanmıştır:

- . Herkesin birbirinden öğrenebilecekleri şeyler olduğu, bu çalışmalar sonunda çocuklardan da çok şey öğrendiğimiz,
- . Çocuk ve Tarihi çevre üzerine nasıl çalışmalar yapılabilir diye daha çok düşünmek ve çözümler üretmemiz gerektiği,
- . Kenti bütüncül algılamak, Mimarlık, Arkeoloji, sosyal yapı ve doğal yaşam olarak disiplinler arasında bilgileri ilişkilendirmek,
- . Bu konuda bir veritabanı oluşturmak, bu konuyla ilgili evrensel örneklerle bunu zenginleştirmek,
- . Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin düşündüğü tek yıllarda uluslararası, çift yıllarda ulusal bir toplantıda biraya gelip, çocuklarla yapılan çalışmaları ortamla paylaşarak yaygınlaşmasını sağlamak ve süreklilik kazandırmak.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ ÇOCUK VE MİMARLIK ÇALIŞMALARI MERKEZİ İTÜ'de tarihi çevre ve çocuk çalışmaları toplantısına katıldı

Fatma Başaran, Çocuk ve Mimarlık Çalışma Grubu Üyesi

Nitelikli bir tarih algısına sahip, tarih bilgisini kendisi ve yaşadığı çevre ile ilişkilendirebilen bireylere duyulan ihtiyacın artarak hissedildiği günümüzde, tarihi çevre duyarlılığının geliştirilmesi konusunda çocuklara yönelik çalışmalar oldukça önem kazanmaktadır.

Bu konuda çoğu bireysel çabalarla ve birbirinden kopuk olarak yürütülmekte olan çalışmaların somut sonuçlara ulaşabilmesi için 3 Mayıs 2008 günü İTÜ Mimarlık Fakültesi'nde farklı disiplinlerden daha önce konuyla ilgili çalışma yapanların bir araya geldiği Toplantı'ya, Mimarlar Odası Ankara Şubesi Çocuk ve Mimarlık çalışma gurubu adına Ankara Şubesi'nden Fatma Başaran, Gökçe Şimşek Kuran ve Tezcan Karakuş Candan'ın katılımıyla gerçekleşti.

Tarihi çevrenin çocuğun birey olarak gelişimine katkıda bulunmasını sağlayacak düzenlemelerin konuşulduğu, tecrübelerin paylaşıldığı, geleceğe yönelik öneri ve işbirliğinin oluşturulmasına temel olacak toplantı İTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Tarihi Anabilim Dalından Yrd. Doç. Dr. Zeynep Kuban'ın konuşması ile başladı.

Konuşmacıların sunumlarından özetler bize Çocuk ve Tarihi Çevre konusunda yapılanlar hakkında fikir verirken, yeni önerilerin sağlayacağı katkının ne denli yararlı olacağını göstermektedir.

Çekül Vakfı Yeşim Dizdaroğlu

Kentler çocuklarındır. Kültürel eğitim programı içinde çocuklara kentlilik bilinci kazandırmak, yaşadıkları kentin doğal ve kültürel zenginliklerinin farkına varmalarını sağlamak amacı ile yaptıkları çalışmaları aktardı. Çocukların sloganı ise "bana kentimi tanı, bana kendimi tanı".

Mimarlar Odası Ankara Şubesi Tezcan Karakuş Candan

Çocuk ve Mimarlık çalışmalarının çok yönlü hedefi olan; günü isteyen değil, geleceği isteyen bir toplumu hedefleyen; çocuğun kendi konumunu gözlemleyip tespit ederek dillendirebilmesini geliştiren, bunun sonucu olarak çevreyi algılama, geçmişini sorgulama, bugünü anlama ve geleceğe dair umutlar oluşturmasını sağladığını, Çocuk ve Mimarlık Çalışma Merkezi'nin ilkelerini, çalışma akslarını, atölyeleri, buluşmaları, etkinlikleri ve kurumsal ilişkileri katılımcılara aktardı. Önemli olan çocuklar için ve çocuk dostu projeler olduğunun altını çizdi.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi Gökçe Şimşek Kuran

Çocukların neyi korudukları, neyi korumaya değer bulduklarından yola çıkılarak, çocuklarla sahiplenme, sorumluluk gibi dürtüleri harekete geçirerek, kültür varlıklarını korumaya değer kılan özellikleri, kullanım potansiyelleri, varlıklarını tehdit eden faktörler ve varlıklarının korunması ile ilgili yapılabilecekler ve çocukların yapabilecekleri üzerine kurguladığı Koruma ve Mimarlık çalışmasını sundu.

İTÜ Mim. Fak. Mimarlık Tarihi Anabilim Dalı :Zeynep Kuban ve Gül Cephaneçigil

Çocuk ve tarihi çevre çalışmaları kapsamında; Anadolu Hisarı çevresinin, Göksu Çayırı'nın, Küçüksu Mesiresi'nin yitirilmesi ve çevre katliamının kanıksanmasıyla ilgili çocuklarla yapılan çalışmaları aktardılar. Araştırmacı, hikâye avcısı çocuklar aracılığıyla, Anadoluhisarı ve çevresine farklı kişilerin nasıl baktıklarını görmek, eskiden burada kimlerin yaşadıklarını bulmak, deniz kenarında kötü kullanılan yerlere çözüm üretmek amacıyla başlayan çalışma, çocukların becerileriyle gerçek, tarih ve hayalin karışımı olarak ortaya çıkan maket, kolaj, kukla ve hikayelere dönüşüyor.

Turist Rehberleri Vakfı Gülin Pazaroğlu

Konuşmacı, Çocuk ve Müze çalışmaları kapsamında her sene 5. sınıf öğrencilerine müze gezisi düzenlediklerini, çocukları müze gezmeye hazırlamak gerektiğini bunun için önceden çocuklarla birlikte müze gezerken yapılması ve yapılmaması gereken şeyleri oyun halinde öğrendiklerini aktardı.

Müzelerin Tarih Eğitimi'ndeki rolünü İstanbul Arkeoloji Müzeleri Okul – Müze Günleri Eğitim Programı ve Uygulamaları kapsamında Kadriye Tezcan Akmeahmet; Müzelerin Tarih öğretiminde laboratuvar görevi alarak bir eğitim ortamı olabileceğini, yurt dışında bunun uygulamalarının nasıl yapıldığını, eğitimcilerinde eğitildiğini anlattı.

Mine Kiraz ise müze eğitiminde önemli olanın koruma, koleksiyon yaratma ve bu koleksiyonları anlaşılır kılma olduğunu, bunu çocuklara aktarmak için doğru sorular sorup, aktif katılımı artırarak, yaşayarak öğrenmelerini sağlayıp kentlilik bilincini oluşturmak olduğunu, müzenin kişiyi düşünmeye zorladığı, bireyde gözlem, mantık, yaratıcılık, hayal gücü ve beğeni duygusunun oluşmasına ve gelişmesine katkıda bulunduğu, geçmiş gözler önüne sererek, geçmişle günümüzü karşılaştırıp gelişimin kaçınılmaz olduğunun, geleceğinde bu günden farklı olacağını öğreten, doğru tarih bilincini edindiren yerler olduğunu aktardı.

Çatalhöyük Çocuk Arkeoloji Atölyesi Gülay Sert

İstekli çocuklarla birlikte Çatalhöyük'te bir gün geçiriyorlar, çocuklar bundan 9 bin yıl öncesinin yaşam biçimi ve inanışları hakkında bilgi ediniyor; kendileri için hazırlanmış höyük toprağından özel kazı alanında çalışarak Arkeologların heyecanını paylaşıyor, gerçek buluntulara ulaşıyorlar. Günün sonunda da "kültürel emanetlerin koruyucusu" sertifikalarını alıyorlar.

Güzelcehisar İ.Ö. Okulu'ndan Yasemin Öğretmen bir eğitimci olarak çocuklar için yapılan bu çalışmaları çok değerli bulduğunu, bir sınıfa işin uzmanları tarafından kendi konularının anlatılmasının önemli olduğunu söylüyor. Dışardan gelen birisinin, yeni bir yüz, farklı bir kişi ve sunum olmasından dolayı anlatılanların çocuklar için daha kalıcı olabildiğini anlatıyor.

Bu sunumlarla çalışmaların planlama ve işleyişine ilişkin gözlemler, süreç içinde karşılaşılan sorunlar ve üretilen çözümler, değerlendirmeye yönelik yapılan çalışma öncesi ve sonrası anketler, bilgilendirme formları ile çalışmaların hedef-sonuç ilişkileri açısından değerlendirilmeleri katılımcılarla paylaşıldı.

Toplantı sonucunda aşağıda sunulan fikirlerde uyum sağlanmıştır:

- Herkesin birbirinden öğrenebilecekleri şeyler olduğu, bu çalışmalar sonunda çocuklardan da çok şey öğrendiğimiz,
- Çocuk ve Tarihi çevre üzerine nasıl çalışmalar yapılabilir diye daha çok düşünmek ve çözümler üretmemiz gerektiği,
- Kenti bütüncül algılamak, Mimarlık, Arkeoloji, sosyal yapı ve doğal yaşam olarak disiplinler arasında bilgileri ilişkilendirmek,
- Bu konuda bir veritabanı oluşturmak, bu konuyla ilgili evrensel örneklerle bunu zenginleştirmek,
- Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin düşündüğü tek yıllarda uluslararası, çift yıllarda ulusal bir toplantıda biraya gelip, çocuklarla yapılan çalışmaları ortamla paylaşarak yaygınlaşmasını sağlamak ve süreklilik kazandırmak.

bilinmeyen ankara ...

Bilinmeyen Ankara başlığı altında her ay bu sayfalarda bir yapı tanıtıyoruz. Bu yapıların ortak özelliği birçok kişi tarafından bilinmiyor, tanınmıyor olmaları, yaşadığımız şehrin sahip olduğu, ama varlığının bile farkında olmadığımız, işlevleri veya konumları yüzünden içlerine girip çıkamadığımız, yayınlarda rastlamadığımız, mimarlık derslerinde okutulmayan, ama mimari açıdan bilinmeyi hakeden yapılar bunlar...

ANKARA VAKKO BİNASI

Haluk Kara

Yakın zamana kadar 'protokol aksi' özelliği taşıyan ve bu niteliğinden ötürü yapı tasarlamanın oldukça zor ve önemli olduğu Atatürk Bulvarı'nda otuz iki yıldır, kimliğini yitirmeden, "güzel eskiyen" bir bina varlığını sürdürmektedir. İçinde yer aldığı kent gibi, birçok olumsuz değişime uğramasına karşın; oranları, cesurca tasarlanmış ağır konsollarıyla Ankara kentine, Atatürk Bulvarı'ndan hala merhaba demeye devam etmektedir.

İlk büyük alışveriş merkezi sayılabilecek Vakko Binası, 1975 - 1976 yıllarında mimar Abdurrahman Hancı (*) tarafından projelendirilip, uygulaması gerçekleştirilmiştir. Vakko'nun mimari danışmanlığını yapan Hancı, İstanbul, İzmir gibi yurtiçindeki ve yurtdışındaki bina ve mağazaların mimari projelerini hazırlamıştır. 1996 yılında onur ödülüne de layık görülen Hancı, Vakko binası tasarımında modern mimarinin tüm özelliklerini binaya yansıtmıştır.

Kent içindeki konumu, kütle biçimlenmesindeki cesur tavrı, bu tavrın iç mekan düzenlemelerinde

Ankara Vakko Binası

Fotoğraf Abdurrahman Hancı Buildings/ Projects 1945 - 2000 odli kitapları alınmıştır.

de sürdürülmesi, malzeme kullanımı ve hatta mobilya ve diğer dekoratif elemanların seçimi bütüncül bir tasarım anlayışının ürünü olarak ortaya çıkmaktadır.

Tasarım sürecinde izlenen konsept, bugünkü alışveriş mekanları dikkate alınırsa ironiktir. Bugün yapılanların tersine, ilk büyük alışveriş merkezi sayılabilecek Vakko binasında insan ölçeğinin korunması, alışverişin basit bir para ilişkisinden çıkartılıp sanat faaliyetleri ile birlikte ele alınıp yorumlanması ana tasarım ilkesi olarak benimsenmiştir.

Yapının bir başka özelliği ise, diğer sanat disiplinleri ile tasarım sürecinde yapılan işbirliğidir. Bir tam kat (500 m2), sanat galerisi olarak düzenlenmiş, Fikret Mualla ile başlayan sanat faaliyetleri, Eşref Üren, Avni Arbaş retrospektifleriyle devam etmiş, yıllarca Ankara halkına sanatsal etkinlikleri zengin yaşantılar sunarken, yapı da bir mimarlık kültürü olarak kentin kamusal yüzüne katkı koymuştur.

Yapının el değiştirmesi ile birlikte, yaşanan olumsuz

Vakko binasının günümüzdeki görünümü

değişim bu yapıda da etkisini göstermiş, özellikle iç mekânlarda tasarımın bütüncül dilinden neredeyse eser kalmamıştır.

Ankara kenti içinde konumlanan devasa alışveriş merkezlerinin bugünkü durumuna bakılırsa, Vakko binası bizlere her yönü ile ülkedeki tüketim nesnesinde gelinen noktanın ciddi olarak sorgulanması gerektiğini de hatırlatmaktadır.

(*) Hancı, meslek hayatı boyunca birçok önemli projelere imza atmış, bu projelerin bir kısmı iki ayrı dönem halinde yaşadığı Fransa'da, diğerleri ise Türkiye'nin çeşitli şehirlerinde bulunmaktadır. 1923 yılında doğan Hancı'yı 2007 yılında kaybettik.

Vakko Binasının günümüzdeki görünümü

Binanın Vakko kullanımıyla iç görünümü

Fotoğraf Abdurrahman Hancı Buildings/ Projects 1945 - 2000 odli kitapları alınmıştır.

HAZİRAN 2008

programlar | etkinlikler

Haziran Ayı Programı

14 Haziran	: Isı Yalıtımı
15 Haziran	: Su Yalıtımı
21 Haziran	: Prefabrike Betonarme Yapım Sistemleri
22 Haziran	: Mimarlık ve Cam Tasarım Bilgileri
28-29 Haziran	: Binalarda Yangın Güvenliği

Binalarda Yangın Güvenliği

Hazırlayan	: SMGM
Kurgulayan	: Güner Yavuz
Süre / Kredi	: 12 saat / 12 kredi
Katılımcı Sayısı	: 20 kişi
Donanım	: Beyaz Tahta, Projeksiyon, Bilgisayar
Tarih	: 28-29 Haziran 2008 Cumartesi-Pazar
Saat	: 09:30 – 15:30
Mekan	: Mimarlar Odası Toplantı Salonu (5.kat)
Ücret	: 120 YTL

İçerik

1. Kuramsal Bilgiler (yangın oluşumu, gelişimi, yayılımı)
2. Yangın Güvenliği Tasarımı (hedefler, taktikler, bileşenler)
3. Yangın Önleme (tutuşmanın önlenmesi, yangıncıların kısıtlanması, yönetim)
4. Haberleşme (algılama ve alarm sistemleri)
5. Kaçış (kullanıcı ve bina karakteristikleri, kaçış yolları tasarımı)
6. Sınırlama (pasif önlemler, aktif önlemler)
7. Söndürme (itfaiye erişimi, söndürme sistemleri)
8. Genel tartışma

Isı Yalıtımı

Hazırlayan	: SMGM
Kurgulayan	: İzoder
Süre / Kredi	: 6 saat / 6 kredi
Katılımcı Sayısı	: 20 kişi
Donanım	: Beyaz Tahta, Projeksiyon, Bilgisayar
Tarih	: 14 Haziran 2008 Cumartesi
Saat	: 09:30 – 15:30
Mekan	: Mimarlar Odası Toplantı Salonu (5.kat)
Ücret	: 60 YTL

İçerik

1. Temel Bilgiler ve Malzeme Bilgisi (3 saat)
2. Uygulama Kuralları ve Malzeme seçimi: (3 saat)

Mimarlık ve Cam Tasarım Bilgileri

Hazırlayan	: SMGM
Kurgulayan	: Yücel Akyürek
Süre / Kredi	: 6 saat / 6 kredi
Katılımcı Sayısı	: 20 kişi
Donanım	: Beyaz Tahta, Projeksiyon, Bilgisayar
Tarih	: 22 Haziran 2008 Cumartesi
Saat	: 09:30 – 15:30
Mekan	: Mimarlar Odası Toplantı Salonu (5.kat)
Ücret	: 60 YTL

İçerik

1. Yapı malzemesi olarak cam
2. İklim kontrolü
3. Işık, Renk, Görüntü
4. Güvenlik ve Cam - Temel Bilgiler
5. Cam yapı kabuğu ve Giydirmeye cepheler
6. Pratik bilgiler
7. İlgili tasarım ve kullanım örnekleri - Saydam gösterisi

Prefabrike Betonarme Yapım Sistemleri

Hazırlayan	: SMGM
Kurgulayan	: Türkiye Prefabrik Birliği
Süre / Kredi	: 4 saat / 4 kredi
Katılımcı Sayısı	: 20 kişi
Donanım	: Beyaz Tahta, Projeksiyon, Bilgisayar
Tarih	: 21 Haziran 2008 Cumartesi
Saat	: 09:30 – 13:30
Mekan	: Mimarlar Odası Toplantı Salonu (5.kat)
Ücret	: 40 YTL

İçerik

1. Prefabrike Beton Sektörü
2. Prefabrike Betonarme Sistemlerle Tasarım

Su Yalıtımı

Hazırlayan	: SMGM
Kurgulayan	: İzoder
Süre / Kredi	: 6 saat / 6 kredi
Katılımcı Sayısı	: 20 kişi
Donanım	: Beyaz Tahta, Projeksiyon, Bilgisayar
Tarih	: 15 Haziran 2008 Cumartesi
Saat	: 09:30 – 15:30
Mekan	: Mimarlar Odası Toplantı Salonu (5.kat)
Ücret	: 60 YTL

İçerik

1. Temel Bilgiler, Malzeme ve Uygulama Bilgisi: (3 saat)
2. Malzeme ve Uygulama Bilgileri (3 saat)

YAPI DENETİMİ UYGULAMA YÖNETMELİĞİ UYGULAMASI

Bayındırlık ve İskan Bakanlığının 5 Şubat 2008 tarihinde 26778 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği uygulamaları ile Şantiye Şefliği belgesinin Meslek Odaları tarafından düzenlenmesi zorunlu hale gelmiştir. Bu kapsamda;

- Şantiye Şefliği belgesinin düzenlenmesi istenen projenin mesleki denetimden geçmiş olması,
- Aynı proje için Teknik Uygulama Sorumlusu olan Mimara Şantiye Şefliği belgesi düzenlenmemesi,
- Proje müellifine Şantiye Şefliği belgesi düzenlenebileceği,
- Belge düzenlenmesi sırasında Büro Tescil Belgesi zorunluluğunun aranmaması dikkate alınacaktır.

YAPI DENETİMİ UYGULAMA YÖNETMELİĞİ UYGULAMASI

05.02.2008 tarih ve 26778 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nin uygulaması esnasında yaşandığı belirlenen tereddütlerin giderilmesi için, aşağıda yer verilen açıklamaların yapılmasına lüzum görülmüştür.

1. Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nin "Tanımlar" başlıklı 3. maddesinde, "Şantiye Şefi: Konusuna ve niteliğine göre yapım işlerini yapı müteahhidi adına yöneterek uygulayan, mühendis, mimar, teknik öğretmen veya tekniker diplomasına sahip teknik personel" olarak tanımlanmış ve "Yapı müteahhidi ile şantiye şefinin görev ve sorumlulukları" başlıklı 9. maddesinde ise söz konusu personelin görev ve sorumlulukları sayılmıştır.

a) 9. maddenin 2. fıkrasında yer alan "...Mühendis, mimar, teknik öğretmen veya tekniker diplomasına sahip olan yapı müteahhidinin şantiye şefliğini üstlenmesi halinde, şantiye şefliği için sözleşme akdedilmesi şartı aranmaz..." hükmündeki mühendis ifadesinden elektrik, makine ve inşaat mühendislerinin anlaşılması gerekmektedir.

b) Mimarlar ile inşaat, makine ve elektrik mühendisleri toplam 30.000 m²; aynı branştan olan teknik öğretmenler 15.000 m²; inşaat, makine ve elektrik teknikerleri ise, "Mimarlık ve Mühendislik Hizmet Bedellerinin Hesabında Kullanılacak Yapı Yaklaşık Birim Maliyetleri Hakkında Tebliğe" göre 3b (hariç) grubuna kadar olan ve toplam inşaat alanı 15.000 m²'yi geçmeyen yapılarda toplam 10.000 m² olmak üzere şantiye şefliği üstlenebilir. İlgili idareler tarafından bu görev verilirken, Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nin 3. maddesindeki şantiye şefi tanımının göz önünde bulundurulması ve görevlendirilecek personelin, yapım işinin gerektirdiği ve imalatın niteliğine uygun meslek grubundan olması gerekmektedir.

Yapım işinin tek ruhsata bağlı ve 30.000 m²'nin üzerinde olduğu durumlarda, yapının niteliğine uygun meslek grubundan olmak üzere, üzerinde şantiye şefliği görevi bulunmayan bir mimar ya da mühendis görevlendirilecektir. Bu durumdaki bir yapıda şantiye şefi olarak görevlendirilecek personel için toplam m² sınırı aranmayacak, ancak söz konusu personel başkaca şantiye şefliği görevi üstlenmeyecektir.

c) Serbest olarak çalışmakta olan proje müellifi mimar ve mühendisler müteahhit ve şantiye şefi olarak görev üstlenebilirler.

d) Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nin "Yapı müteahhidi ile şantiye şefinin görev ve sorumlulukları" başlıklı 9. maddesinin 2. fıkrasına ve bu yazı hükümlerine uygun biçimde şantiye şefi görevlendirilen yapılarda, ayrıca teknik eleman bulundurulması müteahhidin tasarrufundadır.

e) Şantiye şefliği görevini yürütmek üzere sadece bir müteahhitle sözleşme yapılabilir. Şantiye şefliği görevini yürüten personelin sosyal güvenliği konusunda ise yürürlükte bulunan mevzuat hükümlerinin öngördüğü şekilde uygulama yapılacaktır.

f) Şantiye şefi ikamet ettiği il sınırları dışında görev yapamaz. Şantiye şefliğinin üstlenilmesi durumunda, Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nin 9. maddesi 2. fıkrası gereği imzalanacak hizmet sözleşmesi, ikametgah il mühaberi ile mühendis ve mimar olanların odaya kayıt belgesi; teknik öğretmen ve teknikerlerin ise diplomalarının noter tasdikli örneğinin ilgili yapı denetim kuruluşuna verilmesi gerekmektedir. Yapı ruhsatı başvurusu aşamasında bu belgeler yapı denetim kuruluşları tarafından ilgili idareye teslim edilecektir.

g) Şantiye şefliği üstlenen personelin m2 sınırları ve görev yapılan il konularındaki takip Bakanlığımız (Yapı İşleri Genel Müdürlüğü) tarafından Yapı Denetim Sistemi Uygulaması aracılığıyla sağlanacaktır.

2. 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun'un "Sorumluluklar ve yapılamayacak işler" başlıklı 3. maddesinin son fıkrası ile Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nin "Teknik personelin yapı denetim kuruluşunda istihdam esasları" başlıklı 16. maddesinde yer alan hükümler gereği, denetim elemanlarının denetim faaliyeti süresince başkaca mesleki ve inşaat işleriyle ilgili ticari faaliyette bulunmaları söz konusu değildir.

3. Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nin 3 no.lu ekinde yer alan Proje Kontrol Formu Örneği (form-I), yapı denetim kuruluşları tarafından verilecek proje denetimi hizmetinde referans olmak üzere hazırlanmış olup, bu formun muhtelif kurum ve kuruluşlarca düzenlenmiş değişik örnekleri de bulunmaktadır. Bu form ve içeriğinin "örnek" teşkil etmek üzere hazırlandığı dikkate alınarak, yürürlükteki mevzuat hükümlerindeki kriterlerin göz önüne alınması ve proje kontrollerinin buna göre yapılması gerekmektedir. Dolayısıyla, Yönetmelik ekinde bulunan bu formun yapı denetim kuruluşlarınca doldurulması zorunlu olmakla birlikte, içeriği ihtiyaca ve günün koşullarına göre şekillendirilebilir. Ayrıca, Yönetmelik ekinde bulunan formların kimler tarafından imzalanacağı hususundaki belirleme, Yönetmelikle verilmiş görev ve sorumluluklar çerçevesinde, yapı denetim kuruluşu tarafından yapılacaktır.

4. Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nin 5. maddesinin 2. fıkrasının (c) bendi ile 4. fıkrasının (b) bendinde yer alan hükümler doğrultusunda, vaziyet planına uygun olarak binanın aplane edilmesi ve zemin etüdü raporunun uygunluğunun onaylanması görevlerinin, ilgili idare nezaretinde olmak üzere, yapı denetim kuruluşunun bünyesinde konusunda uzman teknik elemanın bulunması halinde, hizmet satın alınmaksızın yürütülmesi mümkündür.

5. 4708 sayılı Kanun'un uygulandığı illerde, ruhsat vermeye yetkili idareler tarafından kesinlikle vize uygulaması yapılmayacak, ruhsatın vizeler bölümü imalatın bitim aşamalarına göre, yapı denetim kuruluşunun o imalatın kontrolünden sorumlu denetçileri tarafından imzalanacaktır. İlgili idarenin onayı, sorumluluk yapı denetim kuruluşunda olmak üzere, işlemin gerçekleştiğine dair onay olacaktır.

6. Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nin 23. maddesinin 5. fıkrasında, "Yapı denetim hizmet sözleşmesinin, tek taraflı olarak feshi veya yapı sahibi ve yapı denetim kuruluşunun karşılıklı anlaşmasıyla feshi durumunda, fesih işlemi, noter ihbarnamesi ile karşı tarafa, ilgili idareye, ilgili

Bayındırlık ve İskan Müdürlüğüne dağıtımli olarak bildirilmek suretiyle yapılır" şeklinde düzenleme yapılmış olup, Yapı Denetim Sistemi Uygulaması dahilinde işlem yapılmak üzere, ihbarnamelerin Bayındırlık ve İskan Müdürlüklerine gönderilmesi yeterli olacaktır. Benzer şekilde, Yapı Denetimi Hakkında Kanun'un 6. maddesi gereği yapı denetim kuruluşlarından ayrılmak isteyen denetçi mimar ve denetçi mühendisler ile kontrol ve yardımcı kontrol elemanlarının bu isteklerini noter kanalıyla yalnızca yapı denetim kuruluşu ile Bayındırlık ve İskan Müdürlüklerine bildirmeleri gerekmektedir. Vefatlar konusundaki bildirimin de Bayındırlık ve İskan Müdürlüklerine yapılması yeterlidir. Yukarıda bahsi geçen konularda, Yapı Denetim Sistemi Uygulaması hakkındaki 24.01.2008 tarih ve 153 sayılı Genelgemizde tariflendiği şekilde gerçekleştirilecek işlemlerden Bakanlığımız (Yapı İşleri Genel Müdürlüğü) bilgi sahibi olacaktır.

7. Yapı denetim kuruluşu tarafından bir yapının denetimi üstlenilmek üzere, ruhsat başvurusu ekinde verilen bilgi ve belgelerin Bakanlığa doğru olarak bildirildiği, ilgili idaresince Yapı Denetim Sistemi Uygulaması (<http://ydk.yigm.gov.tr>) aracılığıyla teyit edilecektir. Yapı denetim kuruluşlarının gerçekleştirdikleri ruhsata ilişkin işlemler için ilgili idareler tarafından, ayrıca bir form doldurularak Bakanlığımıza (Yapı İşleri Genel Müdürlüğü) gönderilmesine gerek bulunmamaktadır.

8. Yapı ruhsatı verme yetkisine haiz idarelerin, yapı denetim kuruluşlarının ve diğer şahısların, 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun'un uygulanmasıyla ilgili tüm yazılı başvurularını, Valiliklere (Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü) yapmaları gerekmektedir. Yapılan başvuruların Kanun ve ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde hızla cevaplandırılması amacıyla, Bayındırlık ve İskan Müdürlükleri tarafından, Yapı Denetimi Çalışma Birimlerinde görevli personelin bilgilendirilmesi başta olmak üzere, gereken tüm tedbirler alınacaktır.

Konuyla ilgili iş ve işlemlerde yukarıda belirtilen esaslara uyulması, çalışma ve denetimlerin bu yaklaşımla yürütülmesi, işbu yazımızın iliniz dahilindeki tüm Kaymakamlıklara, Belediyelere, İl Özel İdaresine, Bayındırlık ve İskan Müdürlüğüne, Organize Sanayi Bölge Müdürlüğüne ve varsa Serbest Bölge Müdürlüğüne duyurulması ve uygulama ile görevli personele imza karşılığında tebliğ edilmesi hususunda bilgilerinizi arz ve gereğini rica ederim.

ŞANTIYE ŞEFLİĞİ HİZMET SÖZLEŞMESİ ÖRNEĞİ

Taraflar

MADDE 1- isimli/unvanlı Yapı Müteahhidi ile Şantiye Şefi olarak arasında aşağıdaki şartlarla bir sözleşme düzenlenmiştir. Bu sözleşmede taraflar Yapı Müteahhidi ile Şantiye Şefi olarak anılacaktır.

İşyeri

MADDE 2- Şantiye şefinin işyeri ili, ilçesi, adresindeki, tapunun pafta, ada, parsel numarasıyla kayıtlı olan ve ilgili idareden alınan yapı ruhsatı ve eklerine göre inşa edilecek yapıdır.

Görev ve Yükümlülükleri

MADDE 3- Şantiye şefi; yapıyı yapı denetim kuruluşunun teknik konulardaki talimatlarına uygun olarak yönetmek ve inşa ettirmekle yükümlüdür. Şantiye şefi, yapılacak denetimler için hazırlık yaparak yapı denetim kuruluşuna bildirmek, yapı denetiminde bizzat bulunarak denetime ilişkin tutanak ve belgeleri imzalamak, yapı denetimine mani olanlar varsa bunları öncelikle yapı denetim kuruluşuna, yapı denetim kuruluşunca denetimin sağlanamaması halinde Yapı Denetim Komisyonuna bildirmek zorundadır. Bunun yanında şantiye şefi; görevinin gerektirdiği işler ile verilecek diğer görevleri, öncelik sırası ile yürürlükteki Yapı Denetimi Hakkında Kanuna, İmar Kanunu, imar planı, yönetmelik, ruhsat ve ekleri, standart, şartname, fen ve sanat kuralları ile ilgili idare, yapı denetim kuruluşu ve yapı müteahhidinin talimatlarına uygun olarak yapmayı taahhüt eder ve bu hizmetleri karşılığında 5 inci maddede belirtilen aylık sözleşme ücretini alır.

Sözleşme Süresi

MADDE 4- Sözleşme süresi, inşa edilecek yapının ruhsat tarihi ile yapı kullanma izni tarihi arasında geçen süredir.

Ücret

MADDE 5- Şantiye şefine yapacağı işe karşılık, sözleşme süresince iş gerekleri, işyeri ve çalışma şartlarına göre birinci yıl için brütYTL. aylık sözleşme ücreti ödenir. Aylık sözleşme ücreti ilgili ayın son iş günü nakden ödenir.

Ertesi yıllarda, enflasyon oranı dikkate alınarak beher yıl için brüt ücret yeniden belirlenir. Belirlenen bu ücret aylık sözleşme ücreti kabul edilir. Şantiye şefine sözleşme ücreti dışında, görevi ile bu görevin iş gereklerine uygun olarak verilen diğer görevler için, bu sözleşmede belirtilenlerin (yabancı dil tazminatı, ödül, fazla çalışma ücreti, harcırah) dışında herhangi bir ad altında başka bir ödeme yapılmayacaktır.

Çalışma Saat ve Süreleri

MADDE 6- Şantiye şefi haftalık ve günlük çalışmanın şekli ve saatleri bakımından görevin ifa edildiği işyeri için tespit edilen esas, usul, saat ve sürelerle ve kendisine verilen görevleri çalışma saat ve sürelerine bağlı kalmaksızın sonuçlandırmak zorundadır.

Sosyal Güvenlik

MADDE 7- Şantiye şefi sosyal güvenlik bakımından 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa tabidir.

Çeşitli Hükümler

MADDE 8- Bu Sözleşmede yer almayan hususlarda, öncelik sırası ile Sosyal Sigortalar Kanunu, İş Kanunu, Borçlar Kanunu ve ilgili mevzuat hükümleri uygulanır.

İş bu sözleşme / / tarihinde, nüsha olarak düzenlenmiştir.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ
Tarih: 09 Nisan 2008

YARIN SABAH SAAT 5'TE SIRA KİMDE?

Bir süredir ardı arkası kesilmiyor aydınlarla yönelik, gece kapı çalmanın ve alınıp götürülmelerin. Birer birer çalınmaya başladı mı kapılar sabaha karşı, bunun sonu yok... Hükümet bir "erken" politika yürütmeye başladı. Sabaha karşı alınmalar, sabahın ilk ışıklarında işçilerin üzerine su sıkmalar... Bir "savunmanın" adeta toplumsal göstergeleri...

Geçtiğimiz hafta Cumartesi günü sabaha karşı çalınan kapıda sıra Türk Tabipler Birliği Başkanı Prof. Dr. Gençay Gürsoy'daydı. İki gün önce demokratik hakları kısıtlanan işçi, emekçi sınıfına karşı uygulanan demokrasi hareketi... 1 Mayıs'ın hemen ardından, Gençay Gürsoy'a yönelik bir gözaltı hareketi, adresi bilinen bir Oda başkanın Genel Kurul için geldiği başkent Ankara'da bir otel odasında kaçak bir konuma düşürülerek gözaltına alınması, emek ve demokrasi güçlerine gözdağı vermekten ve demokrasiye sivil darbeden başka bir şey değildir. AKP hükümetinin yönetim anlayışı sosyal, hukuk devletini dönüştürüyor. Hukuk devleti toplumsal muhalefete, emek ve demokrasi güçlerine, demokratik kamuoyuna gözdağı verme girişimini artırıyor. AKP hükümeti, yönetim anlayışı muhaliflerin sindirilmesine yönelik, geceyanısı operasyonlarında artık sınır tanımıyor.

TTB Başkanı Prof. Dr. Gençay Gürsoy'un anti-demokratik bir şekilde ve tutumla gözaltına alınmasını protesto ediyor, "demokrasi öğretisi" veren AKP hükümetine, demokrasinin herkes için olduğunu hatırlatmak istiyoruz.

TMMOB MİMARLAR ODASI GENEL MERKEZİ
Tarih: 1 Mayıs 2008

DÜNYA EMEKÇİLERİNİN BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ

1 MAYIS BAYRAMININ,

BİR ŞÖLEN OLARAK KUTLANMASINA

İZİN VERİLMELİDİR!...

Amerika İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun, bugün rahatlıkla kullandığımız 8 saatlik işgünü hakkını kazanmak için Chicago'da 1 Mayıs 1886 tarihinde yaptığı eylemleriyle simgeselleşen ve 1889'da Uluslararası İşçi Birliği tarafından tüm dünyada Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü olarak kutlanmasına karar verilen 1 Mayıs, bugün 166 ülkede, 23 AB ülkesinde ve ABD'de bayram ve tatil günüdür.

1 Mayıs, ülkemizde ilk olarak 1923 yılında Amele Bayramı olarak kutlanmış olmasına karşın, bugün hâlâ gerilimlerin ve yasakların günü olarak anılmaktadır. 1 Mayıs 1977 katliamından bu yana 31 yıl geçmiş olmasına karşın emekçilerin bayramını özgürce kutlamaları önündeki engeller devam etmektedir. Mevcut iktidar bir yandan yakın zamanlarda sosyal güvencelerini tırpanladığı emekçilere hoş görünmek için bu günü "Emek ve Dayanışma Günü" ilan etmekte, ancak bir yandan da tatil ilan etmeyerek, bir şölen havasında kutlanmasının yolunu kapamaktadır.

Sermayenin her dediğini yapmak için kendisiyle yarışır iken, emekçilerin kazanılmış haklarını ortadan kaldırmaktan çekinmeyen iktidarın, emekten yana güçler üzerine akıl almaz baskılar uygulayarak yıldırma ve sindirme politikalarını hayata geçirdiği bugünlerde, uluslararası sermayenin direktifleriyle son günlerde yasalaştırılan "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası" yasası tam da bu konunun en açık örneğini oluşturmaktadır. Çıkartılan yasayla işçinin, emekçinin kazanılmış tüm sosyal güvenlik hakları gasp edilmiş, sosyal devlet anlayışının artık terk edildiği resmen deklare edilmiştir.

İşte bu yüzden TÜRK-İŞ, DİSK ve KESK'in ortaklaşa olarak 1 Mayıs 2008 kutlamalarını "SOSYAL ADALET - EŞİTLİK - BAĞIMSIZLIK - DEMOKRASİ ve BARIŞ için OMUZ OMUZAYIZ" sloganıyla TAKSİM MEYDANI'NDA gerçekleştirmesi daha da anlamlı hale gelmiştir.

TMMOB Mimarlar Odası olarak, ülkemizde yaşanan emek üzerindeki antidemokratik uygulamalara, taşeronlaşmaya, emeğin güvencesiz çalıştırılmasına karşı verilecek mücadelede emekten yana güçlerle birlikte "ayağın baş olması için" 1 Mayıs günü Taksim'de olacağımızı belirterek, **"DÜNYA EMEKÇİLERİNİN BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS BAYRAMININ, BİR ŞÖLEN OLARAK KUTLANMASINA İZİN VERİLMELİDİR!..."** diyor ve tüm çalışanların 1 Mayıs bayramlarını kutluyoruz.

Mimarlıkta Tasarımın Ruhu, Lerzan Aras

Tasarımın Ruhu, Haliç Üniversitesi öğretim üyesi Lerzan Aras'ın Mimari Tasarıma Giriş derslerinde, ilk projelerini çizecek öğrencileriyle arasında geçen diyaloglardan yola çıkılarak hazırlanmış bir kurgu metin.

Kitapta, proje yürütücüsü Ayla Hanım ile öğrencileri Erkin, Burak ve Ali; konut, kafe ve anaokulu projeleri çizmek üzere çalışmaya başlıyorlar. "Mimar ne iş yapar?" gibi en temel sorularla karşılaşan öğrenciler proje çiziminin temel ilkelerini ve disipline ait esasları öğrenirken, bu üç buçuk aylık süreçte mimarlık mesleğine ilk adımlarını atıyorlar.

Öğrenciler ve eğitimcileri arasındaki diyaloglar, mimarlık öğrencileri için rehber niteliğindeki, meslek dışından olanları da atölyede birer ziyaretçiymişçesine keyifli bir derse davet ediyor. Bir fikrin yapım sürecine hangi aşamalardan geçerek varıldığını, kitabın sonunda yer alan örnek proje eşliğinde görmek mümkün.

Aras'ın ilk asistanlık yıllarında katıldığı Temel Tasarım (Basic Design) derslerinden anımsadığı, hocası Prof. Dr. Latife Güner'in şu sözü öğütleniyor kitapta: "Ne yaptığınızı bilmeden bir işe girişmeyin, düşünün, karar verin ve hayal edin..."

Mimarlıkta Tasarımın Ruhu, Yazar: Lerzan Aras, Nisan 2008, Yapı - Endüstri Merkezi

Mimarca Değirmeler, Gürhan Tümer

Sir John Sommerson'ın klasik mimarlığı konu alan bu kısa kitabı bağlı başına "klasik" bir yapıttır. Tümüyle yeniden düzenlenen bu basımda ilkinde oranla iki kat daha fazla resme yer verilmiştir. Çok az kitap, içerdiği konuyla ilgili bilim adamlarından bu kadar olumlu tepki almış ve meslekten olmayanlara da bu kadar keyif vermiştir. Klasik stilin zenginliğini, gücünü ve yaratıcılığını, alışılmışın dışındaki yönlerini değerlendirebilmek geniş bir bilgi birikimini gerektirir. İngiliz mimarlık tarihçilerinin önde gelenleri arasında olan yazar bizi, Yunan ve Roma çağlarının özgün yapıtlarından, Rönesans'ın özetleyici tasarımlarına ve buluşlarına, Barok'un dinamik dil oyunlarına ve Neoklasizm'in ağır anlatımlarına; oradan da Victoria ve Edward çağlarının coşkun eklektisizmine, nihayet bazı Modern örneklerin soyut Neoklasizmine kolaylıkla götürmektedir. her çağ kendi iddiasını klasik dilin özelliklerini kullanarak ortaya koymaktadır.

Mimarca Değirmeler, Yazar: Gürhan Tümer, Nisan 2008, Yapı - Endüstri Merkezi

'68 Afişleri, Yılmaz Aysan

'68 Hareketi'nin devrimci ruhunun en önemli özelliklerinden biri de, üniversitede, sokaklarda, grev ve işgallerde kendini afişlerle ifade etmesiydi.

Devrimci afiş atölyesi, ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nde, ilk deneyimlerini Mimarlık Balosu afişlerinin basılmasından edinmiş bir grup öğrencinin inisiyatifiyle ortaya çıktı. Kısa zamanda devrimci kampanyalar yazmaya, tasarlamaya girişti. El yordamıyla baskı teknikleri geliştirdi. Sonunda yüz binlerce afiş üretmek Türkiye'nin dört bir köşesine dağıtan bir organizasyona dönüştü...

Yılmaz Aysan, atölyenin kuruluşunda ve gelişmesinde rol oynamış, orada bizzat çalışmış Ahmet Sönmez, Ali Artun, Ertuğrul Kürkçü, Hasan Barutçu ve Salt Kozacıoğlu'nun tanıklıklarını ve 68-70 döneminin afişlerinden bulunabilen örnekleri bu albüm-kitapta bir araya getirdi.

'68 Afişleri, Yazar: Yılmaz Aysan, Mayıs 2008, Metis Yayınları

"LA DÍVA TURCA"

HAYATA GÖZLERİNİ YUMDU!

20. yüzyılın en büyük divalarından Leyla Gencer (80), 10 Mayıs 2008'de Milano'daki evinde solunum ve kalp yetmezliğinden vefat etti.

Dünyanın önde gelen sopranolarından Leyla Gencer, 1928 yılında İstanbul'da doğdu. İstanbul Belediye Konservatuarı'nda başladığı şan eğitimine İtalyan soprano Giannina Arangi-Lombardi ve Apollo Granforte ile devam etti. 1950 yılında Ankara Devlet Operası sahnesinde Mascagni'nin Cavalleria Rusticana eserinde Santuzza rolünü yorumlayana dek Ankara Devlet Opera ve Balesi Korosu'nda görev aldı. Birkaç yıl içerisinde tanınan bir opera sanatçısı olan Gencer, birçok önemli devlet etkinliğine soprano olarak davet edildi.

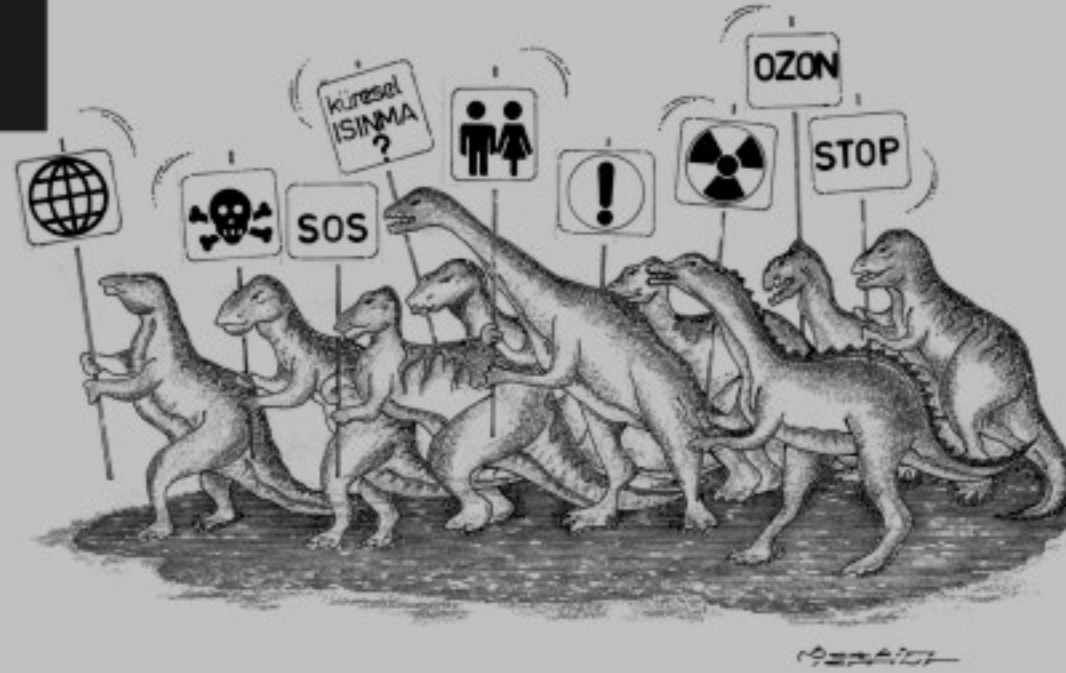
Leyla Gencer'in İtalyan sahnelerine adım atması Napoli San Carlo Tiyatrosu'nda yine Santuzza rolü ile oldu. 26 Ocak 1957'de La Scala Tiyatrosu'nda ilk kez sahneye çıkarak Poulenc'in Les Dialogues des Carmelites operasının dünya prömiyerinde Lidoine rolünü yorumladı. Ünlü soprano 1957 ile 1980 seneleri arasında La Scala Tiyatrosu'nda, Verdi, Donizetti, Monteverdi, Gluck, Tchaikovsky, Britten ve Pizzetti'nin eserlerinde bir çok başrol yorumladı.

Leyla Gencer'in geniş repertuarı, Monteverdi, Gluck ve Mozart'ın eserlerinden neo-klasik döneme; Cherubini, Spontini, Mayr ve romantik dönemden Puccini, Prokofiev, Britten, Poulenc, Menotti ve Rocca gibi sanatçıların eserlerine; lirik sopranodan dramatik koloratüre uzanan bir yelpazede 72 rolü kapsar.

1985 yılında Venedik La Fenice Tiyatrosu'nda Francesco Gnecco'nun La Prova di un'Opera Seria isimli eseriyle opera sahnelerine veda eden Leyla Gencer, 1992 yılına dek konser ve resitallerine devam etti. En önemli opera sahnelerinde birçok başrol yorumlayan Leyla Gencer, "20. yüzyılın son divası" olarak kabul ediliyor. Opera dünyasında bulunduğu yeri, yalnızca repertuarının çeşitliliğiyle değil, canlandırdığı karakterlere kattığı dramatik nüanslarla da sağlamlaştıran Gencer, araştırmacı kişiliği ve iyi bir eğitimci olmanın verdiği sorumlulukla romantik dönemin unutulmuş birçok eserini tekrar günışığına çıkartmıştır. Ayrıca hakkında Zeynep Oral "Tutkunun Romanı: Leyla Gencer" adlı bir kitap yayınlamıştır.

Vasiyeti üzerinde Milano'da düzenlenen bir törenin ardından krematoryumda cesedi yakılan Gencer'in külleri, ülkesinde İstanbul Boğazi'nde sulara bırakıldı.

Seçkin Temur- Türkiye
27. Uluslararası Nasreddin Hoca Karkatür Yarışması

01.05.2008 İLE 12.05.2008 TARİHLERİ ARASI PROJELERİN BELEDİYELERE GÖRE DAĞILIMI

ALTINDAĞ	ÇANKAYA	EL MADAG	ETİMESGUT	KEÇİÖREN	MAMAK	POLATLI	SİNCAN	TEMELLİ	YENİKENT	YENİMAHALLE	DİĞER	TOPLAM
18	15	6	25	21	16	11	3	14	4	14	20	167

01.05.2008-31.05.2008 TARİHLERİ ARASI GELİR - GİDER DURUMUDUR

Hayıri Gelirler	165,00
Üye Gelirleri	28.518,72
Merkezi Gelirler	128.724,84
Bütçesizlik	2.412,66
SGM	1.900,00
Belge Satışları	11.485,00
SGM	2.280,00
Hizmet	105,00
Gelirler Toplamı	175.591,22

Genel Kurul	4.849,44
Yönetici Ücretleri	4.063,67
Yönetici Sos. Güvenlik	890,24
Yönetici Sosyal Yardım	304,45
Yönetici Yolukları	11,00
Temel	5.042,04
Konferans ve pozisyon	18.629,53
Kurullar	2.905,88
Personel Ücretleri	48.426,71
Personel Sosyal Güvenlik	11.006,13
Personel Sosyal Yardım	6.981,37
SGM	2.946,46
MDÇ Bilgiye Yarı	555,55
Hizmet Alınan	729,20
Personel Yolukları	445,15
Demirbaş bakım onarım	47,20
PTT	9.348,51
Kurtuluş	1.339,05
Yayın Sabit Alın	469,00
Harçlar	34,22
Bina İşletme	4.647,31
Hukuki giderler	213,10
Yayın giderleri	6.791,09
Demirbaş Alınan	269,04
Giderler Toplamı	130.975,34
Kasa+Banka+Hazır değerler	309.308,05
Alacaklar/tatbiri maddelerden	238.500,00
Merkez Borçları	337.501,00
Piyasa Borçları	22.803,00

